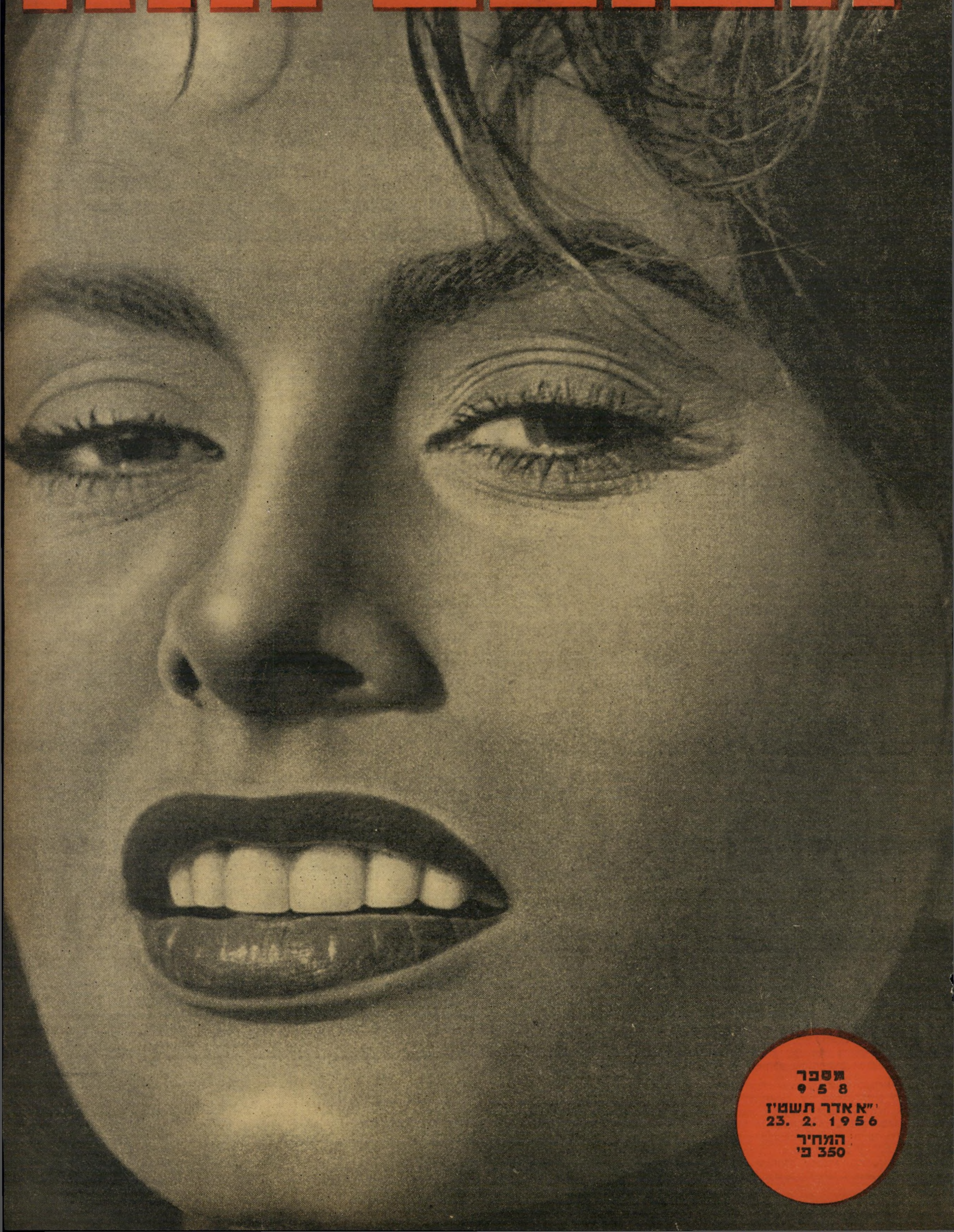

העולם הזה

מספר
958
"א אדר תשמ"ז
23. 2. 1956
המחיר
בי' 350

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כחו

עורכת-משנה:

דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:

סילבי קשת

הכתב הראשי:

שרנא הרניל

חברי המערכת:

ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נבירול, יילי נלימי, דוד הורוביץ, רותי ורר, רוני זוהר, אברהם חרמון, אוסקר טאבור, משה לשם, אביבה סמן, עמוס קינן, שלמה קרן, אלי תבור.

הציר הראשי: עורך דמוס: פנהל מעבדה: שפואל ברוור, אריה אריאל, נתן רחון

רש גליסטון תל-אביב. מען המברקים: עולמפרסט ת. ד. 136, סלפון 26786. המוציא לאור: העולם חזח בע"מ. דפוס ישראל בע"מ, ת"א סל. 23204.

העיתון הנקרא ביותר במדינה

העתון הנקרא ביותר במדינה

2/6 '72

להגנת המדינה, מעשי השחיתות לא יכלו להימשך אף יום אחד ללא אזהרת הסובלנות והסלחנות האופפת אותם.

דומה שרבים מבינים כיום אמת זו. אחרת קשה להבין את העניין הציבורי שליווה את הגילויים האחרונים של העולם הזה, שורת גמ את עצם הגילויים האלה. הם לא היו אפשריים לולא היתה קיימת נכונות מצד הדי ענים רבים לפרוק מעליהם את מעמסת ידיעור תיהם המטרידות.

מה אתה יכול לעשות? אם אתה עובד במשרד ממשלתי או במקום אחר, ונוודע לך על מעשה שחיתות החותר תחת בטחון הדי מדינה ושלומה, מה עליך לעשות?

שוב אין זה מספיק שתודיע על כך לגופים הממשלתיים המוסמכים. הוכח בעליל שהמש"טרה פועלת כמעט בכל מקרה כזה למען טשטוש הפרשה והעלמת העקבות. אין לסי מן גמ על גופים אחרים, שעובדיהם משועי בדים בצורה זו או אחרת למשטר הקיים.

דרך יעילה הרבה יותר היא להודיע על כך בעלפה או בכתב למערכת העולם הזה, תוך ציון כל הפרטים הידועים לך. רצוי מאד שתציין את שמך ותאפשר לנו לשאול אותך שאלות נוספות. אולם הדבר אינו הכרחי, אם אתה חושש לקיומך ולפרנסת משפחתך, שלח לנו את האינופורמציה הידועה לך בכתב ללא שם וכתובת.

מובן מאליו שלא נפרסם שום אינופורמציה אלמונית ובלתי-בדוקה. אולם האינופורמציה שלך עשויה לשמש בסיס לחקירה בלתי-תלך ייה. היא עשויה להשתלב במערכת הידיעות שנואספו עלידי חוקרינו, ולתת להם כיוון חדש. על כן רצוי שתציין את כל הפרטים הידועים לך, ואף את שמות האנשים שאפשר לקבל מהם פרטים נוספים.

מסתבר כי אנשים מסויימים, המקבלים מש"כורת מן המדינה, שוב עוקפים אחרי חברי מערכת זו בכאמץ נואש לגלות תומרגלם להשמצות שיסחיו את דעת הציבור ממעשי שולחיהם.

חבל על כספם של משלמיהמסים, ועל כור חות העבודה היקרים הדרושים כודאי במקור מות אחרים להגנה על בטחון המדינה. כל המחפשי אינופורמציה על חברי מערכת זו, אל לו לבובו צית זמנו. הוא יכול לפנות ישר אלינו, ואנו נמסור לו בלי כל טירחה נר ספת כל מה שיש ברצונו לדעת. בסדר?

מכתבים

מותו של מתנדב

המוכה עלידי העובדה שקפץ את המחלקה הדי ראשונה של ביתספר מכס פיון ערב. סגנונו היה סגנון של צבר תל-אביבי רניל. אני חושב שעשייתם עוז לוכרו של חיוב ולי משפחתו.

למען השורה

קבלו לא המש לירות, בתרומתי הראשונה לי שורת המתנדבים.

עובד עירייה, תל-אביב

גדו אור, הישפו אור! ...האמינו, יש עוד נקודות וזהר במדינה זו. יש עוד אנשי מופת. יש עוד אידואל, נייער, ישובום ואנשים אשר חיים קודש למען המדינה. המשיכו להתרוע ננד חושים, בנודרוניזום, וכול שאר האימים הרסניים במדינה, אך יחד עם זאת הביאו שוב בפני הקורא את נקודות האור, כפי שעשייתם ברשימתכם על הנוד (העולם הזה 804).

צברית '56

ממתי אתם עוטפים את הצבריות בסדר? מי היה הצברית החמודה בכפיה המפארת את עמודיו האמצעים של (העולם הזה 951) — אם זה לא סוד צבאי?

דוד צוקר, נתניה הסוד הצבאי נסתיים לפני שבע שנים, כששוחררה אסתר שנדור, לידת הונגריה.

למ"חאית שנדור כמבצע "עין"

מחסיבת הנגב הפלמ"חית. אסתר, לשעבר חברת קיבוץ דורות, נשואה.

...אחת הכתובות של הצברית היא הפתיינה מפרסומת ומחשבתות בתחרות... היה מקום להענקת תואר זה, אבל למעמדות שתוצענה על ידי אחרים, לא עלידי עצמו.

אלוהי שמיר, תל-אביב

הקורא שמיר יכול לסמוך על כך שכל צברית אמיתית תמצא לה ממליץ.

מי בפער?

בדבריו, "מי נפל לתוך הפער" (העולם הזה 956), כתב העורך: "אם המדינה בסכנה, יש להסיק קודם כל מסקנה אחת: לפטר את מחצית פקודי הממשלה". האין זה נפלא? מי אמר שההיסטוריה לא תמיד חוזרת? האין רעיון זה דומה במקצת למדיניות של סרום? במקום לפטר את האנשים ולהתאים את האדם למיטה המתאימה, האם לא מוטב היה אם היו מחללים את המש"כדים הבלתי-חיוניים?

ליאורה, תל-אביב

...גם אם כל הנורמים לשאלת השכר עצמו אינם חשובים, הרי אל נשכח את העובדה המ"מיהה כי הממשלה לא מילאה חוזה חתום ממשלה שאינה יכולה למלא את חובותיה והתחייבויותיה, מוטב שתלך.

מיכה נתן, רחובות

כל בני השרים — התאחדו!

אני אחד מבני השרים בממשלה וכבוד שבה, ראיתי כי יהיה זה דבר יפה וחיוני אם יקימו כל בני וכוות ונכדות השרים (מניל 18-14) פנישה מאורגנת שתוכנה: (א) קשורת קשר בין כל ילדי השרים, (ב) הכרת נוער שונה, מתנועות שונות, השקפות שונות והבהרה על אופי הנוער במדינתנו. (ג) שילוב דורות בין האבות-השרים ובין הבנים. דבר יפה שהן בעיר וזהו בכפר שו אפים ומקווים להשיגו.

אחד מבני שרי הממשלה אכיו האמיתי של האפרוח

הסיפור, "אביו של אפרוח" (העולם הזה 956) הוא אנדה יפה בשביל תינוקות של בית-דבן. מישהו חמד לו לצון ומתח אתכם, ואתם האמתם והדפסתם. אנשים אינם דגורים — פוט לסמור דגמים באוניברסיטה.

האמת היא, שישנו כפר במצרים, ויכול להיות ששמו בורמה, ובו מדוניים ביצים באיקובטורים פרימיטיביים, בנינים תנור גדול מחומר, שמים שכתב זבל אורני, ועליו שכבה של קש. על זה שמים את הביצים, סותמים את פתח התנור ומש אירוע חור קטן ליציאת העשן. הובל מתחמם מעצמו ומחמם אונ הקש ואת הביצים. אחרי 21 יום פותחים את התנור ומוציאים את האפרוחים.

יעקוב הובר תל-אביב

...נשאלת השאלה, על כמה ביצים דג על ארס-לוד כורהאם במשך 6 שעות?

יהודה שור, תל-אביב

המקור המצרי, שגילה את השיטה הפרי מיטיבית של גידור אנושית, גילה את מטי פר האפרוחים. האיש שכב בין הביצים, לא עליה.

משקל הכוזבים

נכון עשיתם שציינתם ליד שמותיהם של דן בראמיץ ויחיי חפר (העולם הזה 956) משקלם, כמסום את גילם, כי אצל שניהם המשקל הוא התכונה הבולטת ביותר.

...שכתבתם להזכיר כי הכינוי המקובל לחיים חפר הוא "קילומטר", כי כמו שאמרה החברה משקלו קילו (אחד) ונזכרו מסר (אחד).

מישה ג., תל-אביב

תחזקנה רגלי כל

לדעתי זיהו חזבתו של כל בחור צעיר להגן על מולדתו. לפן אל לו לקרוא שי קאולי (העולם הזה 954) להתרכב ולספר לאורה מה זה חייל קרבי. עד כמה שירוע לי, כחייל בחי"ר לשעבר משתדלים המוסדות הממשלתיים בחייל להקל על החייל הקרבי במיוחד. מוסדות אלה הם נציגי הציבור. מה עוד, אם כן, על האורה לעשות? לנשק לחייל הקרבי את כפות רגליו?

טוביה צפרי, פתחתקווה

כריכה נפולה

טוב שנולדתם את פרצופו של הדי"ר שייב (העולם הזה 956), שהוא האשיות הישראלי בהתלמדותו.

יצחק מן, חיפה

הכל אודות האילונישין

בדרכים על האילונישנים (העולם הזה 956) ש "שום נשק ישראלי קיים לא יהיה מסוגל למנוע בנעד לההריב את ערי ישראל", הם תרומה נכבדה לחוסר האונים שמרגיש הציבור ממילא והנורס לכך שהוא מניב באדישות לשמע הצטיידותם של הערבים במפציצי סילון.

...עליכם להקדיש יותר תשומת לב לתעופה. למסור יועית על הנעשה בארץ ובעולם התעופה. לעורר את הנוער שימצא בטיים את עתידו. את מקצועו בעתיד. כבר כזה אפשר להעמיד נשק נגד האילונישין ודומיו.

הנה כמה נתונים מסכורים אם יש נשק שיוכל לשטע מערכים של האילונישין:

ניקת לדומה את המטאור דגם 8, והאילונישין, לזה האחרון כושר נשיאה של ארבע טון פצ צות, חמוש להגנה בשני תותחים 28 מ"מ בח" טום וישני מקלעים 12.7 מ"מ בצדיה הונב. מהירות שוט 480 מ"ש (770 קילומטרים) מהיר רת מקסימום עד 600 מ"ש (950 קילומטרים לשעה). שיעור נסיקה 7000 רגל לדקה 2.130 מטל לרקעה).

נמצא כי האילונישין נופל בטיסה אופקית במהי רתו מהמטאור זכוחו הוא רק בטוחו הארון. בעוד שארבע טון פצצות הופכות אותו למסורבל וחכר כושר תימרו. ולבעל שיעור נסיקה אפסי ט. מאיר כהן, חייל-האוויר

חזיונותיהכיסוי של "העולם הזה"

זה"י שתדלו כהג הכורים לבקר ב- נשפיפורים מקוריים מכל הסוגים. קוראים המארגנים נשפיפורים כאלה, והחפצים כי יצורמו עידידי החזיונות, מתבקשים ללפון מאיש למערכת, (מספר 26785, תל-אביב) ויהודיע על מקום נשפיותיהם.

מה ציפיתם מן צברית '56?

מה ציפיתם מן צברית '56? רית זה מושג של סיגנון חיים, ובארץ ישנם כמה וכמה סיגנונים של צבריות. יש כאלה המצטעצעות ומתחננות בסיגי נון אירופאי. ישנן נערות פרועות שיער ומרושלות במתכוון. וישנה הצברית ה טבעית, ללא תוספת או חיקוי. אני מעי דיפה ואוהבת את הטיפוס הטבעי.

כרקדנית אני רוצה למצוא צברית את כל האידיאלים של היופי: גורה רזה וקופה, מבנה טוב ורגליים ישרות. אך מלבד כל התכונות הטובות של בטחון וישר, הטבעות בצברית, הייתי רוצה למצוא בה גם משמעת, כיבוש המוג ה- ליהט והתמדה בששתי התעסקותה.

מבוי סתום

ב שבוע שעבר השמיע דויד בן-גוריון הודעה מחרידה באוזני עתונאי זר: "המצרים יכולים עתה להפציץ את תל-אביב תוך שש דקות, אחר שקיבלו מברית-המועצות את מפציצה-הסילון החדשים. באותה ההודעה עצמה הודיע בן-גוריון על אי-חידוש העבודה בערוץ הירדן בחדשים הקרובים. מטרתו היתה להוכיח לעולם כי ישראל היא שומרת-שלום וטובת-לב. אולם הקורא התמים לא יכול להתעלם מן הקשר בין שתי ההודעות.

נוצר הרושם הכרוז כי ישראל אינה יכולה לחדש את עבודתה על גדת הירדן מפני שרק עשר דקות מפרידות בין שדות המפציצים מדף איליושין לבין כיכר מוגרבי בתל-אביב.

ראש ממשלת ישראל ביטא, איפוא, את הקו המדיני המוסכם והמוצהר של ממשלת ישראל: המדיניות של קריאת "געוואלד ו" *

עוד לפני שהגיע האיליושין הראשון לשדה-התעופה של פורט-סעיד, ידע כל אדם בישראל שהגיעה שעת גורל. בלבבות נפעו מים נולדה קרן-המגן, ועמה הויכוח הגדול שסער בכל נפש: מלחמה מונעת מיד, כן או לא?

מאז עברו למעלה ממיליון שניות יקרות, אשר אף לאחת מהן אין תחליף. היה נדמה כאילו סער אותו ויכוח גם בלבה של הנהגת המדינה. הוא התפרץ בדיונים הסודיים של הממשלה. כל עתוני הארץ והעולם הקדישו טורים ארוכים לניתוח עמדתו של כל מגיג ומנהיג — מה רוצה בן-גוריון, מה שרת, מה אשכול, מה דיין, ורק עתה, אחרי שבור עות ארוכים, מסתבר שכל זה היה אחיות עיניים, מישחק של חוסר רצינות, הנואה עצמית של אובר-עצות.

מנהיגי ישראל יכולים להסופר ו- השלוח את עצמם שהם בעד קו זה או אחר, בעד מלחמה או בעד שלום. האמת הערומה היא שאין הם מסוגלים לצאת למסעי-מלחמה, ואין הם מסוגלים למסעי-שלום.

כל מי שיש לו תוכנית, הרי זו תוכנית לכמה חודשים, לשנה או לשנתיים. אפילו אנשי המלחמה המונעת, שהם העקביים ביותר, אינם חולמים אלא להנחית על מצריים מכה שתשקוט אותה לשנתיים-שלוש — תוך ידיעה ברורה שאי-חזור הכל לקדמותו, בצורה גרועה יותר.

ישנה דרך צברית בדוקה לקטילת בדיחות. הקוטל מקשיב לבדיחה המסופרת בתשור מת-לב, מחכה עד שהמספר המאושר מסיים את העוקץ ומחכה לתרועת-צחוק, ושואל או בפנים רציניות לגמרי: "ומה קרה הל' אה?" אפשר היום לקטול את כל התוכניות הפוליטיות המרחפות בין מנהיגי ישראל ב- אותה דרך בלתי-הוגנת. צריכים פשוט לש- אול: "ומה יקרה הלאה?"

התשובה תהיה תמיד שתיקה שואגת. *

ק תוכנית אחת ויחידה עונה על ה- שאלה "מה הלאה?" זוהי התוכנית הא- מיתית של דויד בן-גוריון, אותה הוא מגלה בחדרי-חדרים. אפשר לקרוא לה "תוכנית- האפס". כי זו התוכנית המחייבת לאסס מעשה ולאסס יוזמה מצדנו.

כל אלה אשליות. המחלה עמו- קה יותר. שוב אי-אפשר לרפאה על-ידי החלפת בן-גוריון בשרת או שרת בבן-גוריון, או החלפת שני- הם בינאל ידיו. לא תעזור גם שום קואליציה חדשה מקיר-עד-קיר או מרצפה-עד-תקרה.

כי מה שנשבר איננו הקו של אישיות מסו- יימת, או של מפלגה זו או אחרת. ההתמור- טטות היא עד אין ערוך יותר חמורה. נשבר עצם הבסיס הרעיוני אשר עליה ביססו המייס- דים את מדינת ישראל, ואת משטר הסוכנות שקדם לה. נשברה ההנחה היסודית של דור שלם, על כל מושכליה הראשוניים.

לא רפורמה דרושה, ולא רכיזיה, ולא שינוי ערכים. כיום דרושה לנו

מהפכה רעיונית, תשובה חדשה ל- חזונית על השאלה: "מהי מדינת ישראל?"

מייסדי המדינה אחרו במאה שנה. הם האמינו כי בשנת 1948 יכולה להתקיים מדינה הבנויה לפי רוח שנת 1848.

הם האמינו כי מדינה קטנה של שניים-שלושה מיליון יהודים יכו- דה להתקיים כאי בודד בים זר ועוין, כגיטו מוקף חומה אשר ל- יושביו לא אינפת דבר מן הנעשה בחוץ. הדבר היה, אולי, אפשרי ל- ני מאה שנים. הוא בלתי אפשרי ב- תקופת המימון.

עם התפוצץ הפצצה המימנית הראשונה בערבות סיביר או באוקינוס השקט, לבש העולם כולו צורה חדשה. שני הגושים הרי ביבים בעולם גנזו את האפשרות הרתיחה- אבדות של הכרעה צבאית ביניהם. תחת זאת החל מאבקה-שלום על רוב האנושות, העומד

עדיין בין שני הגושים, ואשר הצטרפותו ל- גוש המערבי או הסובייטי יכריע את הכף במאבק על השלטון בעולם.

שורת הארצות המשתרעות בין אינדונסיה והקונגו הפכה עתה למרכז כל המאורעות הבינלאומיים. עליה נסוה המאבק. כל אחד משני הגושים מוכן לשלם כל מחיר שבעולם כדי לרכוש אותה לצדו.

במרכז העולם הזה, בנקודת-החיבור בין שתי היבשות הגורליות, שוכנת מצריים. קאי- היר היא נקודת-המוקד של המרחב השמי, המשתרע מקובלנקה ועד מוסול. היא נקודת- המוקד של עולם האיסלאם, המשתרע מיקאר- טה ועד דאקאר, אשר שלוותותיו מגיעות עד סין וסיביר.

מצריים שחה לשני הגושים יותר ממחורם של מאות מפציצים מדגם איליושין. יותר ממחירו של סכר-ענק אחד. הרוכש את מצריים את העולם הערבי כולו, מנצח בקרב מכריע במלחמה על העולם.

היכן נמצאת ישראל במלחמה זו? בחוץ! היא מחוץ לכל חשבון, נקודה לבנה בכל מ- פה. מאחר שהיא מנותקת, תלושה מן המאבק האדיר על המרחב, אין לה ערך אלא כמס- בע-מישחק שאפשר לזרוק על השולחן ברגע הנכון.

ביום הסוער של המאבק על העולם אין איים בודדים. מה שנראה כאי, עלול להיות סירת-הצללה הפוכה.

בסיס הרעיוני של מדינת ישראל שוב אינו מתאים למציאות זו. אין טעם לשים עליו טלאים. הוא נשבר לנגד עינינו. בני הדור הישראלי הצעיר, המבקשים בסיס חדש למדינה ומסגרת רעיונית מתאימה ל- מעשה מדיני בעל טעם, חייבים להבין כי המדינה הגיעה לסוף של דרך, וכי עתה עליה לדרוך במקום עד יום הדין — או ל- התחיל בדרך חדשה.

ארבע אפשרויות רעיוניות פתו- חות לפנינו. אין כל מקום לזיכוח ביניהן, מאחר שכך אחת מהן מכו- ספת על השקפת-עולם שונה לחלו- טין, ותהום ללא גשר רובצת בינה לבין רעותה.

הדרך הראשונה ידועה היטב: דרכם של נטורי-קרתא. זוהי דרכם של אותם המאמי- נים כי היהודים אינם עם, אלא עדה דתית, וכי הציונות היא סכנה לעדה זו. השעבוד המדיני לזרים אינו מפריע, כל עוד יש חופש לעבוד את אלוהים לפי מצוות דת משה.

זוהי דרך הכניעה, דרך ההתפטרות מן העצמאות הלאומית. היא מובילה לגיטו יתר די חדש בפלסטין ערבית.

דרך השנייה היא דרכו של הדר' יש- ראל שייב, כפי שפורסמה בגלורילב לפני שבועיים בעתון זה. אפשר לומר שהיא פא- שיסטית, ואפשר לומר שהיא ההגשמה ההג- יונית היחידה של התורה הציונית. בניגוד לכל שאר ההשקפות הציוניות, היא הגיונית לפחות בתיאוריה, ומגיעה למסקנת העקבית האחרונה.

שייב מאמין שאפשר לגייס את כל 11 מיליוני היהודים בעולם, ו- הוא מאמין שכוח זה מספיק כדי לחסל את התנועה הזאומית הער- בית בכוח הנשק ולכבוש את כל

(החשך בעמוד 14)

קרן המגן ככננה. משה שרת, שהכריז על פתיחת קרן המגן בשעה שכינה כראש הממשלה, טוען עתה כי צורתה הנוכחית של הקרן והשימוש באמצעי כפיה מחייבים את הפסקתה המיידית. שרת סבור כי שיטות אלה סותרות את מגמת הקרן כתנועת התנדבות עממית חופשית, זורש להחליף את הקרן במסגרת שיטת על-ידי החוק, ייגבה ככל שאר המסים על-ידי משרד האוצר.

כן הכט עומד להאשים את חיים וייצמן כבוגר. בספר שסיים זה עתה, יהודים שבגדו בעמם, מטיל הכט האשמה חמורה זו על הנשיא המנוח ברפק אחד, הקדיש פרק שני לז"ר ישראל קסטנר. ספר אחר על אותו נושא: ספרו של ג'ון קמחי, שייצג כנראה את הצד ההפוך.

פרשת קסטנר עומדת לצוף גם במסגרת שעורריית "לפירות", כאשר יתברר כי שלום רון, הנאשם במעילות, תרם בשם החברה תרומה גדולה לקרן ההגנה על קסטנר, בניגוד לדעת ההנהלה. היתה זאת אחת מתרומות רבות שגבתה מפא"י לצורך זה ממפעליה הכלכליים של ההסתדרות.

נשק סובייטי יגיע למצריים דרך יוגוסלביה. בפגישתו האחרונה עם גמאל עבד אל-נאצר הסכים המרשל טיטו שנשק מסוג זה, בעיקר מתוצרת צ'כית, יעבור דרך נמל רייקה במדינתו.

אם יש דך קרובים בגוש הסובייטי, וכולו לדבר אתם כי קרוב במלפון. כמה יהודים סובייטים במשרות גבוהות, שלא ענו מזה שנים על מכתבי קרוביהם בארץ, התקשרו מלפניות עם הארץ. מסרו את מספרי ה"טלפון, רמזו שאפשר לטלפן להם. גם הצנזורה הסובייטית תאפשר בקרוב חז" לפת מכתבים תכופה יותר. יהיה זה חלק מן הקו הליברלי יותר בברית"ה מועצות, שהשתקף השבוע בנאומו ה"התקפה על סטאלין בוועידת המפלגה הקומוניסטית.

תוצרת יפאנית תופיע בי ארץ. ישראל תמכור ליפאן מכשירי רפואה, מוצרי טכניקה עדינה ועוד, תר"כוש תמורתם ביפאן מצרכים חיוניים ביותר למדינה.

האנגלים עזורים להישאר לפי שעה כסואץ. המדינאי ההודי קרישנה מנון, איש אמונו של נהרה מ תחן עתה בין עבד אל-נאצר והבריטים בקשר לזרישה האנגלית לעכב את יציאת אחרוני החיילים הבריטיים. משאומתן זה עלול לשנות את המערכה המדינית במרחב שבסובות הקרובים.

ישראל עוזקה לאבר את ירדתה האחרונה. צרפת, שתמכה בישראל כל עוד זו לחמה בתוקף נגד הערבים, התקררה לאחרונה עקב כניעתה של ישראל לחץ אמריקאי ואי-פעולתה נגד הערבים.

אין לצפות לעונת תיירים טובה באביב. המצב המדיני המתוח ירתיע תיירים רבים מלבקר בארץ. מספר התיירים שנרשמו עד כה במשרדי התיירות בחוף-לארץ אפטי. לעומת זאת, ישתפר מצבם החמור של בתי-המלון המפוארים עם בואם של כמה מאות משתתפי הקונגרס הציוני, הרגילים לאווירה של מותרות.

תרי קוקר לא יוכלו לנסוע לחוף-לארץ, עם ב. ג. יעמוד על דעתו למצוא לו גיב חדש בארץ, הקשור עם מצב הכוונות. תדי, העומד להסתלק מתפקידו כמנהל עניני התיירות אחרי שלא הצליח בתפקיד זה, היה מעדיף תפקיד בשרות החוץ של המדינה.

תנועת החרות תצטרף להנהלת הסוכנות. בשמה ייבחר אייזיק רמבה, כעת חבר מערכת הבוקר.

סולל-בונה יוסף לקנות: המועמד הבא יהיה מפעל גדול לטקסטיל בבני-ברק, העלול להיקנות על-ידי החברה ההסתדרותית במחיר ארבע מיליון ל"י. לעומת זאת יטרב סולל-בונה לרכוש מפעל גדול בענף הטקסטיל בחולון, שאף הוא הוצע לו למכירה.

עוד פרשה שתטיל רופי בסוכנות היהודית: אחרי תביעות הפיצויים של בהרל וקראוס, עומד גם יהודה רטנר, לשעבר מנהל הסוכנות בטוראן שחודח, להגיש תביעה על פיצויים. רטנר, שהואשם על-ידי השופט חזוקר של הסוכנות במעילות, טוען עתה כי השופט כלל לא נפגש עמו, לא בדק את העובדות, הסתפק בשמייעת תלונות מפי אויביו.

הממשלה עומדת לאשר העלאת ניכרת של הרבית החוקית. צעד זה הפך הכרחי נוכח הפער העצום בין הרבית החוקית (9%) לבין הרבית השחורה, הנהוגה בכל המשק (36%).

לשר האוצר צפויים כמה שבועות קשים. נוסף על חזית מאבקו להעברת התקציב בכנסת, תיפתח נגדו חזית שניה על-ידי דולבי הורוביץ, נגיד בנק ישראל, המתנגד בתוקף לשיטות אשכול ודורש כי האוצר יקבל תוכנית שלו, בעיקר בנוגע לתשלום חובות-חוץ של המדינה.

הנה למדן, שאיבדה את כמאה בכנסת, תקבל פצוי מתאים: כפרס על קפיצתה מהפ"ם למפא"י בשעתו, תקבל עתה מטרה של נציגת מפא"י בוועדה המרכזת של ההסתדרות.

העם ריח הגטו

האווירה לא היתה השבוע פורימית ביותר. התגיגות הגדולות בוטלו בגלל שעת-החירום. אולם המצב הלאומי דחק את התאים מאד לתוכנו ההיסטורי של חג הפורים.

מאז קום המדינה לא היתה עוד שנה בה דמתה ישראל במידה כזאת לעדת היהודים בפרס הקדומה, כמו השנה. לו היו ליהודים בשושן הבירה עתונים יומיים, היו כותרות"הב דמויות לכותרות השבוע: "אחשוורוש שר קל מתן נשק ליהודים!" "הפנטאגון הפרטי מתנגד למתן נשק-מגן!" "מורדכי היהודי הת"ראה עם תת-שר-החוץ הפרטי בקשר עם בק"י שנת הנשק!"

ריח של גטו נדף מנאומו של דויד בן-גור"ן

ישראל רודוקף קסטנר וברוך ממשרד כספי בבית-המשפט "הוא לא מחוייב ו"

יון, כשהודיע השבוע על אי-חידוש עבודות הירדן ועל סכנת ההפצצה המצרית. יתכן כי באותו סיגנון דיבר מרדכי היהודי, נציג הגטו היהודי בחצר המלך. נדמה היה כי צדקו רואי-השחורות: נוצרה בצמרת המדינה אווירה של נסיגה כללית, של ויתורים-ללא-שלוש, של תחושת חוסר-אונים. יהודי שושן ניצלו הודות לעיסקה פרטית ואינטימית בהחלט של אסתר המלכה ואחש"וורוש. אורחי ישראל אינם יכולים לסמוך ב"מידה כזאת על קסמי בנותיהם. הם זקוקים ל"אמצעים אחרים. בעלעלם בתנ"ך, כדאי להם בפורים תשס"ז לעבור ממגילת אסתר לספר מלכים, ללמוד מה ההבדל בין רוח מדינה-עצ"מאית לבין רוח עדה בגטו.

פרשת קסטנר הדוד באמריקה

שמחת הצלחה שררה במחנה קסטנר. שלושת שופטי בית-הדין הגבוה לצדק, הקרוי בפי ער"רכי-הדין ב"ץ (מתחרו עם קמץ), ציוו על שר"פסיהשלוש משה פרץ ועל מלכיאל גרינוולד ל"בוא ולנמק מדוע לא ידחו את המשפט נגד יש"ראל קסטנר לחודש ימים, כדי להביא עד מ"אמריקה. שופט-השלום לא הגיב. שמואל תמיר הסכים, בשם גרינוולד, את שיבות התנגדותו. העיקרית שבהן היתה: קסטנר לא בא לבית המשפט בכפיים נקיות — כי בעצמו סרב למ"סור עדות בפני שופט השלום, למרות שה-עובדות ידועות לו יותר מכלל אדם אחר. השמיעה נקבעה ליום החמישי.

אילו הקיימה הישיבה בזמן, יתכן מאד ש"קסטנר היה זוכה בזמן. אולם קסטנר, שהיה להוט אחרי כל דחייה, ביקש לדחות את הישיבה לשלושה ימים. הוא לא חלם כי דור"קא דחייה זו תהיה בעוכריו.

יריעה בעתון. בחמש בבוקר נחת מטוס בלוד, ממנו ירד מיכאל כספי, פרקליטו של קסטנר, כשהוא עיף ורצוף. זמן קצר אחרי כן קם יריבו, שמואל תמיר, ממיטתו, החל קו"ר את עתוני הבוקר. בדבר מצא ידיעה שעניי"נה אותו מאד.

רוברט קמפנר, היהודי-הגרמני-האמריקאי שהשתתף בתביעה האמריקאית בנירנברג, מ"

סר לכתב אמריקאי כי לאור המצב המתוח ב"מרחב לא רצוי, לדעתו, שיופיע כעד-מומחה ב"משפט קסטנר. "המגזל לצרכים פוליטיים". ה"יה זה אותו קמפנר עצמו אשר למען הבאתו ביקש כספי את הדחייה. בידיעה נאמר שהב"ריק על כך לכספי.

ברט הוליבורי. אדם המבקש צו-על-תג"אי חייב לצרף הצהרה-בשבועה על נימוקיו. אדם החותם על הצהרה-בשבועה כזאת חייב להיחקר חקירת שתי-וערב. קסטנר, שאין לו כל חשק להיחקר, מסר תפקיד בלתי נעים זה לשמואל ברזל, ממשרד כספי.

ברזל ניגש לדוכן העדים, מוכן לחקירה. ה"שופט זוסמן לא התלהב, שאל את תמיר: "אר"לי נותר על החקירה?" תמיר עמד על שלו, שאל: "האם קיבלת מיברק מקמפנר ביומיים" האחרונים?" ברזל ענה בשלילה.

באותו רגע, כמו ברט הוליבורי, נכנס מישהו לאולם, ונגש אל כספי, מסר לו פיסת נייר. תמיר הביט אל כספי במבט שואל: "זהו?" המברק עבר מידו של כספי לידי תמיר ומידי לידי ברזל. אשר אישר כי זהו המברק. אותו רגע הוכרע למעשה גורל ה"בקשה.

זינוק לתוך הפירצה. נראה כי כך סברו השופטים, משום שהם ויתרו על טענות נוספות של תמיר, כאילו שוב לא היה צורך בהן, נתנו לכספי לטעון מדוע הוא בכל זאת עומד על בקשת הדחייה של החקירה נגד קסט"נר.

הסביר הפרקליט הממושקף, הגנון: "אני רוצה לתת לקסטנר הגנה רחבה ככל האפשר כבר בשלב זה!"

היתה זו נקודה חלשה. השופט-העליון זוס"מן קפץ מיד לתוך הפירצה ההגיגית. "אם אתה רוצה בהגנה רחבה, מדוע לא הסכים קס"טנר עצמו להעיד? הרי הוא צריך לדעת מ"שהו על הענין?" הוא ידע כמובן את הסיבה: קסטנר חשש לעמוד שוב בחקירת שתי-וערב קטלנית של תמיר, ויחר על כן על עדותו.

לא היתה לכך תשובה הגיונית. "קסטנר אי"נגו מחוייב להעיד", התעקש כספי.

"הוא גם לא מחוייב להביא עדים מאמרי"קה!" סיכם השופט.

אי-אפשר לעמוד. מבלי לאפשר טע"נות נוספות, החליטו השופטים את החלטתם: לא דחייה. חיך השופט-העליון אגרנט, בהר"מור אנגלי: "מר כספי, אי-אפשר לעמוד נגד העובדות!"

כספי לא עמד. הוא ישב על מקומו, שמע את ההחלטה שתייבה את מרשו לשלם למל"כיאל גרינוולד 50 לירות, עבור טירחתו.

חוק שרות ללקוח

הידיעה בהארץ היתה מעניינת. "אחד הצד"דים במשפט קסטנר", טען העתון, עומד ל"עון כי קסטנר לא נשבע לשקר, הואיל והלוי לא היה שופט כשדן ופסק בענין גרינוולד—קסטנר, וזאת על סמך הטענה כי הלוי התפטר בשעתו מתפקידו וחזר בו מהתפטרותו. אין חוק המאפשר ביטול התפטרות של השופט, ר"על כן לא היה הלוי כלל שופט כשנתן את פ"סק-הדין, ולפי טענה זו, באשר לא מונה כחוק לאחר התפטרותו.

מנין באה הידיעה? איש לא ידע. פרקליטו של קסטנר, מיכאל כספי, לא דרש את ביטול פסק-הדין בנימוק זה, וכפי הנראה גם אינ"עומד לדרוש זאת. המקור נשאר עטוף מסתו"רין.

ענין של שיכחה. השבוע ניגש פקיד מ"משרד היועץ המשפטי לבית-המשפט העליון, הגיש בקשה לבטל פסק-דין אחר של הלוי ב"גלל אותו נימוק. על הבקשה חתם לזר ברא"גדווין שנירון למאסר בשעתו על ידי השופט"הלוי על נסיון לשדוד בנק בירושלים (העוגש הזה 945).

בראנדווין קרא את הידיעה בעתון, כתב את הבקשה בכתב ידו. משרד המשפטים, המגיש שירות טוב ללקוחותיו, גם כשהם יושבים ב"בית-הסוהר, העתיק את הבקשה במכונת-הכ"יבה שלו, דאג להגשתה הזריזה לבית-המש"פט.

היה זה שרות יפה ואריב. אי-אפשר, כמוכ"ן, להעלות על הדעת שהיה קשר בין שרות זה לבין העובדה שאם אמנם יבטל בית-המש"פט העליון את פסק-דינו של הלוי וישחרר את

כתב ההגנה של "שורת המתנדבים" במשפטו של סגן המפקח הכללי נמוס בן גוריון פסל את עצמו

עם התקרב שעת-האפס, בה היה על הנתבעים להגיש את כתבי-ההגנה במשפטו של עמוס בן-גוריון נגד שורת-המתנדבים, נעשו מאחורי הקלעים מאמצים נואשים למנוע את המשפט. לחץ אדיר הופעל על שורת-המתנדבים כדי להשפיע עליהם לסגת ברגע האחרון. ביום הראשון של השבוע הגיעו מאמצים אלה, זמנית, לקיצם: לתיק מס' 113/56 של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב הוכנסו כתבי-ההגנה של ארבעת הנאשמים, שהודוה כולם בנוסח אחיד, השתרעו על פני ששה עמודים צפופים של מכות-כתיבה, נוסח כתבים אלה לא השאיר שום ספק: נשרפו כל הגשרים. אחרי צעד זה שוב לא יכול אף צד אחד לסגת מבלי לבנות את עצמו לחלוטין. הברירה בפני עמוס בן גוריון תהיה עתה:

הנתבע מס' 1 הוא ארכיאולוג והיסטוריון על פי מקצורו, ועל, וחבר שורת המתנדבים. הנתבע מס' 2 הוא מוסמך למשפטים וחבר השורה. הנתבע מס' 3 הוא היסטוריון ומרצה להיסטוריה, אף הוא חבר השורה. הנתבע מס' 4 הוא בוגר האוניברסיטה העברית בירושלים וחבר השורה.

שורת המתנדבים היא אגודה רשומה כחוק לפי החוק העותומני אשר מטרתה המרכזית הן לשרת את העם והמדינה, מתוך התנדבות אישית, על-ידי פעולות תרבותיות וחברתיות בקרב העולים החדשים, לשם קליטתם והתערותם בארץ, ועל-ידי מערכה ציבורית נגד השחיתות ונגעים או ליקויים במערכת החיים הציבוריים. מזה שנים מספר פועלת השורה בהתאם למטרותיה.

ל-ידי צירוף בלתי-נאמן של קטעים שונים בחוברת של (השורה) והתעלמות מאחרים, מנסה הנתבע לייחס לנתבע כחונת אשר לא היו לו, ולהזים טענות שלא הושמעו על ידו. כך מבקש הנתבע להשיג בדרכי עקיפין גושפנקא להתנהגותו הנפסדת, אשר כלפי חלק מגילויה הטיחה ה' שורה בקורת ממשית ועניינית, שעליה אין לתובע כל תשובה המניחה את הדעת.

השורה והנתבע לא היססו, ואינם מהססים, לגלות בפומבי ובלשון ברורה וגלויה את הידוע להם, ואשר טעון גילוי מבחינת האינטרס הציבורי. זאת עשו בעבר... בשורת פירסור מים, אשר החוברת הנידונה הינה המשך להם. עובדה זו מתבהרת לחלוטין אף מן החוברת בשלמותה, על לשונה, סיגנונה, המבוא והסיום... אולם השורה והנתבע אינם מוכים גים לקבל על עצמם כחונת רמזים אשר לא נתכוונו להם, ואשר הנתבע מנסה לייחס להם ללא הצדקה...

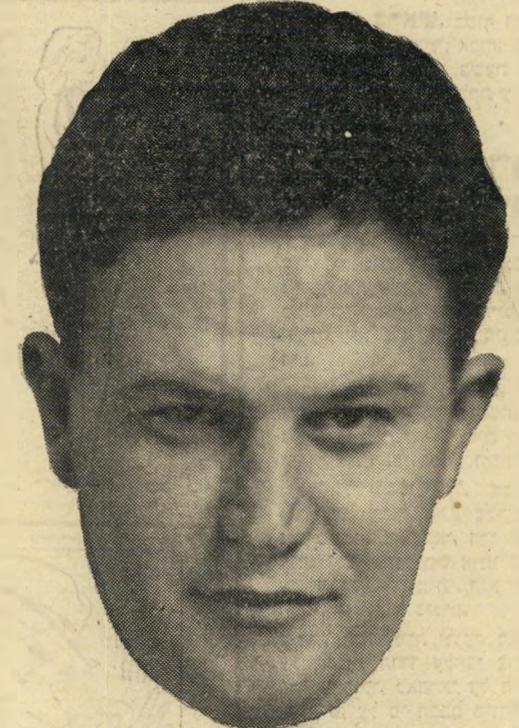
הנתבע... מאשר כי התכוון לומר במכתב תשובתו מיום 15.1.56 (שהתפרסם בעתונות), שמכל מערכת העובדות שנקבעו בחוברת, עשויות היו להתבקש מסקנות ותוצאות חמורות, ביניהן האפשרות של הבזיון המכאיב שהיה נגדם לם ולמדינה הן התפרסם בעולם כולו שאחד הסוחרים בקבוצה ישראלית, אשר נחשדה בקבוצה זדונית עם ייצרנים גרמנים, הוא שותף (בעסק אחר) עם סגן המפקח הכללי של משטרת ישראל, אשר נשאר שותף וידיד של אותו חשוד לאחר מכן, ואף הפגין זאת בגילויים משותפים בפומבי.

הנתבע אמנם התכוון לומר, כי בטבע הדברים, לא מן הנמנע הוא, שהתנהגותו זו של הנתבע היתה עשויה להשפיע על חוקר, קצין או סמל בשעה שהיה צורך לדון בתיק הנ"ל, וכי על כל פנים היתה קיימת סכנה שיקרה כזאת, ועל הנתבע היה להביא זאת בחשבון. הנתבע טוען כי תוכן חוברת, והמכתב מיום 15.1.56, בכל מה שנוגע לתובע, מבייבם הגיוני והסביר, הוא אמת.

מידה שהחוברת והמכתב כללו עובדות, העובדות נכונות ואמיתיות, ובמידה שהן כללו ביקורת, הרי היתה זו ביקורת הוגנת, ובמידה שניתן היה להסיק כחונת, הרי היו אלו הכחונת הגלויות והמוצגות שבוטאו בפירוטמים הנידונים.

...במסיבות הענין היתה לו (רשות) לפרסם את הדברים שפורסמו, באשר היתה זאת חובתו המוסרית והציבורית

להודיע על הדברים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

חובה יותר נודעה לנתבע לפרסם את הפירוטמים שפורסמו, לאור מעמדו של הנתבע, המתבטא לא בתפקידו בלבד. הנתבע נהנה, בין היתר, מתמיכה יוצאת מן הכלל של מר יחזקאל סהר, המפקח הכללי של משטרת-ישראל, המוכה אותו במעין חסיונות, אשר במהלך התקין והנכון של הדברים אין הוא זכאי לה, ואשר הרחיק לכת בין היתר, בפירסום עובדות בצביון מגמתי, העשוי להטעות את הצבור.

היבתו של הנתבע להיזקק לדרך של פירסום החוברת הכוללתה, נבעה בין היתר מן המציאות שבה נתקלה השורה שהתבטאה: בהימנעותם של המשטרה ומשרד המשפטים מלקנות בצעדים... כלפי אישים שונים, אשר היה חומר מספיק,

הנתבעים על הגרבים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

הנתבעים על הגרבים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

הנתבעים על הגרבים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

הנתבעים על הגרבים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

הנתבעים על הגרבים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

הנתבעים על הגרבים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

הנתבעים על הגרבים לציבור הישראלי על כל שכונתו, וכי עשה זאת בתוסילב ומתוך הכרת מילוי חובה. הפירוטמים האמורים לא חרגו בתוכנם ובהיקפם מכפי שהיה ראוי, בהת' אם למסיבות המקרה. היתה זו זכותו וחובתו של הנתבע להביע את דעתו בכ' נות ובתוסילב בדבר התנהגותו של פקיד ממשלתי גבוה, הנושא עמדה ציבורית רמה, ובדבר אפיו האישי, כפי שהוא מתבטא בהתנהגותו. וכן היתה זו הבעת דעה בתוסילב על התנהגותו של אדם בויקתו לעניני צבור ועל אופיו, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו זו. הכעת דעה זו נעשתה להגנת הזכויות והאינטרסים של צבור אורחי המדינה.

תעים. הם זכרו כי שרת אמר בשעתו: "אין מלה בעברית להגדיר את נאומי של רפאל!"

אסונות הבת היחידה
ביום הרביעי נשאל דויד בן-גוריון אם הוא מסכים לדחיית הועידה של ההסתדרות הכללית לחודש בי. ג. שמע את הסיבה, הפטיר: "בהחלט, בהחלט!"
ערב לפני כן ניגשה הסטודנטית יעל ("יעל" נקה) נמיר, (21), להדליק תנור נפט בחדרה בירושלים הקרה. הלהבה פרצה אל פניה, גרמה לכחיות מסוכנות. כששמע אביה, המזכיר (המשך בעמוד הבא)

שביתת-ההנשק רחוקים מאלה שהוכחו לנו על-ידי ההשגחה העליונה! מאחר שרפאל הוא, במי מקרה, גם חבר ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, רשמו העתונאים את הדברים בהתלהבות, אצו למערכותיהם.

הטלפונים צילצלו עוד לפני שהגיעו ל' שם, צילצלו הטלפונים בכל המערכות. המדבר זיהה את עצמו כאיש השגרירות הישראלית, התחנן בכל לשון של בקשה כי דברי המדינאי הישראלי לא יפורסמו. רוב העתונאים הסכימו, לא הסכים: סופר היומון הערבי הגדול אל-ארהאם, שהודיע על המאורע לקאהיר, גרם לפירוטמו בעולם כולו על-ידי סוכנות יונייטד פרס.

אנשי משרד-החוץ נאנחו, אך לא היו מופ-

מפלגות אין מלה בעברית
אם ישנו דבר אחד אשר ח"כ הפועל-המזרחי חי יצחק רפאל חובב אותו יותר מאשר ל' ייל בעולם על חשבון האומה, הרי הוא ל' נאום נאומים על בטחון המדינה. השבוע הג' שים הגבר הגבוה והשמנמן את שתי שאיפו היו בעת ובעונה א: ת: הוא טייל בפאריס, והוא נאם נאום. התוצאות העסיקו את משרד-החוץ הישראלי משר' כמה ימים.

"ישראל תספח לעצמה כל שטח שייכבש במלחמה הבאה!" רעם הח"כ הנכבד, שלא היה מעולם חייל בשום מלחמה. גבולות

השודר, ישמח היועץ-המשפטי חיים כהן מאד. כי פסק-דין כזה עלול לבטל גם את מסקנותיו של הלוי בפרשת קסטנר, שהיה מפלה מוחצת ליועץ המשפטי. כמובן שביטול כזה היה בני טול פורמלי גרידא שלא היה מעלה ולא מור ירד דבר מבחינה מהותית, ואשר רק אנשים נואשים יכלו לצפות ממנו לנחמה-ספורתה.

משום מה שחך חיים כהן להגיש עד כה ל' כנסת הצעת-חוק שיגרתית כמקובל במקרים כאלה: תשריר המאשר במאוחר את כל פסקי-הדין שניתנו על-ידי השופט בתקופה שסמכו-היה היתה בוספ פורמלי, כמו במקרים של שר' חה אסף, שופט בית המשפט העליון, והרב הראשי נסים. הוא היה טרוו, כנראה, בהגשת השירות ללקוחותיו.

במדינה

ירושלים ואת מצבו הכלכלי. הפך את מסעך תו למועדון-לילה, נתן לו את השם המצלצל מוז'ן רוג'. במקום רקדניות קאן-קאן הופיע זוג זמרים ספרדי, שמשך את בני ירושלים ה' משועממים.

האשיש בחלון. אחירה עליזה זו עוררה את משטרת ירושלים לפעולה רצינית. כמה שוטרים הופיעו במקום, ניגשו ישר לביתה-שימוש, מצאו על חלונן 19 גראם של חא-שיש. טוען דודו: «אני יודע מי מבקר בבית השימוש? כל הנהגים של הסביבה באים ה' זה!»

בניתיים נדרש דודו להגיש בקשה לרשיון לתזמורתו. העיריה העבירה את הבקשה ל' משטרה, זו סירבה. בזריות האופיינית ל' משטרת ישראל במקרים מיוחדים, הוגש כבר כעבור שלושה ימים משפט נגד דודו על חוסר רשיון.

מבלי לחשוב הרבה, הופיע דודו במועד ה' נדרש בבית-המשפט. אותו רגע עצמו, על פי תוכנית מדוייקת ומשוכללת, החל המיבצע ה'

דודו ועקנין (ימין) במעצרו עתלית שום דבר —

גדול: בעת ובעונה אחת ירדו כוחות המשט'רה על מועדונו ועל ביתו. אשתו הושבה ב' אחד התורים, בלי יכולת לזוז. השוטרים הס' חובכו בדירה כאוות-נפשם. כשחזר דודו ל' תומו מבית-המשפט העירוני למסעדתו, הוע' מס על מכונת-המשטרה, הובא לביתו. שם ראה מגלה-מוקשים מחפש מטמונים בחדר.

יד על התנ"ך. מספר דודו: «השוט'רים הזמינו את השכנה, גברת אפלבוים, ו' אמרו לה בנוכחותי: עכשיו תראי מה זה חא-שיש! אחרי זה ניגש שוטר ישר לחדר האמ' בטיה והוציא משם חבילה». הקצינים הגבר' הים, שהתאספו במקום, הצטלמו בפוזות ה' מתאימות עם המציאה.

מה שקרה הלאה לא הובהר עד היום, גם משום שהשוטרים עצמם מסרו עדויות סר' תרות בבית-המשפט. הסברה של דודו: «ה' קצין משה אילון התנפל עלי, קרע את חולצתי ו' ואמר לשוטרים להרביץ לי. צעקתי שאשתי ב' הריון, אבל הם לא נתנו לאשתי ולשכנה ל' היכנס לחדר. אשתי התעלפה ליד השכנה.»

דודו, השוקל 100 ק"ג וקנה לו בנעוריו שם כשהיכה לבדו תריסר שוטרים בריטיים שנט' פלו אל בחורה יהודיה, הובא לבית-המשפט, נעצר ל' 16 יום. כשהובא שנית להארכת ה' מעצרו, נתגלו כמה מן השוטרים כהסנסנים מ' אד. טענו שלא ראו דברים שקרו, לדברי קצי' ניהם בנוכחותם. צעק דודו, לעבר הקצין אצ' לון: «הלא האדם הזה ששם את ידו על ה' תנ"ך הוא שהסגיר יהודים לתלייה ולמעצרו ו' פסק השופט שלום בוק: 3000 ל' ערי' בות עצמית, 3000 ל' ערבות נוספת. דודו

הכללי מרדכי נמיר, על התאונה, פרץ הגבר המוצק בבכי. מאז הוא עסוק סביבה, אינו פנוי לכל ענין אחר. לא היתה ברירה אלא לדחות את הועידה.

שני כנורות. היחסים בין מרדכי נמיר (59) לבין בתו היחידה, הם אחת התופעות ה' אנושיות הבולטות בצמרת המדינה. נמיר, יליד אוקראינה שעבד כפועל שחור במאפייה תל' אביבית והיה אחראי למשלוח העתונים של דבר, לפני שעלה לתפקיד מוזכר מועצת פו' עלי תל-אביב ונציג דפלומטי של מדינת יש' ראל*, אינו נראה כגבר סנטימנטלי אולם מכ' ריו הקרובים יודעים כי מאחורי המסכה ה' בשרנית של איש-ברזל מסתתר אדם רגיש מ' אד, שהיה מסוגל לפרוץ בבכי כשקיבל מכתב של הבת מאיחור של שבועיים.

יעל בתו, צעירה חגיגית שהיתה חברת משק מעין-ברוק, היא היועצת הראשית של אביה. מאז מות אמה דורה, לפני מלחמת העצמאות, היתה האדם היחיד הקרוב ללב אביה, תוכן יחיד לכל שעת פנאי שלו, מלוותו בכל תפקי' דיו, כולל שליחותו כציר ישראל במוסקבה. נמיר, בוגר קונסרבטוריון רוסי, רגיל לנגן ב' כינור, ללוות את בתו, המנגנת אף היא באר' תו כלי.

כשרצה בן-גוריון למנות את נמיר, אחרי הבחירות האחרונות, לשר-בליטיק, אץ הלה לטלפון, התקשר עם בתו, התיעץ עמה: «דו' פקים אותי. מה לעשות? צעת בתו: אל תק' בל, הסטודנטים יצחקו ממך.»

צלקת בראש. בסוף השבוע היה מצבה של יעל עדיין רציני. אביה, שנפגע גם הוא ב' נעוריו מזריקת אבן בשעת קטטה עם ילדים נוצריים ונושא מאז צלקת על ראשו, בילה את רוב הזמן ליד מיטתה.

משטרה

מוקשים בירושלים

לפי היקף המיבצע, אפשר היה לחשוב כי החל כיבוש העיר העתיקה. טבעת של מכוניות סובבה את שכונת תלפיות, כמה עשרות שר' טרים הסמו את כל המעבירים. אולם במרכז ה' תכונה עמד בית חד-קומתי, בעל שלושה חדר' רים.

לעיני עתונאים וצלמים, שהובאו במיוחד על-ידי המשטרה כדי להנציח את המאורע ה' גדול, בחן מגלה-מוקשים במכשירו את ה' קרקע, את הפכו בפנים השוטרים את הבית.

מרגל במארוקן. אם להאמין לדויד («דודו») ועקנין (39) צבר בן משפחת רב' גים ממוצא מארוקאי, הרי המוקש היחיד ב' אותו יום היה מוקש אותו הטמינה המשטרה עצמה כדי לחסל אותו. הוא לא היה מוקש של מחתה, אלא של כזבים.

דודו הוא דמות ידועה מאד בירושלים. ב' שנת 1940 הורד על-ידי צוללת בריטית ב' חוף מארוקו, כאחראי על חולית מרגלים בת' 12 איש, על פי הסכם מיוחד בין ד"ר (כיום ה"כ) אריה אלטמן, בשם אצ"ל, לבין המיפ' קדה האנגלית.

שרות זה לא הועיל לו. בימי המאבק נכ' לא פעמיים על-ידי הבריטים, כתוצאה מהל' שנה, לא גורש לאריה-אריה רק בגלל התערבות הקונסול הצרפתי לטובת נתניו. בפעם הש' ניה שוחרר ממחנה-המעצר בעתלית על-ידי מדינת ישראל, עבר מיד עם הגיפים הראשו'רים גים בדרך בורמה לירושלים, שם שימש קו' דם לכן כמחסנאי הנשק של לח"י.

מוז'ן רוג', בירושלים. מאז אותם ה' ימים נגשרה בלבו של דודו שנאה עזה לאר' תם שהלשינו עליו, שנאה שלא שקטה כשר' גה אחדים מן המלשינים במדי משטרת יש' ראל. אחד מהם: הקצין זליג גייר ממשטרת ירושלים, טוען דודו כי «לולא פרשת ברנדוט, היה מוצא להורג על-ידי לח"י!»

חוסר אהבה זה היה הדדי בהחלט. אחרי המלחמה פתח דודו מסעדה ברחוב בן-יהודה, ששימשו מקום מיפגש ליוצאי כל המחתי'רות. מאז רגילה המשטרה לערוך אצלו בת' כיפות מרגיזה חיסויים באמתלות שונות. אחד החיפויים נערך אחרי בריחת צעיר-ה' מחתרת שמעון בכר, כחלק מסידרה של חי' פושים שהגיעה גם לבתיהם של ד"ר ישראל שייב ושל גאולה כהן.

לפני כמה שבועות החליט דודו להחיות את * כשיצא נהגל משא-ומתן עם אנא פאוקר על אספקת צידו ונפס לישראל הלוחמת, קי' בל את הדרכון הדיפלומטי הראשון של ה' מדינה.

Pilot Radio
TYPE 57

מקלם רדיו יוקטוס' כאיכות מעולה
7 סנודות. 5 נלים עם נלים קצרים סורחכים
כולל נלים 40 עד 100 ס. החיבה נאה ואנוניס
לוח חחונות נרחב כששה צבעים
צ'ל' נהדר בסכע'יוח ספלי'אה

U.S.A. and now in ISRAEL

הקץ לשומון!!

מעטה גם לגברים

מכונות פלא חשמליות

- מסלקות עורפי שומן מכל חלקי הגוף והפנים.
- מצמצמות היקף המתנים והירכיים.
- מפעילות את מחזור הדם ומעוררות מרץ ועלומים.

ללא דיאטות! ללא רפואות!
ללא תרגילים! ללא מסגים!

תחת השגחה רפואית מעולה
„טרקלין ונוס“

בהנהלת רפאל הלפרין
תל-אביב, רחוב ריינס 5, טלפון 23104

נחמון...
הטוב ביותר
הוא
האט
הנצחי
רולקו

מלכת היופי

... ומה הפלא אם זכתה דליה בתואר מלכת היופי? הן שערותיה הנוצצות והמבריקות ותסרוקתה הנהדרת העמידו בצל את כל יריבותיה!

אכן, יקירתי, אבל את סודה אני יודעת. היא משתמשת במברשת ראש ברלטה BARLETTE המפורסמת. עם מברשת זאת לא קשה לזכות בתואר מלכת היופי.

עיונת אמיתי תלמה

עמרח סנדביץ תלמה

קצרנות עברית

קורסים חדשים בהדרכת מורה ותיקה. (שיטת י. מימון)

ננאים נוחים לקבוצות ולחיידים

זכשרה להמירות משרדית ופרלמנטרית. פרטים: ת. ד. 1980 חיפה.

אויבי הנוער

מחלות המין

מאת
הר"ר מרדכי זיידמן

נכנס יין... יצא סוף

סוד הצלחת
נשף פורים:

במסכה מוצלחת
ובמשקה מובחר

ברודי אקספרא פיין
ורסום זכרון
ליקרים

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

עוד 10.000 טון

א/ק ציון, אנית הנוסעים והמשא החדשה ואחות לא/ק ישראל נמסרה בהמבורג ל- חברת צים האניה עברה בהצלחה רבה את מבחן הנוסעין שנערך ועם צאתם של אנשי הצוות הנותרים הושלמו ההכנות לקראת הפלגת הבכורה שלה.

הציון הפליגה מהמבורג לנמל להיאהב, בצרפת. מלהאבר לסואהמפטון שב אנגליה ומשם לנאפולי, איטליה. א/ק ציון תגיע לנמל הבית ב-2 בחודש מרץ.

דני בראון, א/ק ציון הנה האניה הישראלית הראשונה המצוידת בסטאבי ליוזים מסוג דני בראון. אלה מכשירים המונעים טלטולי גלים ומקטינים עד למינימום את סבל הנוסעים ממחלות ים. א/ק ישראל הצויד גם היא במכשירים אלה כעבור חודשיים.

האניה הנה בת 10.000 טון, ומימדיה הם 168 מטר אורך, 27 מטר רוחב, וגבהה - 8 סיפונים. מהירותה - 19 קשר ומכאן שתוכל להפליג בשבועיים מחיפה לניו יורק. באניה מקום ל-313 נוסעים בשתי מחלקות וכמו כן יש בה מחסנים מאורזים רים בנפח של 300.000 רגל מעוקבים ועוד 20.000 רגל מעוקבים של מחסני קרור.

יונה הנביא, הקשוט הפנימי כלו תוכנן על ידי אדריכלים ישראלים ובוצע על ידי אמנים ישראלים. חסובי העץ ב- חדר המדרגות המרכזי מבטאים את קבוצ גלויות. אולם אחד נקרא על שם יונה הנביא, ומשנהו נקרא - אולם הורה.

ב-8 במרס תפליג הציון לראשונה לאר- צותי-הברית ומכאן ולהבא חברת צים תקיים שרות קבוע של נוסעים ומשאות, אחת לשלושה שבועות מחיפה ולנאפולי- גיברלטר ונירירוק, על ידי הישראל וה- ציון, אניות הפאר של צי המסחר הישר- אלי.

מאופק הניד

אלוף דוד שאלתיאל, ציר ישראל לשעבר בברזיל, אמר בפני המועדון המסחרי בסעודתו השבועית ביום שני, 10 בפברואר, כי יהודים באותה ארץ עדיין אינם מאמינים כי יש עתיד לישראל, המהווה כדאיות להשקעות בה. הם ימשיכו, אמנם, לתרום, אך יחששו מלהשקיע בה סכומים נכרים.

לקבוצת משקיעי ההון היהודים האמריקני-איים, אוסטרליים ודרום אמריקאיים, שהשקיעו עתה שלושה וחצי מיליון דולר במפעל הגיר הישראלי בחדרה, אין כל ספק בעתיד הכלכלה הישראלית. הם הוכיחו כי השקעה מבוססת על שיטות מודרניות והפעלה יעילה יכולה לקדם את התפתחות המשק הישראלי. הם גם יודעים, כי רק השקעה הנושאת רווחים תקר נים יכולה לשכנע אנשי עסק מחו"ל, כי השקעה בישראל אינה פילנטרופיה, אלא השקעה טובה מבחינה עסקית.

בזמן בו מהוה המלחמה במורת הקרוב נושא לדיונים יום-יומיים הן בישראל והן על ידי גורמים בחוץ לארץ - מוכנים משקיעי ההון של מפעלי גיר אמריקאיים ישראלים להוסיף להשקעתם ארבעה וחצי מיליון דולר במטרה לרכוש מכונת-גיר חדשה נוספת ל- תעשיית הגיר הישראלי. יש הטוענים כי השקעה זו הנה השקעת "סכום", מפעלי גיר אמריקאיים ישראלים משוכנעים, כי אין זאת אלא אמונה בעתיד ישראל.

מפעלי גיר אמריקאיים-ישראלים בנייה

נהגות זו של שליטי מדינה עניה היתה סני- סציה בחוף החברה הגבוהה. היום אלה גרמו לטיהור סודי. כמה אנשי מפתח נקראו לארץ, הועפו מתפקידים ישר לתוך גיבובים שמנים בחברות ממשלתיות עשי- רות. האיש שירש את ירושתם היה שלום רון. אולם רון לא מצא חן בעיני ראובן שילוח, באותם הימים מלך "התפקידים המיוחדים" במשרד החוץ. שילוח השליך אותו החוצה, כי מטאטא אחרי השימוש. כמו קודמיו, הסתדר גם רון במהרה: הוא התמנה מיד למוכר ה- כללי של חברת-הנפט לפידות.

פשוט פסיכיל, עסקי לפידות לא שיגש- גו. החברה עמדה על סף פשיטת הרגל, כי- אשר קרה הנס: גפס נתגלה בחולייתת. החב- רה עלתה לגדולה, ועמה מוכירה הכללי.

לפתע שמו כמה אנשים את לבם לכך כי ה- מוכר הכללי חופשי מאד בעסקיו. הוא תרם תרומה של הרבה אלפי לירות לקרן הקיימת, אחרי שהנהלה סירבה רשמית לתרום. הוא גם העסיק עובדים שלא נרשמו בשום מקום, לא אושרו על ידי הנהלה. משכורתיהם של עוב- דים אלה שולמו בזמן, הגיעו לאלפי לירות. מה הסתתר מאחורי הנהלת-עסקים זו? ה- איש ירד מן הפסים. הוא פשוט פסיכיל! נר- חש אחד ממכריו. אחרים היו ספקניים יותר. דעתם: ההוצאות הבלתי-מאושרות היו רק מטף-עשן, שהחביא מעילות בסכומים גרו- לים, לתועלת פרטית לגמרי.

הגבול ישראלי בבירות

פרצופו של הצעיר שטייל בחוצות ביירות, לא נשא חן בעיני הזנדרמים. הוא נעצר. כי- עבור רגעים מספר מצא יחזקאל כדורי (21) את עצמו עומד בפני חוקרים. הוא לא הבין מדוע טופלים עליו האשמות כאילו הוא מרגל ציוני. כדורי בא ללבנון בהחלט מרצונו החר- פשי.

סיקול אבנים וסלילת כבישים בישראל לא היו מן העבודות החביבות ביותר על יחזק- אל. בוגר הגימנסיה בעיראק ראה את עצמו בתפקידים נעימים יותר. גם הצריף הדל במצ- ברת כפר-חסידיים ששיכן את הוריו החולים וששת אחיו הקטנים אותם פירנס, היה צר מ- די עבורו. על כן החליט לצאת אל העולם ה- גדול.

ששה ירחי דבש, הזנדרמים הלב- נונים הפריעו לתוכניתו, בבית-הדין הצבאי, שהיה מורכב מלשעה קולונלים לבנוניים. הצלחית האשם לשכנע את שופטיו שברת-גי- לל המצב הכלכלי הקשה בישראל. הוא נדון לששה חודשי מאסר בכלא דיר-עמאר.

וכך, בפעם הראשונה, זכה יחזקאל לכבוד. אמנם, בא כבוד זה מאסירים ופושעים למי- ניהם. אולם הוא סיפק בכל זאת את רגש ה- גאחה של יחזקאל, שנהנה מיחס מיוחד הן מ- צד האסירים והן מצד הסוהרים.

ששת ירחי הדבש נסתיימו מהר. יחזקאל הוסגר לשלטונות ישראל בראש הגיירה. שוב עמד בפני חוקרים. הפעם דיברו עברית. יחו- קאל התמיהם השיב בפשטות לשאלות חוק- ריו, סיפר בדיוק מה מסר לחוקריו הלבנו- ניים. הוא ראה צורך להוסיף: "אמנם בכלל הלבנוני הרגשתי טוב, אך מצפוני הציק לי- מאד ולא חלתי להכות על הטא."

אולם בזאת לא תמה פרשת הקירותיו של יחזקאל, בקרוב יצטרך להשיב על שאלות ר- בות נוספות - הפעם של שופט של מדינת ישראל.

הארץ

...הגורם הישיר לשלושת השערים ש- הובקעו על ידי הישראלים. שני המשק- רים סטלמך וזליקוביטש נתגלו כמכשירים ביותר. (דבר השבוע)

רב"ט עזריאל סמרגון, צה"ל ועומדים לפרסם את הישגיהם בליקוט הכוזבים.

בישוף הכסייה הקאתולית בשיקאוג רכש איגרות. (ידיעות אחרונות) זאב צור, קריית-חיים וארכיבישוף הבירית האנגליקנית מעיין באפשרות דומה.

ובזאת נמגעה חלקית בריחתם המבו- הלת של הדגים בהתרחק הדייגים לש- דות הדייג. (הבוקר) דליה פלדמן, תיאביב הם התרגלו לריה.

שוחרה, היה חופשי לשבת במסעדתו הדומ- מת, בין שמונת עובדיו המובטלים. מחוסר רשיון לתזמורת, דמה מוזן רוגי יותר ל- בתי-קברות פאריסאי מאשר למרכז הקאד'קאן הצרפתי.

הליכה על בטוח, כמו משפטו של ידר- דו רומק, עשוי משפטו של דודו להפוך ל- תיק מפורסם. טענת ההגנה תהיה מן הסתם כי המשטרה עצמה הטמינה את החאשיש באמ- בטיה, כדי לחסל סופית אדם בלתי-רצוי לה, הקשור עם כמה מיריביה החותיקים ביותר. עובדות מסייעות:

מגלה-מוקשים בחיפוש אצל דודו - אינו בלתי-אפשרי

למשטרה היתה די שהות להסתובב ב- אחת נפשה בדירה, לשים בה מה שרצתה.

אין זה מתקבל על הדעת כי אדם שגא- שם כבר פעם בהחזקת החאשיש יקח מטען ש- ני של החאשיש לביתו, ביחוד אחרי שכבר נע- רכו אצלו חיפושים רבים.

כל התכונה של המשטרה, ואמצעי ה- פרסומת הרעשנית שהוכנו מראש לחיפוש זה, מעידים כי "הלכה על בטוח", ידעה מה היא עומדת למצוא.

מישהו הקצין אילון בכתפיו: "איך ידענו? היתה לנו הלשנה!"

ירושת משפט רומק, יקרה במשפט מה שקרה, עובדה אחת מוזקרת מעבר לכל הטענות: שוב אין שום דבר מוזר בזה שמת- עורר החשד כי המשטרה ביימה גילוי של חא- שישי. עתונאים ואנשי ציבור שקלו אפשרות זו בקורירות. אחרי משפט רומק, שום דבר אינו נראה כבלתי אפשרי, כשהמדובר במש- טרת ירושלים.

שערוריה מסך האיפול

מסך עבה של איפול ירד השבוע על גיבור היום: שלום רון, לשעבר זינגר, שהואשם ב- מעילות אנדוטיות בחברת לפידות.

מעטים הכירו את הדמות המרכזית של ה- פרשה. הם זכרו את רון כפקיד בנק הפועלים, כסמל בצבא הבריטי שעסק ברכש ובעסקי טי,טי,גי,טי. באותם הימים היה ידוע בשם ה- מחתרת "אוסקר".

מטאטא אחרי השימוש, לפני חמש שנים הגיעו ארצה הדים על כינוס מוזר שהת- קיים בריביירה הצרפתית. לפי הדו"חים של נספחים צבאיים רבים, השתתפו בכנס זה שלי- חי משרד-החוץ הישראלי העוסקים בתפקי- דים מיוחדים, שהתארחו בבתי-המלון המפור- ארים ביותר של מרכז-הנופש הבינלאומי. התי-

* הכינוי המחתרתי לארגון ההפעלה עני- ידי חילוי הבריגדה היהודית בצבא הבריטי, בסוף המלחמה. השם מורכב מראשי-התיבות האנגליות של מושג אידיש-ערבי, שפירושו "עסקים-שלישי-בישון".

גנבים מנודיפים

ברשות הממשלה מחסנים ריקים רבים. אולם, כאשר עוקלו הפצים והיה צורך לאחד סגם, לא השתמשו האחראים במחסני הממ"ש שלה. החפצים נמסרו למחסנים פרטיים, שגבי את שכרם ביד רחבה. חפץ שהכניס לאוצר המדינה 56 ל"י, למשל, הוציא קודם לכן 42 ל"י בעד אחסנתו.

הכרוז במכירות הפומביות של סחור רות מטעם הממשלה היה צריך, לפי החוק, לקבל 5% ממחיר הסחורה. אולם, בניגוד ל"חוק, נהג לקבל 10%. קובע המבקר, לאחר שנדרש להתערב עלידי אורחים תמימים: "העניין הוסדר". כיצד? "תוקנו התקנות ו"הותרה גבייה בשיעור של 10%".

במכירות הפומביות פעלו קבוצות אג"ר, שדאגו שאיש לא יעז להציע מחיר גבוה משלהן. מי שהעז — יצא באברים מרוסקים. המכירות נערכו בחצר משטרת צפון תל-אביב.

כל עקרת בית יודעת כי חברות הסקי ריפ היו רק מסוה לעסקי הברחה במדמים עצומים — בידיעת האוצר. הדו"חות של חברות הסקי למשרד הממשלה היו כוזב בים, לא התאימו לחשבונותיהם בבנקים. אולם עובדה זו לא הניעה את משרד הממשלה לפעולה — למרות שהיה מדובר במיליוני דולרים, שהיו צריכים להיכנס לקופת האוצר.

עוד עסקיבוא מוצלח. סוחר הפופיע במשרד האוצר ובנידו תוכנית כלכלית בריאה: לייבא חלקי מכונות משא, להרכיבם בארץ, לייצא את המכונות הגמורות לתורכיה. ה"כסום הדרוש: 189 אלף דולר. התוכנית כאמור, היתה בריאה. המכונות הושלמו, הת"ברר ש"אין אפשרות לייצא" והן נמכרו ב"מחירי המפולפלים של השוק המקומי, להנא"ת ולבריאותו של הסוחר. מציינן הדו"ח ב"צניעות: "חייב היה האגף לשקול, אם מן הנכון להעניק ליבואן אחד רשיון לייבוא של כמות ניכרת של סחורה מסוג זה".

מחקרים מיליונים

ל חורבות הרכוש הנטוש של ערביי ישראל ניבנו תוך זמן קצר אימפריות כלכליות אדירות. גנבים, ספרסים ומיעלים למיניהם עטו על הדבש כוביבים, שילשלו מיליונים לכיסיהם הרחבים. המבקר היה חסרי אונים: האפסטרופוס ורשות הפיתוח לא המיציאו למשרד את הדו"חות הכספיים של פעולותיהם משך שנים. ממקורות אחרים, גיי"לה המבקר טיפות מן הים העכור:

מקירות המנדט קובעים כי 122 אלף דונם של פרדסים ערביים ננטשו בישראל. ב"ספרי האפסטרופוס רשומים רק 37 אלף דונם. לאן נעלמו שאר 85 הדונמים האחרים? קל יותר למצוא מחט בערימת שחת.

מה נעשה באותם הפרדסים שבכל זאת נשארו קיימי האומה? בפי המבקר תשובה מאלפת: הם עובדו עלידי האפסטרופוס. אר"לם בעוד שדונם פרדס הכניס לבעלים פרטיים 60 ל"י ריווח בכל עונה, הרי הצליח האפסטרופוס להפסיד יותר ממיליון ל"י על פרדסיו. האפסטרופוס גם העשיר אנשים באופן חוקי. הוא מכר פרדסים לידיים טיבים במ"חיר 160 ל"י לדונם. המחיר, לפי חישובי משרד החקלאות, היה צריך להיות: 360 ל"י.

רכוש נטוש לא פחות היו סחורות ה"שילומים. 11 אלף טון בולי פלדה ניתנו ב"זיסטה נדיבה למפעל העירגול של סולל-בונה בצפון, ללא חוזה, וללא קביעת תנאי המשלום. גם אחרי הביקורת, לא חוקר המצב.

כפי שהגינו מחיב, קיבלה חברת שוהם את הכות להעביר ארצה חלק הארי של סחורות השילומים. אולם חברת הספנות הישראלית סירבה להעניק למיבצע הובלה זה את הנחה המקובלת, שהוצעה עלידי כל שאר חברות הספנות הבינלאומיות. במשך שנים נהנתה שוהם, איפוא, מתשלומים מנור"פחים. ידידה במקום הנכון דאגו לכך.

איבדו את כל אשר להם, במלחמת העצמאות. אולם בכל זאת הספיקו כספי הארנונה ל"מטרה חיונית אחת: 550 אלף ל"י הוקצבו מתוכה כדי לרכוש דירות שרד לנכבדי ה"ממשלה.

על ספר הנישומים, אותה שערויה לאומית, עובר מבקר המדינה במשפט קצר ואלגנטי: "במספר נכר של מקרים, סתה שיטת חישוב המס מוז שנקבעה בחוק".

מי פטור ממש?

אנשים הנכונים בעלי הידדים ה"נכונים במשרד הנכון פטורים, בין ה"שאר מתשלום כל מיני מסים ומכסים, המ"ט

תפלות — למרות שמשרד בי. גיי. מרכז את הפעולה הענפה ביותר מבין כל משרדי ה"ממשלה.

שיבולים יסור

מ שרד האוצר, הוא הראשון שזכה ל"ביקורת מפורטת. בכל מדור ומדור, הש"תוללו בו השוורים הבלתיחסומים להנאתם. חברה גדולה קיבלה הלוואה להקמת בית חרושת, בסך של מיליון ו-200 אלף דר"ל. החברה היתה צריכה להחזיר את הסכום בלירות ישראליות, לפי השער הרשמי הנוה"במשך שמונה שנים. האוצר, היודע לגבות את הגרוש האחרון מכל סוכריה וקופסת ס"גריות, טעה וקבע כל תשלום חצישנתי ל"

יה היה שודד ורוצה מפורסם שהטיל את אימתו על תישי העיר שיקאגו וארצות-הברית כולה. הוא התפרנס בראש ו"ראשונה מסחיטה: כל בעל עסק היה חייב להעלות לו ולארגונו מס קבוע. דינם של המסרבים נחרץ תמיד למוות. רק לבסוף הצליח האוצר להביא את אל קאפונה הגדול לדין, באשמת השתמטות ממס הכנסה. הוא גידן ל-10 שנות מאסר, משטר מרצחיו נש"בר."

מה היה קורה אלו, במקום ליפול לידי בלשי האוצר האמריקאי, היה אל קאפונה נופל לידי מבקר המדינה בישראל? אם לדון לפי הדו"ח השנתי הששי של מבקר המדינה, שיצא לאור השבוע, היה אל קאפונה זוכה בלי ספק לשתיים או שלוש פסקות בלשון זו:

עסקי מר קופאי

עניין היחסים בין הרשות המקר"מית בשיקאגו לבין האירח מר אלי קופאי, העלתה הביקורת כי בכמה מקרים גילה מר קופאי נטיה מסוימת שלא לנהל את עסקיו על טהרת הסדרים החוקיים ה"מקובלים. יתכן שחלק מהאשמה רובץ ה"התיישנות החיק עצמו, ומבקר המדינה, ב"דו"ח הביניים, הביא עניין זה לתשומת לב המחוקק.

"בכמה מקרים הוצאה מהמחסנים תחמושת מבלי שיערך רישום נאות של הפעולות, ו"מבלי שיוחרו התרמילים הריקים, כפי ש"דורשים כללי החיסכון הציבורי. לעומת זאת נמצאו כמה מאורחי העיר מוטלים ברח"בות, כשהקליעים החסרים ברשותם.

"הנהלת הפינקסיס גם לא התאימה להיקף הגדול של עיסקות המשרד. כדוגמה תשמש טבלת ההכנסות הבאה, המבוססת על קשרי מר קופאי עם ענף המכבסות בלבד, תוך השוואה לשנת הכספים הקודמת (באלפי ל"י).

הסעיף	1953/54	1954/55
איסוף	530	766
טיהור	978	976
לחיצה	554	987
חימום	289	634
סחיטה	640	578
סה"כ נקי	5678	8456

"בסוף הביקורת הוצעה שיטת ניהול פני"קסים כפלה, וכן הקמת ארכיון מרכזי אחד לריכוז התלונות".

השרים מתערבים

ה היה יכול להיות מצחיק מאד, אילמ"ל לא היה עצוב כל כך. משרד מבקר ה"מדינה הוקם בשעה שאיש לא חלם כי ה"שחיתות תשלט על הארץ כפי שהשתלטה ופיה ייפער כפי שנפער בבלוע הכל. בתנאים החדשים, משרד מבקר המדינה — שאיש אינו מפקפק ביושרו, בחינותיו ובכוננותיו הט"בית — אינו יכול לשמש מכשיר מספיק ל"מלחמה בנגע. ההוכחה הטובה ביותר: ה"דו"ח השנתי מספר 6.

עוד לפני שפורסם הדו"ח, שהעסיק 331 עובדים בהכנתו ואשר עלה למדינה כמעט מיליון ל"י, קמה סערה סביבו. אפילו נוס"חתו החיזרת נראתה חריפה מדי לכמה משר"די ממשלה שבוקרו.

על פי דרישתו של שר הא"צ, לוי (לא תחסום שור בדישו!) אשכול, ובניגוד מפור"דש לחוק, הוכנסו שני שינויים בדו"ח, לפני פירסומו. על פי דרישתו של שר החוץ משה שרת, הושמטו לגמרי שני פרקים מתוך ה"דו"ח.

מתמיה לא פחות המקום הועזם שהוקדש ל"בקורת פעולות משרד ראש-הממשלה. בעוד משרדים קטנים אחרים זכו לעשרות עמודים, הסתפק משרד ראש הממשלה ב-40 עמודות

דו"ח משה רבנו ודו"ח מוזס המבקר הרבה מלים —

לים על האזרחים הלא-נכונים. כך, למשל, גילה המבקר סוף-סוף את שערויית הפיטור ממכס של יבוא מכונות, סחורות שונות וציוד לבתי-מלון. יבוא מפוקפק זה הביא לא זמון לתשומת לב הציבור, כאשר נתגלה כי תיקו של שייקה ירקוני, בקשר לאחת מעיס"קות אלה, נסגר עלידי אחד מפיקודי עמוס בגוריון במשטרה.

להלכה, פטורים בתי-המלון מתשלום מכס על ציוד שהם מייבאים לצרכיהם. הדו"ח קובע: כמעט בכל המקרים נמכר חלק הגון מהציוד הפטור ממכס בשוק השחור, בכמה מקרים, נמכר הציוד כולו. שנים מה"יבואנים השתמשו בציוד ובחומרי הבניין ל"הקמת בתים מש"תפים, שנמכרו במחירים לפי רוח הזמן. בית-מלון אחד, אף לא עבר את שלב התיכונן על גבי הגייר. הסחורות, לעומת זאת, נעלמו — ואתם המכס שנגול מהמדינה.

מנהל המכס פטר — על דעת עצמו, ובניגוד לחוק — משלוחים רבים של סחורות שונות מתשלום מכס.

97 אלף ל"י בקירוב. אילמלא הביקורת, ש"תבעה להחזיר את הסכום לגובהו הנכון, הי"תה א תה חברה מרויחה למעלה ממיליון ל"י על חשבון משלם המסים.

בחורף-לארץ פעלו, כידוע, שליחים ש"התמסרו לפעניני עלייה. בשעתו, היה זה עדיין מפליא לראות שליחים מסורים כלה ח"דים הביתה עמוסים מתנות, מקררים חש"מליים או מכונות אנגליות צנועות. "מאין לקחו את הכסף?" שאלו כולם. הנה אחת התשובות:

עם היסול תפקידי קציני העלייה בחורף לארץ, נתברר כי אלה הורישו לאוצר מתנת"פרזיה פרטית. לפי הספרים, נשארו השליחים חייבים אלפי ל"י, שקבלו כהלואות. למדינה לא היה לב לדרוש את הכסף ממשרתיה ה"מסורים. הגרעון הועלם עלידי ה"הטוטים חשבוניים.

מדי חודש משלם כל אזרח ארנונה, שמשרתה לפצות את בני הארץ שנפגעו מ"המלחמה. הארנונה לא הספיקה עדיין לפצות את אנשי מושבת משמר-הירדן, למשל, ש"

החוק, אך אינו מתעלם גם מן העובדה כי -

סודיות!

העבודה לעגל הזהב אסורה בהחלט לפי חוקי משרד הרתוח. דוגמה מובהקת היא שערונית האגודה למען המקומות הקדושים. מטרתה הקדושה של האגודה היא לעורר את העם כולו להעריך את המקומות הקדושים, לעלות אליהם לרגל ולתרום מכספם ביד רח" בה. מטרת אלה, וביחוד האחרונה, מסבירות מדוע נערך משך כל השנים האחרונות מירוץ סוער אחרי כל אבן או גבעה, שיכלו איכ" שהו להפוך למקום קדוש ומכניס.

לאגודה אין, כמובן, כל רווחים. להיפך: משרד הרתוח נאלץ להכניס לכסוי גרעונות האגודה הפרטית יותר מ-9000 ל"י, בהמלצתו של מנהלו הכללי שלמה זנוחיל כהנא. מנהל האגודה הפרטית, שלמה זנוחיל כהנא, קיבל הקצבה זאת בשמחה רבה.

אולם אם האגודה מפסידה, אין זה אומר שחבריה הפרטיים חייבים להפסיד גם הם, בפרט כשהיודים תמימים מוכנים לתרום ל" מטרות הקדושות. כמה תרמו? קשה לדעת בדיוק. המספר היחיד הודאי, בלי עין הרע, הוא "ש"27 פינקסי קבלות, הכוללים 1200 שוברות הכנסה, חסרים — וסיבת העלמם לא הובררה לא עלידי האגודה ולא עלידי משרד הרתוח". רחמנא ליצלן.

כל ילד בארץ זוכר בשמחה ובגעגועים את שבתות המורים המרובות. המורים, כי זכור, טענו שגם הם צריכים לאכול סנדביץ בזמן ההפסקה הגדולה. מדו"ח המבקר, מתברר כי במקרים רבים לא היה זה אפילו חוסר כסף שעיצב את תשלום המשכורת. פשוט — הפקידים בירושלים היו עסוקים מדי בשתיית תה מכדי להעביר בזמן את המיסמכים הדרושים בשלבים השונים.

*** השיבותה של ירירות

אין השקעה טובה מידידות — כלי מר מידידות עם מרכז ההשקעות, אלא שידירות זו לא הובנה כראוי עלידי מבקר המדינה. ביקורתו נגד מוסד זה, שמטרתו להלכה היא סיוע למשקיעי הון חוץ, היא מן החריפות ביותר בדו"ח. לדוגמה:

עשרות בעלי הון העבירו ארצה מטבע זר בהתאם לערכו בשוק השחור. השיטה הי" רשמית: פניה למרכז ההשקעות להרשות להם להביא סחורות, שמומנו כביכול בהון של עולים. לא היה כל חשש שמרכז ההשקעות יבדוק את נכונות ההצהרה, אם המדובר בידיד אמיתי.

ידידים אמיתיים הורשו להביא אפילו סחורות שלא נכללו ברשימת המיצרכים, ש' מרכז ההשקעות רשאי לאשר את יבואם.

סוחרים רבים הורשו להביא ארצה סחורה במיליוני דולרים, באמתלה שהיא מיועדת ליצוא חוץ, ומשוררת על כן מי תשלום מכס ומסים. הסחורה הסתננה, בעזרת ידידים, לשוק המקומי.

מעשה במרכז ההשקעות, שהורשה להביא ארצה 1300 ראשים למכונות תפירה, שהיו מיועדים ברובם ליצוא, אחרי שתורכב זה המכונות בארץ. אגף היצוא אמר מראש כי אין סיכוי לייצא את המכונות. אולם חוות דעת זאת לא הבהילה את סגן מנהל חטיבת התעשייה: הוא המליץ בכל לבו על העיסקה. מסתבר כי מאחורי העניין עמד ראש טוב — לא דווקא של מכונת תפירה. המכונות הי" מוגמרות שאייאפשר היה, כמובן, לייצא — כשם שאייאפשר היה לייצא את רוב מוצרי הארץ שנעזרו כביכול ליצוא — נמכרו בשוק המקומי, במחירים לפי רוח הזמן.

*** צפורי דרוך

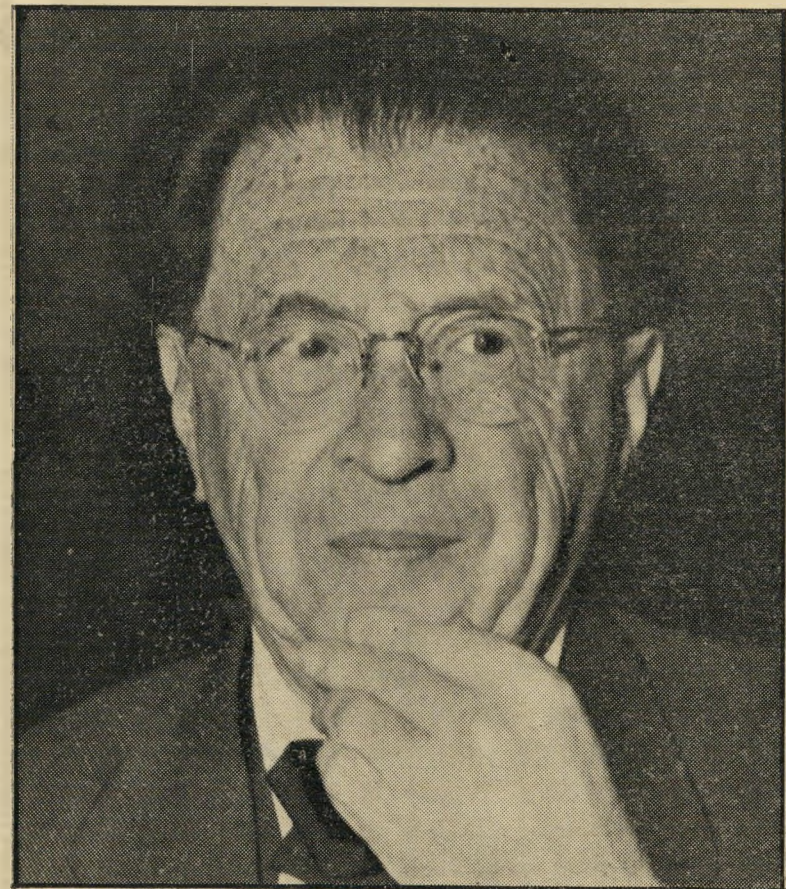
דיניות החוץ של ישראל היא הכל — חוץ ממדיניות. במקום גלגול מעוף, דאג פקיד משרד החוץ לעוף במטוסים אל כל פינות העולם — ובלבד שהיה זה מקום שבו אפשר להוציא דמי ייצוג.

תקציב השיטף של הקונסוליה הכללית ב" ניר-ירוק".

אם נדמה היה שקשה לבזבו יותר מ" כפי שבזבו בסעיפים הקודמים, הרי הם הצליחו להפוך גם את הביבו עצמו למקור של ביזבו נוסף. בכל פעם שהתחשק למישהו מהפקידים הקובעים לטייל, הוא קבע שעליו לערוך ביקורת ככמה מבירות העולם. המ" בקר המתון כמעט יוצא מכליו בנקודה זו: "כצעד ראשון יש להפסיק את הביקורים... הנעשים למטרה זו רק למראית עין. ביקורים קצרים ומקריים — אך יקרים — אלה... מביאים תוצאה חיובית מעטה או אין להם כל תוצאה חיובית, ולמעשה עלילים הם לב" רום נזק ודמוראליזציה".

***** עסק לא מזופת**
משרד העבודה עבר קשה לספק חומר למבקר. עזרו לו לא מעט הקבלנים שהתייצבו בשורה הראשונה של בוני המדינה וסוללי כבישיה. די לחשב כמה מרווח קבלן על סלילת קילומטר אחד.

על בניית כביש באורך זה, באזור נמל הקישון, נחתם חוזה בין משרד העבודה ל" בין קבלן. הוא היה צריך לסיים את העבודה תוך ארבעה חודשים, אך במקום זה סיים אותה כעבור שמונה חודשים. אז שולם לו שכרו: 22 אלף ל"י. אך למרות השהות הי" ארוכה, לא נתפנו מהנדסי משרד העבודה לב" דוק את טיב הכביש שנסלל. רק המבקר גילה

מבקר המדינה מוזס
— מעט שמות

במאות כי הקבלן החליט לא לבנות כביש מזופת. הוא כמעט ולא הכניס זפת לתערובת, בניגוד מפורש לחוזה.

קבלנים אחרים קיבלו על עצמם לפרק צריפים ולחסל מעברות. היתה זאת מלאכה שערכה בצידה, כי איש לא השיג על כמות העץ המפורק. הנגרים עצמם לא היו, כמובן מעץ. הם נעזו לפרציה הקוראת.

*** היי דרומה!

ל יתהדר דובר כמפתח "לענו לא פעם לשר הפיתוח דב יוסף, שהירבה לגלות אוצרות טבע דמיוניים ברחבי הארץ. עתה נתגלה כי יוסף לא רק דיבר — הוא גם ביזבז.

ארבעה מיליון ל"י הוקצבו לפיתוח מ" קורות מים בנגב. התפקיד נמסר למקורות. תמורת קומיסיון, לא נערכו הסכמים בכתב עם החברה, חשבונותיה לא נבדקו והיא לא נדרשה להגיש הוכחות להוצאות הממשיות. על דעת עצמה חיבה מקורות את הממשלה

בתשלום 12,5% דמי ניהול, ומשרד הפיתוח שילם ללא חויכות.

עבודות הבנייה באילת נמסרו ללא מיכרו. הקבלנים המעטים שזכו לעבודה, נהנו ממנה כראוי. המשרד לא טרח לבדוק את חשבונותיהם, סמך על הגינותם. את התוצאה מדגימה בניית המזח במקום. לעבודה הוקצבו 30 אלף ל"י, אך עד היום הוצאו למטרה זו 70 אלף ל"י. הדרך היתה פשוטה: באין עליו כל פיקוח, הכניס הקבלן לחשבונית ה" הוצאות, למשל, גם סכום גדול ככל האפשר של הוצאותיו האישיות. והדבר היה כדאי לו פעמיים: מלבד החזרת הסכום, קיבל גם 12,5% קומיסיון על הוצאות אלה, כפי ש" קיבל על כל העבודה.

חברה מסוימת קיבלה יום אחד ממש" רד הפיתוח סכום של 20 אלף ל"י, לפיתוח חבל סדום. הכסף נלקח, אך החברה לא הוק" מה עד היום. וממילא לא נערך אתה כל חוזה על שימוש בכסף והחזרתו. דב יוסף סמך על מנהליה שימצאו בעצמם שימוש מתאים לכסף.

משרד התחבורה מסר לקבלן את עבו" דת הקמת גשר על הירקון, עליו תעבור מסילת הרכבת החדשה מתל-אביב לחיפה. ה" קבלן הבטיח כי יש לו כל הצידוד הדרוש ל" ביצוע העבודה. אולם התברר שצידוד זה לא היה ברשותו. הציע הקבלן: אם אין הצידוד ה" דרוש לעבודה, הבה נתאים את העבודה לצידוד. אלא שתוקי הטבע סירבו להיענות לתנופה החלוצית. עמודי הבטון שניסה הקבלן לצקת כתחליף לעמודי הברזל לא יכלו למלא את תפקידם. 18 אלף ל"י ששולמו לקבלן באמור" מנים וכמות גדולה של חומרי בניין ירדו לטמיון. במקום אחר, היה הקבלן נתבע לדין על תשלום פיצויים. לא כן במדינת ישראל.

*** מעט אודות אבא

הערה כביב חושיסטאן שקטה ב" רגע בו הכריז אבא חושי באורח דרמטי כי מסר את העניין לטיפולו של מבקר המדי" גה. הוא ידע שאין אמצעי נוח ובטוח יותר מזה. ואמנם, הדו"ח כולל כמה הערות חרי" פות ביותר על יחסו של שליט חושיסטאן ל" חוק. אך ההערות מעטות, טובעות בים ער" פילי של נוסחת כלליות והערות תחוקתיות.

"מקורם של חלק לא קטן מהליקויים והפגיעות הוא יחסם האדיש של רבים מראשי הרשויות המקומיות כלפי החוק: גוברת ר" הולכת אצלם המגמה שלא לוותר על ביצוע פעולות... אף על פי שהחוק הקיים אינו מיפה את כוחן של הרשויות לבצע פעולות כאלה, או שהפעולות אף נוגדות את החוק".

על אבא חושי כותב המבקר בפירושו, כי הוא המשיך בגביית "תרומות" לקרן ראש העיר, אף על פי שנדחתה במפורש הצעתו לתת בסיס חוקי ל"תרומות" אלה. "לשיטת הגבייה של "תרומות" אין בסיס חוקי כל" שהו... מן הצורך לחדול מגישה זו. לעתים עלולה היא להביא לידי עבירות על החוק מת"ך מניעים בלתי-טהורים".

וואת קובע המבקר על פרשת המכר" ניות, שהועלתה אף היא עלידי העולם הזה: "הביקורת העלתה שבעיריית חיפה... קיימות מכוניות שבאופן רשמי נרכשו עלידי הרשות ונרשמו על שמה, אך למעשה הן נועדו מלכ" תחילה לשימושם הבלעדי של עובדי הרשות ועתידות לעבור לבעלותם... הן נמסרות ל" פקידים לצמיחות, גם אם הפקיד פרש ממשר" תו ומתפקידו. יש להימנע בהחלט מדרך זו, משום חשש, שישימוש המכוניות על שם הר" כוש אינו בא אלא כדי לשחרר את המכוניות מחובת תשלום מכס ומס קניית".

הסיכויים שמישהו ישים לב להערות אלה היו קלושים ביותר.

*** מה הזאה?

מקרים אזה הם רק טיפות אחדות מן הים הגדול שהעלה המבקר בדו"ח. אולם גם הדו"ח עצמו העלה רק טיפות מן הים הגדול של הביבו, השחיתות והמעילות ב" משרדי ממשלה רבים.

אלם הביזבו, השחיתות והמעילות לא ייעלמו בגלל אצבעו הגוערת ברכות של ה" מבקר ומניפות בנוסח "פיה" ו" תופעה או פיניות בדו"ח היא ההעלמה המוחלטת של שמות כל הפרטים והחברות המואשמים ב" עבירות על כללי המוסר הציבורי ואפילו על כללי החוק.

בעדינות זו אין לנצח את גסותה של ה" שחיתות. המבקר אינו יכול להשאיר מלאכה זו לאנשים פרטיים. עליו להוקיע בעצמו את הורסי המדינה אל עמוד הקלון.

הדרך לשחקים - וחזרה

כשמו כן הוא

בתל-אביב, בתוכנית כבקשתך בקול ישראל, שידר קריין: "טנסי ארני ישיב את הסרנדה לחמור, משה מרמתיים."

פרט קטן

בציקאגו, ארצות-הברית, קיבלה המש"טרה מכתב: "רצוני להודיע, כי בזמן היותי בציקאגו גנב מישוהו ממכוניתי ג"טרה, שמונה ליטראות בוטנים, ארבע זוגות גרביים, כותונת אחת, שש חפיסות סיגריות, חליפה אחת ותריסר קופסות סרדינים; נ. ב. בעלי נעדר אף הוא מן המכונית."

תורת האומה

בחיפה, כתב אורח לאחד העתונים כי ילדה התרימה אותו לקרן הקיימת, סר"כה לומר תודה, הסבירה: "הכסף לא בשבילי."

הזכחה משכנעת

בווארויק, ארצות-הברית, זוכה אדם מאשמת שוד אחרי שהעיד כי לביל הפשע שיחק בקלפים במועדון אליבי.

הזדמנות אחרונה

בתל-אביב, בשעת קצר חשמלי, נתקע זוג צעיר במעלית בדרכם אל החופה ש"נערכה למטה, הורד בעזרת סולם, המשיך את דרכו כחשיכה.

המין החשיב

בבורדו, צרפת, אחרי מריבה משפחתית, יצאה וקלין בירו באצבע שבורה, בעלה פייר ב(1) אף שבור, (2) שבר ברגלו הימנית, (3) צלע שבורה, (4) זוג משקפיים שבורים.

המרובע הנצחי

בתל-אביב, הכניס גבר אשה בלי תור לאוטובוס בטענה כי "אנחנו נשואים", הסביר למקטרגיו: "היא נשואה לבעלה, אני, לאשתי."

שכר הברירות

בתל-אביב, הופיעה בחלון ראווה של חנותנעללים מודעה: "מכירה כללית לזוגות בודדים."

ישועה

בלאס-וגאס, ארצות-הברית, נעצר הר"ב ברוך הנרי בידל על החזקת ארבע קופסות של זריקות מורפיום, סיפר במשטרה שגילה למכור את הסם כדי להשיג שכר לימוד בבית-הספר לכהונה.

עדות אימת

בתל-אביב, הגן על עצמו סבל סלונגי קאי שנאשם בהשתפות בקטטה ציבורית: "לא נכון. אפילו האיש היחיד שראה אותי מתקוטט לא יוכל להעיד, הוא קיבל מ"מני שמאלית בעין וראשיה בפה."

יד הגורל

ברומא, איטליה, נאסרה מגדת-עיתונות מריה מולינרי על הכאת בעלה באלה על ראשו, הסבירה: "ראיתי בקלפים שבעלי יסבול ממכה קשה."

הטיפות המרות

בחיפה, הסביר שיכור מועד כיצד נגמל מן השתייה: "הכנסתי נפט ליון, נתקפתי בחילה כל פעם שרציתי לשתות."

האנשים על חוף הים התקהלו סביב סירת המציל, זרוהו בקריאות: "יותר מהר! יותר מהר!" הם הצביעו בחרדה לעבר הים, שם נראתה דמות קטנה נאבקת עם הגלים, מופיעה ונעלמת חליפית.

בהגיע סירת המציל לחוף, היתה מוטלת עליה נערה מתולתלת, חסרת חיים. שני מציי לים גברתיים אחזו ברגליה ובידיה, החלו לטלטלה. סילון מים פרץ מפיה.

"מסכנה! היא ודאי לא תחיה", הצטערו ה"אנשים. בו ברגע קפצה הנערה על רגליה, הר"ציאה לשון ארוכה אל מול המתקהלים.

מסריטי חברת גבע, שעמדו על סוכת המ"ציל הסריטו את קטע הטביעה בסרט התעמולה למגן דוד אדום, פרצו בצחוק. הם כבר התרגלו לתעלוליה של נורית, עוד זמן שהסריטו עמה את סרטה הקודם, הדרך לשחקים.

קורם לכן, חיפשו במשך חודשים את השח"קנית המתאימה לסרט זה, על פעולות גודני"האוויר. דרוש היה להם טיפוס של נערה צב"רית, שחצנית חגיגית, חריפת מבטא וחצופה. שחקנית מתאימה לא נמצאה.

השם נורית
הגיל
מקצוע תלמידת סמינר
מקום מגורים
שאיפה לעתיד
הגשמה אישית מיום בגדנ
תחביב משה

או החלו החימושים בקרב עצמן. נורית התאימה בדיוק היא היתה עדיין צעירה מכדי תוך זמן קצר תוקן חסרון היקנה לנערה בת ה-15 שליט זכה בפרס ראשון.

נורית עצמה ראתה

סרט כמשהו משונה: "צמרדעים לצורך הסרט ולאחר שלם בניד צמרדעים ותפסתי מש, אמרו לי שאני צריכה לחדת מהם."

נורית עשתה זאת בהצלחה אף על פי כן אין היא חרש קניה גם לא טייסת. "חיים קי היי בילבולציה בלי שום מטור וטייסת בישראל, זה לא ענין."

היא לא למדה משחק ואינה עית, היא ארטיסטית, מושג צ"דיר הכונה בצברים, כספית ב"אנרגיה זאת יכולים להיות מב"חוביות ושליליות. נורית היא פית שבכמה לאפיקים רצויים.

היא היתה חברת התנועה ה"גן אך לא התאקלמה במקום, ו"עושים קומיזים, לאף אחד ל"מה שאנחנו עושים", היא נוכח"אה את החברה המתאימה. ה"רתיות בצד הפעולות המעשיות החשק ללמוד, אפילו אם המדו"סובך כמו אירודינמיקה.

אולם אצל נורית אין

בן, המקצועות בהם היא מודים בסמינר למורות על שם אביב, הם מתמטיקה ופיזיקה. דרת על ידה בפשטות: "להיות מתמטיקה."

"היא רוקדת על עשרים חתך עליה חברותיה. ואמנם, מלבד היא מבלה בבית הספר, ושעות בית, היא עוסקת בהוראה באום מדה קבוצות תלמידים. לגדנ"מ מקדישה שעותיים, פעמיים בשבוע צופות שיבשירו אותה לקורס הם כן היא משקיעה שעות של מאב"קוד בסטודיו של האחיות אורג"סגנון דבורה כולל מערכת כ"אייטינים בצד סלאנג מאלוורא"ביאליק וסטרנינובסקי. אולם איננה משובשת. בין תלמידיה גובה גרוש על כל שניאה.

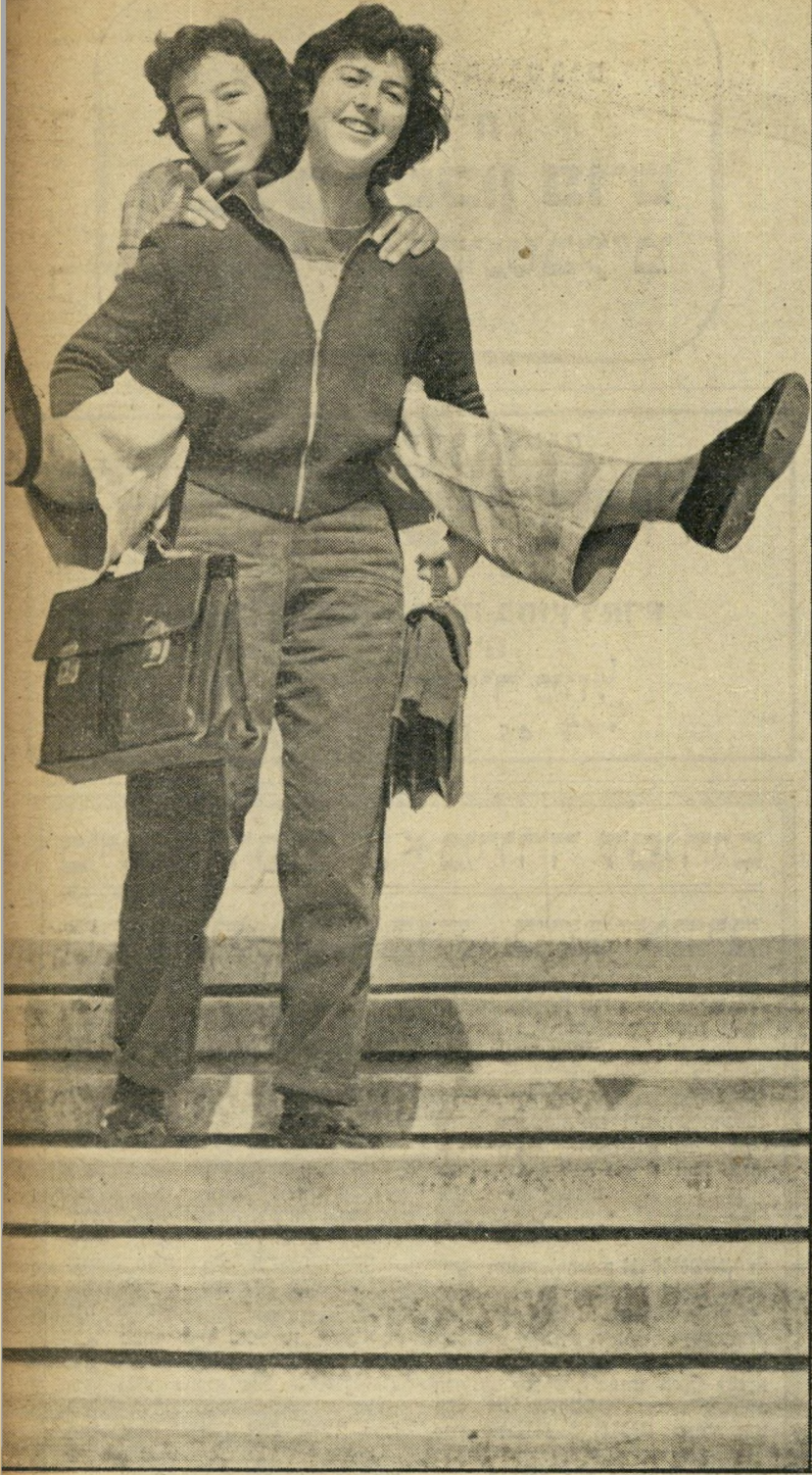
שמה יצא לה כקוטלת בנים, אחריה בהתלהבות, נדחים בבוס פני שימלאו לי 22 שנה איני חר"החתתן."

נעמי יאנוביץ

"הדרך לשחקים!" מאת אלפי תושבי המדינה הכירו את נורית שעה שחזו בסרט זה, המוקדש לגדנ"מ אוויר, זכה בפרס-הצבר. נורית דאתה באמת בסדס דאיית-יחיד, בניגוד ליאיר (ימין), שישב בדאון על הקרקע ונוענע.

ה לכיתת הסמינר

"אלדוראדו!" כצברית אופיינית, מערבבת נורית תעלולים עם גישה רצינית, נחשבת לתלמידה מצטיינת בסמינר למורות, על אף שהיא מחייה את האחירה בזרעי פורענות, כהצגת קטע מאלדוראדו בהפקסה, בתמונה. היא למדה קטעים שלמים אחרי ביקור אחד בהצגה זו.

תלמודה ימורה. בית-הספר העממי, שגם בו היתה תלמידה מצטיינת, שלח לה קבוצות של תלמידים חלשים, כדי לעזור להם בלימודים. תפקיד זה גוזל כמה שעות בכל יום, עורר בה החלטה להיות למורה. אחיה יונתן (בתמונה) נעזר בהכנת שיעורים.

"דין, סוף!" נורית רוכבת על אהרונה, חברתה לכיתה ולגדנ"ע, שותפתה לתעלולים ולמעשי קונדס בלתי-ספורים. היא גם היחידה המסכימה לשחק כדורגל עם נורית, המחפשת מועמדות מתאימות להרכבת קבוצת-בנות. "בועטים, דוחפים, קופצים, אין בעיות!"

רגליים באוויר. בסדר-היום הדחוס של נורית, בה מנוצלת כל דקה מרוב פעילות, נמצא זמן ללימוד הריקוד אצל האחיות אורנשטיין. התחביב נולד בה למראה טרסים מוסיקליים, אחרים היא נוהגת לחזור הביתה, להציג את הריקודים שראתה, כאילו למדה אותם.

הכוכבת הצברית. אחרי שנתגלתה בסרט הגדנ"ע כדמות צברית טיפוסית המיטיבה לאפיין על הבד את טיפוס בת-הארץ המלבבת, נקראה להופיע בסרט מגן-דויד'אדום, בו היא משחקת טובעת. לדעת מסרטיי גבע, "צפוי לה עתיד קולנועי" נורית אינה מעוניינת.

עקבסון
16
זמורות
מת-ין
הוראה
אזיר
ריקוד

בנות הגדנ"ע
רישות, אולם
וס.
קורס מהיר
בדאון. הסרט

הופעתה ב'
רו לי לתפוס
וביליתי לילה
תם בידים מ'
ק שאני מפ'

להיות שה'
שחקנים הם
היא טוענת,
לנשים."

נקנית מקצו'
י הבא להג'
דינמיות ו'
לים למטרות
ה את הכס'

חדת ברמת'
לינו רוקדים
היה איכפת
בגדנ"ע מצ'
עולות החב'
וררו בה את
במקצוע מ'

ם דבר מסו'
צטיינת בלי'
זינסקי בתל'
איפתה מוג'
דוקטור ל'

ת" אימרות
צי היום ש'
ושיעורים ב'
ממשי, מל'
תאזיר היא
לומדת מק'
ים המוטורי,
בלימוד רי'
טיין.

ויים צבריים
וניכים מ'
עברית שלה
בכתתה היא

ללו מחזורים
נ פנים. ל'
בת קלל ל'

נאשם בראונשטיין

קלייאנט להברחות: אוצר המדינה

בראונשטיין עלה בשנת 1950 לישראל ל- אחר שהיה מבוקש על ידי משטרת המזרח ר- המערב גם יחד, הביא עמו סכומים ניכרים של מטבע חוץ אותם השקיע במפעלים חיוניים *.

רכוש נוסף שהביא - קשריו ברחבי בי העולם. הודות לאלה נהנה ממעמד מיוחד. ניתן לו לבצע עיסקות שכל אדם אחר, במקומו היה עלול למצוא עצמו בגללן בבית-סוהר. אולם הוא לא חשש משום פעולה משטרתית נגדו.

היתה לו סיבה טובה מאוד: בין שאר העיס- קות המפוקפקות שהיו בגדר הברחת מטבע, נכללו עיסקות חשובות למען לקוח חשוב מ- אוד. היה זה אוצר המדינה בכבודו ובעצמו. בחסות חסניות זו, שעוררה את קנאת כל ש- אר מבריחי ישראל, פתח בראונשטיין משרד עצמאי ליבוא מזון, הפך ליבואן הראשי של מוצרי נסיקה. כן מימן בעזרת כספו את יבוא המזון של רוב חברות הקרפס יבואני מזון אחרים, תמורת רווחים הוגנים. משרד ה- אוצר עצמו שלח לו יבואנים חסרי מטבע חוץ.

אולם לא לעולם חוסן. כשהתחלפה הקואלי- ציה הממשלתית, הוחלט בלחץ צדדים מעוניי- נים, שאין זה הוגן שאדם פרטי מארגן תחבור- לות מירמה עבור האוצר. ביחוד אין זה הוגן כשהוא מפריע לחברת היבוא הסתדרותית, עמיו.

בראונשטיין הואשם בחריגה מתחומי הרש- יון שניתן לו. בכל כתב האישום לא היתה גם עבירה אחת המיוחסת לעסקותיו עם האוצר. **המפסיד האמיתי.** מוקף עשרות יצי- רות אמנות מקוריות, המסוגלות לפאר כל מר- זיאוון מכובד בעולם, לא חשש בראונשטיין מ- הפסדים. הסביר הוא: "הקו החדש בממשלה שינה את היחס כלפיי".

גם הוא עצמו שינה את יחסו. האיש שהיה תורם לקרנות כל המפלגות, כולל מפא"י, ה- פך לתורם בעילום שם של הועד להגנת גרר גזול.

המפסיד האמיתי היתה המדינה עצמה. חיי- דוש מלאי המזון כמעט ונפסק כליל. עסקי ח- ברות היבוא שעדיין לא חוסלו, פחתו במידה נכרת. הנהגה היחידה: חברת עמיו.

* כמו ממגורות דגון בחיפה, בהן הוא בעל המניות הראשי.

במדינה

משפט

תחבולו ז מירמה

החילה המהודרת ברחוב שליג בתל-אביב, שבחזיתה ניצבים שלושה דקלים נישאים, הרי תה נזהגת לארח לא פעם רבים מנכבדי המדי- נה - שרים, ח"כים מכל המפלגות, איליהון וסתם מכרים של בעל החילה מכניס-האורחים, המליונר יעקב בראונשטיין (43).

לכן היה זה מוזר במקצת, כשהתדפקו לפני כארבעה חודשים כמה קציני-משטרה בשער החילה, הודיעו לבעל כי לצערם, עליהם לעצרו לחקירה. הם לא ידעו בדיוק על איזו אשמה הם עוצרים אותו, הם רק היו בטוחים כי הוא אשם.

בראונשטיין, גבר שמנמן וחיכנו, לא היר- בה להתחכם עם עוצריו, נפרד מאשתו היפה וילדתו, נסנס לקאדילק השחור שלו, הסתגר מרצונו הסוב בפנסיון אורה ברמת-גן, מבלי לראות ולשוחח עם איש. שבועיים בילה באי- כילה ובטיולים ברחבי הארץ במכוניתו, כש- לצדו יושב סמל משטרה בלבוש אורתי. המש- טרה הודיעה שבראונשטיין נעצר לחקירה. סי- פר הנעצר עצמו על שיטת החקירה: "במשך שבועיים לא שאלו אותי אפילו שאלה אחת ו- כששוחרר בערבות של 50 אלף לירות, עד יין לא ידע איש מהי העבירה שעבר. שום כי- תב-אישום לא הוגש נגדו. פה ושם גונבו ידי- עות כאילו עסק בראונשטיין בהברחת מטבע זר בסכומים ניכרים, עסק בעיסקות בלתי-ח- קיות שהזיקו לכלכלת המדינה. הפירוטומים הסתמכו על עברו של האיש, שהיה, בתום מל- חמת העולם השנייה, גדול המבריחים הרש- מיים של ממשלת הונגריה הקומוניסטית, סייע להעמיד את הכלכלה ההונגרית על רגליה.

תיצאה שהתפוצצה. השבוע, כשפר- שת בראונשטיין כמעט ונשכחה ציבור, הור- כיחה משטרת-ישראל כי זכרונה ארוך. משך שלושה חודשים, אספו חוקרי המשטרה ומש- רד המשפטים אלפי מסמכים, גבו מאות עדו- יות, עמדו בקשר עם חמשה מדינות זרות. התוצאה התפוצצה השבוע: כתב-אישום ב- עובי של ספר קריאה בינוני, המכיל 248 אש- מות נגד בראונשטיין ושותפיו, עובדי בני- יפת בתל-אביב.

יחד עם פרטום כתב-האישום בוטל הרשיון שהיה בידי הבנק לעסוק כסוחר מוסמך בעס- קות מטבע-חוץ.

248 ההאשמות, הנוגעות בחמישים מקרים של עיסקות מטבע זר, בסכום כולל של כחצי מיליון לירות כוללת תחבולות מירמה, כלשון החוק, בסכום של מיליוני פרנקים צרפתיים בצד אשמה על אי-הצגת מטבע זר למכירה בסכום של תשעה דולר. למעשה נפרטת כל עבירה למספר רב של טעפיים נגד כל אחד מ-11 האשמים וזה ש- יוצר את הרושם של מספר עיסקות ענקי.

אנשים בדתו ידועים. בהאשמות אלה נחשפה שיטת העיסקות של בראונשטיין. הוא היה מפקיד מטבע זר לזכות אנשים בלתי ידועים בשוויץ, המכונים בשם הפיקטיבי רמר- נסה. כשהיה זקוק לגאותו מטבע חוץ, היה מק- בל כאילו הלוחה מאותה חברה, באמצעות בנק יפת, מעמידה תמורת תשלום לנזקקים.

על ידי כך הפר את החוק האוסר הפקדת מי- טבע לרשות תושבי חוץ ומחייב למכור כל מטבע זר שנמצא ברשותו.

הצטרף לאלפי החוסכים

במסגרת

מפעל חסכון פרס בנק א"י דריסקונטבע"מ

הוצאת "מסדה" בע"מ

ההגדרה של פסה

המציירת בידי ארתור שיק

אפשר לשלוח כמתנה לחוץ-לארץ ישר על-ידינו

עה פורים במחיר מוזל

38 ל"י במקום 45 ל"י

מיוחד לפורים * מיוחד לפורים

הקניות הטובות בתל-אביב

צעיפים שקופים ורבגוניים. כמו כן יש- נם אצל **עבורך** ארנקי עור וקרודולי, אביזרים, תכשיטים, מתנות יפות וכמו- בן - שירות מצויין. כמו כל שנה מצטיינת גם השנה החנות האלגנטית **ענוג** אשר ברחוב שינ- קין 34 בתכשיטי הנדירים ורבי-הרושם: **כתר אסתר המלכה**, פרי עבודת אמן המוצב במרכז חלון הראווה הנאה, הוכן במיוחד לפורים.

רהיטים

החנות לרהיטים **א. זוזובסקי** ב- רחוב הרצל 39 מציגה מודל חדש של פינת סלון נחמדה: קומפלט שולחן פי- קאסו, שתי כורסות נוחות וספת-פינה ההופכת למיטה רחבה בלילה. נוסף על הרהיטים לכל פינה בביתך תוכלי למצוא אצל **א. זוזובסקי** דברים מקוריים כגון **סלסלת עיתונים** שזורה חוט בצעוני במודל בונה.

קומפלט נאה הכולל שולחן פסני- תר מעץ אגוז, שתי כורסות וספה סלר- גית כפולה, לפי הדוגמה החדשה ביי- תר, תוכלי לראות בחנות הרהיטים **א- שינסקי** ברחוב הרצל 56. חנות **א- שינסקי** מבצעת עבודות גם לפי הזמנה - כולל חדרי אוכל ושינה אינטימיים. דוגמת חדישות ביותר של הרי-

טים מתוצרת עצמית מכין בית המסחר לרהיטים **לוינשטיין** ברחוב הרצל 43: חדרי אוכל נוחים, פינות הול נחמדות, חדרי שינה, ספות וספריות מוכנים ולפי הזמנתך - מן העבודה המשוכחת ביי- תר, תמצאי אצל **לוינשטיין** שהוא מן הוותיקים ביותר בענף הרהיט בארץ. לא להינים נושאת אחת החנויות היפות בתל-אביב את השם קסטן. הכוונה **לקשטן ובניו** ברחוב הרצל 27, להם מבחר עצום ומרהיב-עין של בדי ריפוד וקישוט.

כאולם הראוה המרווח של **פ- קש** ברחוב בני-יהודה 78 תוכלי למצוא מבחר גדול של מערכות ריהוט: חדרי- שינה אינטימי, פינות סלון עם ספות אל- גנטיות, מינונים יפים מן הסגנון האחרון. החנות **פריקש** מקבלת הזמנות לכל רהיטי הבית. ספת פינה קטנה לשניים, מרופדת, ובצבע לפי בחירתך, אפשר להשיג בחנות הרהיטים **ארקן** אשר ברחוב בני-יהודה 43. אצל **ארקן** אפשר גם למצוא חדרי- שינה נהדר בעל מיטה רחבה ואידיאלית. רהיטי **ארקן** עשויים לפי תרשימיהם של אדריכלים ידועים.

אם עדיין לא קנית דבר לגשמי פור- רים ותקציבך מוגבל תוכלי למצוא שמי- לות ערב, חצאיות וחולצות מתאימות למסיבות אצל **עזראקס** - Ezratex ברחוב נחלת בנימין 34. גם מקטרני קורדווי בצבעים שונים.

הלבשה מיוחדת לקראת פורים - אצל **ויקטור** - Victor - ברחוב בני- יהודה 6, ליד מוגרבי. ולקראת האביב ה- כין בית המסחר לאופנת גברים **ויקטור** דוגמת חדישות של חולצות טריקולין, דקרין וספורט. כמו כן: מכנסיים, עני- בות ופיגמות.

מבחר אריגי צמר מן הטיב המ- שוכח ביותר, מתוצרת הארץ ומתוצרת חוץ, אפשר למצוא אצל **בראון את בילר** ברחוב נחלת בנימין 43, טלפון 4005. אצל **בראון את בילר** רוכ- שים את כל סוגי הבדים, בשלל צבעים.

עם התקרב האביב החלו דאגותיך להלבשת ילדיך. כדי להבטיח את בריאו- תם סורי לחנות חלוצי הלבשת הילדים **ברנהק** ברחוב אלנבי 98, בה תמצאי את כל מבוקשך מן האיכות המעולה ביותר.

הנערה

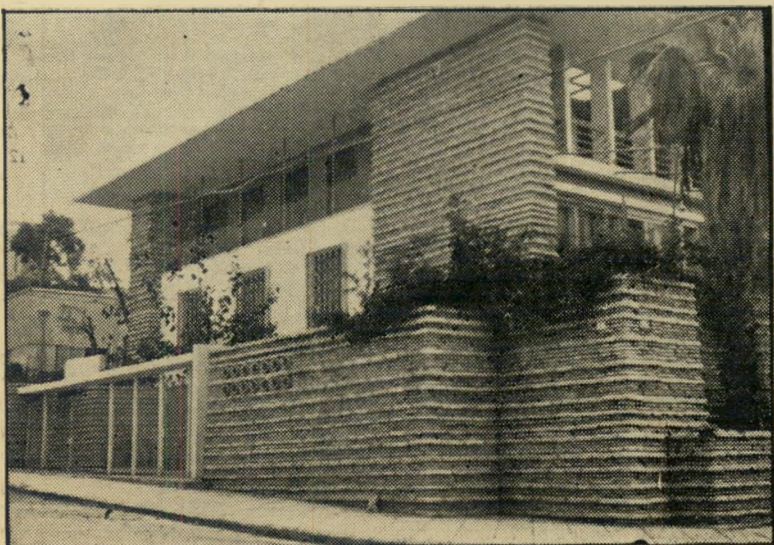
בעלות טעם מעודן תמצאנה את מבוקשך ב**סלון הנעריים** ו**ורשאי** ב- רחוב אלנבי 48. **סלון ורשאי** דואג במבחרו העשיר לא רק ליופי אלא גם לבריאות הרגל.

בחנות **טוב טעם** ברחוב אלנבי 60 מבקרות רק בעלות הטעם הטוב. הן מוצאות ב**טוב טעם** נעליים בגורות הכי חדישות ובצבעים לפי הלבוש והטעם ה- אישי. אצל **טוב טעם** אפשר גם להזמין נעליים - במחירים הרגילים ובכל הצב- עים.

עדיים ומתנות

כל כלה המחפשת שמלה והינומה יפה במיוחד תוכל למצואן אצל הגברת **צילי בינר** ברחוב פינסקר 6. חוץ מזה תגלה בשלוש תיבות הראוה החמודות של **צילי בינר** מבחר של עדי פנינים, כוב- עים מרהיבי עין, כפפות תואמות, ארנקים ושאר אביזרים.

עבורך תמצאי את הכל אך ורק אצל **עבורך** - For You - ברחוב אלנבי 94: חולצות דנטל תחרים שקו- פות, חצאיות יפות ובעלות גורות נאות,

היולה של בראונשטיין

למבריה: מעמד מיוחד

השעתיים הדראמטיות שהסתיימו ברצח - מתוארות בפי הנאשם כוליטי חזר למקום הפשע

דלת הושטתי את יד מעבר לשולחן ופתחתי קצת את המגירה, בתוכה ראיתי את הארנק עם הכסף. הכנסתי את ידי לתוך המגירה אבל בינתיים הוא חזר אל מאחורי השולחן והספיק לתפוס את ידי. הוא סגר לי את היד מגירה על היד.

אני תפסתי בדש מעילו ומשכתי אותו אלי. הוא נסוג ורץ לדלת היד ראשית. אני רצתי אחריו וסחבתי אותו חזרה. הוא ניסה להרוף אותי אחרנית.

אני הושטתי את יד ימיני אחורה כשגופי מוטה אלכסונית ותפסתי את המוט. נתתי לו מספר מכות על היד ראש והוא נפל. שמעתי אותו שהוא נושם. לא נתתי לו יותר מכות אחד רי שנפל. זרקתי את המוט על חבילת המגפיים שעמדה בפניה. תפסתי את החבילה ואת הארנק וברחתי.

מטעות בחישוב

רץ רחוב רש"י, החל פוליטי את מנוסת הבהלה שלו. כי מקרה נתקל במונית שנעצרה להוריד נוסע, קפץ לתוכה ונסע עמה עד לי תחנה המרכזית. שם ניגש והפקיד את החבילה במשרד אגד.

יומיים לאחר הרצח, חזר פוליטי לתחנה המרכזית, הוציא את החב"י לה, לקח ממנה בטלרס וזוג נעליים שהיו ארוזות בתוך קרטון. הוא הגיח אותם מתחת לספסל אוטובוס שעמד לצאת לירושלים, והשאירם שם.

את שאר החבילה לקח עמו ונסע לבית השימוש הצבורי שבשדרות ירושלים, ביפו. סיפר פוליטי: "הי אחראי של בית השימוש הזה כזה זקן שחור. הוא אמר לי לעזוב את החבילה בחוף, אולם אני נכנסתי עם החבילה לתוך התא." בבית השימוש החליף פוליטי את בגדיו, זרק את הארנק שלקח מחנות הנרצח.

לאחר מכן התייצב במסעדה, הור"דע כי קנה את הבגדים מידי צעיר אחר שהוא חושד בו שהוא הרוצח. אולם כאן חלה טעות בחישוביו, בתחנת המסעדה נפגש פוליטי עם אהרון שרמן, האיש שראה אותו כי מקום הרצח. שרמן נקרא למשטרה לזהות את הרוצח. עמו נפגש בחנות.

הוא פגש את פוליטי במסדרון, שר"חח עמו, לא העלה כלל בדעתו, היכן נפגשו קודם. אחרי כן ניסה למצוא את הרוצח במסדר זיהוי שנערך כי מקום. איש מהמשתתפים לא התאים לדמות שבזכרונו. הוא דיפדף באל"בומי המשטרה. לשוא. האיש המבוקש לא היה פושע מועד.

כשעמד שרמן לצאת נתקל שוב בפוליטי: "הוא הזכיר לי את עיני החנות משום מה. הוא ישב בצד, כי תלבושת אורחית. גם קולו היה דו"מה לקול הקונה שהיה אז בחנות. אמרתי לקצין שהוא דומה לקונה." פוליטי נשבר.

התעלומה נפתרה

שך יומיים הוביל אלברט פו"ליטי את החוקרים לכל המקומות בהם שהה אחרי הרצח, עזר להם לי"שחזר את ההתרחשויות בתוך החי"נות. הוא סירב לראות ולהזות את מוט הברזל ששימש ככלי ההריגה, העדיף לצייר לחוקרים את צורתו בדיקנות.

למקום הרצח, חזר פוליטי במונית שכורה בלחית שוטרים בתלבושת אורחית, הצביע בדיקנות על כל פרט של מקרה הרצח. התעלומה נפטרה. ביצע שהסירו את הכבלים מידי, הפליט פוליטי קול זעקה קצרה. אחר ישב באולם בית המשפט בשקט מופ"תי, עקב באדישות אחר מהלך הדיו"נים. רק כשהוצג בפני השופט מוט הברזל הסתיר הנאשם את פניו בידי.

ככה, והוא ענה לי: כחצי שעה.

יצאתי מיד החוצה. כל התנויות היו סגורות. ניגשתי לקיוסק בקיר"בת מקום ובקשתי משני אנשים ש"עמדו שם שיראו מה נעשה בחנות." יחיאל שטמלר, בעל מזנון תנובה ברחוב המלך גירגז, שכנו של קלאוז"נר, שמע על המקרה רק כשפתח את החנות אחרי הצהריים. קלאוזנר היה אז בבית-החולים. סיפר שטמלר: "מצאתי את קלאוזנר בחדר למקרי אסון. באותו רגע באה אחות ומסרה שהוא שוב בהכרה. ניגשתי אליו ו"תי אותו באדיש אם הוא מכיר אר"ת. הוא ענה באדיש: אה, כן. או אמר לי שאדם אחד נכנס לחנות ו"אמר לו שיארוז והוא ארז. האדם רצה לקחת את החבילה בלי כסף ו"הוא לא נתן לו, ואז קיבל מכה כי"ראש."

תעלומת רצח מוחר הכנדים הישש יצחק קלאוזנר, נשארה סתומה גם אחרי שהמשטרה הזדיעה כי החשוד ברצח, צעיר בן 27 בשם אלברט פוליטי נמצא בידה. מיהו פוליטי? האם היה זה רצח ככוונה תחילה? מה התרחש בחנות הכנדים שכרחוב המלך גירגז, במשך השעתיים שקדמו לרצח? שאלות אלו נשארו בלתי ברורות, עד שהחלה השכונת, בתל-אביב, הקירתו המוקדמת של הנאשם בפני בית-משפט השלום.

נה אלי. אבל הוא הסתכל על השעון ואמר שכבר מאוחר ושהוא הולך לסגור את החנות. אז יצאתי.

"אמרתי לו שיקום."

ע"ה לאחר מכן נכנס לחנות יעקב וינר, תושב גדרה. סי"פר וינר בעדותו: "הייתי באותו יום בתל-אביב ורציתי לקנות חולצה כי חנות לבגדים משומשים. הגעתי ל"חנות בשעה שתיים בצהריים. כש"נכנסתי לא ראיתי בתחילה שום ד"

זהו זה, זהו זה, הצביעו הנוכ"חם באולם בית-המשפט. על אחד העבריינים שהובא מלחה שוטרים, לאולם. "רואים בפרצוף שהוא רו"צח, הסבירה גברת רגשנית. אולם האיש נידון רק באשמת פרי"צה קטנה.

כשהופיע פוליטי עצמו, ככול כי ידיו ורגליו, מלחה משמר משטרה כבד, לא שיער איש שהוא הוא הי"נאשם ברצח.

הוא היה הדור בלבושו, מגולה ר"מטופח שערות, לצחארו היה צעיר"מיצמר משוכך. תתי פניו חדים וא"צפורני ידיו היו שחורות.

כשעלה אלברט פוליטי לפני ארבע שנים מצרפת וגשלה להתישבות כי"כפר אוריה בהרי ירושלים, לא הצ"ליח להיקלט במקום. ליד מרסיי, שום קורסיקאי זורם בעורקו, לא יכול היה להסתגל לחיי שיגרה שק"טים, למרות שכל מכריו הכירוהו כאדם שקט ורך.

מה עשה אלברט פוליטי מיום ש"עזב את המושב יודע רק הוא בעצמו. מדי פעם היה מופיע בבתי מלון שונים בערים הגדולות ללינה של לילה אחד. לשואלים, ידע לספר, שהוא עומד להצטרף אל אשתו ובנו הנמצאים בצרפת, התומכים בו. בדרך כלל לא הירבה לשוחח. היה מסוגר בתוך עצמו.

"זה לא נכון!"

אחרונה, אז הכסף מכיסו. שוב לא היה מסוגל לשלם עבור בתי מלון, הכין לו דירה משלו. היה זה ארגו עץ גדול, באורך של כטר"וחצי, שעמד בחדר המדרגות של מלון מסחרי בתל-אביב. בלילות היה נכנס לתוך הארגו, מוריד בעזרת מקל את המכסה על ראשו, משאיר רק פתח צר בשביל אויר.

בשבת שקדמה לרצח, התרחץ פו"ליטי ליד ברז המים שנמצא בצר. סיפר פוליטי לחוקריו: "ראיתי כי"צר מוט ברזל קצר שהיה מונח מ"תחת לצנור הביוב, לקחתי אותו, עספתי אותו בעתון ושמתיו בארגו." היה זה ציר מכות לטוש יהלומים. באותו בנין נמצאת מלטשת יהלומים. ביום הראשון, לפני שלושה ש"עות, יצא פוליטי מארגו כשמוט ש"ברזל מוותר מתחת מעילו. הוא הסתובב בעיר כל שעות הבוקר, נכ"נס לחנות של קלאוזנר קרוב לש"עה 12 בצהריים.

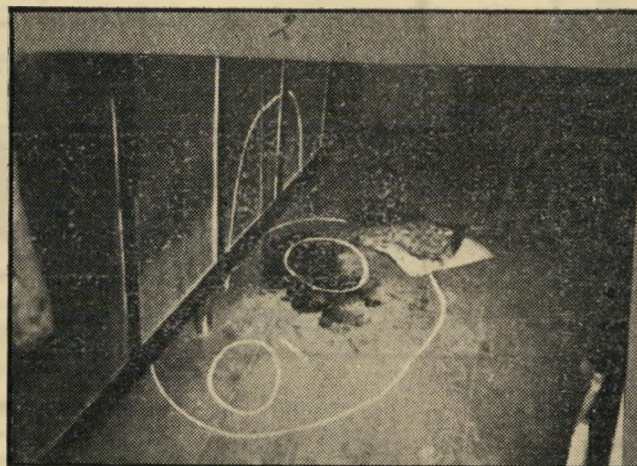
סיפר אהרון שכמן, בעל חנות ד"גים בתל-אביב: "באותו יום ראיתי לקנות מכנסיים לעבודה. הלכתי כי"חנות של קלאוזנר, כי קניתי שם מספר פעמים. הגעתי לשם לפני ה"שעה אחת בצהריים ומצאתי שם את בעל החנות ועוד אדם אחד.

על השולחן היתה מונחת חבילה של בגדים מוכנה לאריזה. האדם ד"רש עוד כובע וילקוט. אחר כך ב"קש עוד דברים קטנים. הוא ביקש שרוכי נעליים מעור. בעל החנות ח"חן זוג מהחבילה של השרוכים ונתן לו זוג. הוא נתן לו חשבון ואמר שהמחיר הוא ארבעים לירות.

האיש לקח את החשבון בדק אר"תו, אמר שזה לא נכון ושאלו יו"צא רק 37.5 לירות. אחר כך לקח פתק וחישב ואמר שהחשבון בסדר. אני עמדתי עד שבעל החנות התפ"אני

הדירה של פוליטי. ארגו עץ שעמד בחדר המדרגות של מלון מסחרי, שימש לפוליטי מקום לינה בלילות. פוליטי הוביל את חוקריו למקום. הדגים בפניהם כיצד היה שוכב בארגו, סוגר את המכסה בעזרת מוט עץ קצר. פוליטי השתמש בעתונים ישנים ששימשו לו כמזרון.

מקום הפשע. כתמי דם גדולים על ריצפת חנות הבגדים של קלאוזנר, נשארו עד שחזר פוליטי למקום. בלויית המשטרה. המעגלים הלבנים מסמנים את מקומם של הנרצח והרוצח. שעה שהונחתה המכה במרחק חצי מטר.

"נתתי לו מספר מכות"

ה שאירע בחנות באותה שעה שהפרידה בין שני הכי"קורים, ידע רק פוליטי עצמו. בעוד"תו בפני חוקריו, סיפר פוליטי: "כי"אשר נכנסתי לחנות הנחתה את מוט הברזל בצד. אני עמדתי ליד השול"חן שעליו היתה מונחת האריזה. לפ"ני שלקחתי את החבילה, ניגש הי"מכר ודחף קצת את הדלת. הוא סגר אותה קצת ואמר שלא רוצה שיכנסו עוד קונים עד שנגמור את החשבון. בזמן שהוא היה ליד הי

בר, כי החנות היתה שרויה באפלה, למרות שהיתה פתוחה. קראתי 'הלו' לתוך החנות, אך איש לא ענה. הסתכלתי סביבי בתוך החנות ולי"פתע ראיתי גופת אדם מונחת לפני. חציה העליון של הגופה היתה מתחת לשורת מעילים תלויים. ראיתי ש"הרגליים נעות וחשבתי שהוא מסדר את המעילים, אמרתי לו שיקום. הי"איש ענה לי: מי ש? על זה ע"נית: קונה שרוצה לקנות. הוא לא קם ואז הסתכלתי ביתר עיון. קרוב לגופה ראיתי טיפות דם. שאל"תי את האיש כמה זמן הוא שוכב

כבית המשפט. פוליטי הופיע כי"בית המשפט הדור בלבושו, מגולה ומצומצם, זכה לתערת: 'הוא לא נראה כרוצח.' בשעת הופעתם של העדים, הוא עקב אחריהם באדישות.

מכשיר הרצח. מוצג משפטי בתיק 474/56, ציר של מלטשת יהלומים, בו היכס פוליטי שלש פעמים על ראשו של קלאוזנר עו"שצנח האחרון ללא הכרה ונפטר.

חנות הכנדים. כובעו של מלאוד"נר נשאר תלוי על מדפי הבג"דים המשומשים והציוד הצבאי הי"בולט, ביניהם בחר פוליטי את ה"חפצים שהביאו להרצחו של הסוחר.

(המשך ממעמד 3)

הסחרון הפורה — את ארץ-ישראל, עבר-הירדן, לבנון, סוריה ועיראק. מדינה יהודית כזאת תהיה די גדולה כדי להופיע על המפה הפוליטית כגורם עצמאי, שיש לו סיכוי להתקיים לאורך ימים.

מתנגדיה של השקפה זו טוענים כי אינה מציאותית לחלוטין, כי אין שום כוח יהודי המסוגל לכבוש את העולם הערבי, וכי היא תוצאה היחידה תהיה שפיכת הטיפה האחרונה של דם עברי בשדות הקטל של מלחמת-התאבדות.

* * *

דרך השלישית היא זו של מק"י — הדרך הקלאסית של הקומוניזם האדום. מק"י מאמינה כי המאבק במר-העולמי, ושעם נצחון הקומוניזם בעולם יועלמו באופן אוטומטי הניגודים האומיים בין ישראל-וערבים. הרפובליקה הסובייטית הישראלית והרפובליקות הסובייטיות הן הדרך היחידה לצוותא ובש-לום במחנה המהפכה.

מתנגדי מק"י טוענים כי אין טעם להחליף כובש זר אחד במשנהו, וכי ברית-המועצות עלולה להקריב את כל ישראל על מזבח ה' מאמץ לרכוש את העולם הערבי. אך הויכוח הוא חסר-ערך. דרך זו, כמו הדרכים האחרות, מבוססת קודם כל על האמונה במושג כלים ראשונים מסויימים. מי שאינו שותף לאמונה זו, ממילא אינו יכול לקבל את ה' מסקנות.

* * *

דרך הרביעית היא דרך ההשתלבות במרחב, פלישתה המדינית של ישראל לתוך התהליך המהפכני של העמים השמיים המתעוררים.

הרעיון דלכת בדרך זו חייב לקבל מושג-ראשון אחד: שישראל היא קודם כל, ומעל לכל חלק בלתי-נפרד של המרחב השמי, מבחינה פוליטית, צבאית, רוחנית ומכל-לית, ולא מיפקדה של עדה דתית בינלאומית. היא יכולה והייתה לך-אוג לגורל היהודים בעולם, אך אין היא שייכת ליהודים אלה.

כמדינה שמית, שהיא חלק מהמרחב ומה' עולם של אפריקה ואסיה, חייבת ישראל לקחת חלק פעיל בעיצוב דמותן של ארצות ערב, ללחום מבנים ובאמצעים מהפכניים במשטר רים הערבים העויינים, להיאבק למען הקמת מסגרת מרחבית חדשה, בה תהיה היא שותפה במלוא כוחה. החזית שוב לא תעבור או בין ישראל לבין הערבים, אלא בין חלק אחד של המרחב לבין חלק שני.

כמו כל הדרכים האחרות, מחייבת הדרך הכלל-שמית שינוי קיצוני של עמדת ישראל כמעט בכל שטחי החיים. היא תתווה כיוון חדש להתפתחותה הרוחנית והפוליטית, ה' כלכלית והצבאית. וכמו שאר הדרכים, הרי אדם שאינו מקבל את הנחותיה היסודיות, ישלול ממילא גם את המסקנות.

* * *

מי שכבול בכבלי-המחשבה של המשטר הקיים, מוכרח להגיע בימים אלה עד לגבולות היאוש. זוהי הסיבה למבוכת הקור' דרת של קברניטי המדינה. ששוב אינם יכולים לשנות את כל השקפת-עולם אחרי-חמישים שנה של פעילות פוליטית בכיוון הפוך. אולם מצב המדינה אינו מיואש כלל. כוח-חיים עצום נזרם בה, וי-צר מדי יום אלפי מעשים פוריים לאורך הגבולות הגיאוגרפיים והרו-חניים. אם אין המדינה מסוגלת ל-זו, אם היא נראית כיום כאדם מ-שותק, הרי אין זה בגלל אכזרן ה-שרירים. כמו גלובוס, קשרו אותה הגמדים לקרקע באלפי חוטים קמ-נים של מחשבות מיושנות.

תפקידו של הדור הצעיר הוא לקרוע חו-טים אלה, לפלס דרכים נועזות חדשות במר-חב המדיני. הגוף הלאומי המשוחרר, כשיקום ויודק שוב במלוא שיעור קומתו, יהיה מ' סוגל לצאת למיצעד ארוך ומפרך — אם רומות לו בסוף הדרך מטרה הגיונית ומע-שית.

גלובוס

נסטר

מודל 101
(לחיצה נפולה)

מודל 1956

בקנותך שים לב לשם „גלובוס“ שעל הקליפ

מחיר אחיד 2.780 ל"י בכרום 3.250 ל"י

גלובוס

נוחיות
כיאה
בביאות
לינד

מלנה

המשרד: תל-אביב

רח' הקישון 41 — טל. 81674

כריכות השופט הזה

כל הקוראים המבקשים לנרדך את גליונות „העולם הזה“ מהשנה שעברה — או מכל שנה אחרת — מתבקשים להמציאם בדואר (ת. ד. 136, תל-אביב) או באופן אישי (רחוב גליקסון 8, תל אביב, בין השעות 11.00 — 13.00 ו-16.30 — 18.30).

מחיר הכריכה הוא 3.500 ל"י והקוראים החפצים לקבל את הכרך הביתה בדואר מתבקשים להוסיף סך 500 פרוטה.

הקוראים מתבקשים למסור את השבועונים בחבילות מסודר'ות, כשהגליונות מונחים לפי מספריהם הסיפוריים, עם המספר הקטן למטה והגליון האחרון של השנה, למעשה.

המערכת תשלם את הגליונות החסרים תמורת תשלום נוסף של 350 פרוטה לגליון.

מחול

לעניין

מארתה גראהם (ולוהקת ה מחול שלה) - עוררה עוד לפני בר אה לישראל שפע אינסופי של הערצה שהריצה את הקהל אל הקופות, לי רכישת הכרטיסים היקרים. הערצה זאת השתקפה גם במאמרי הביקורת הרבים בעתונות.

אולם ביקורת עניינית הרבה יותר נשמעה בשיתה שהתנהלה באלם ה המתנה של בית הבימה, בשעת ההפי סקה בהופעתה של מארתה גראהם. השתתפו בה במאים, שחקנים ועיתו נאים, בתוכם שחקנית התיאטרון ה קאמרי חנה מרון, הבמאי גרשון פלוטקין, עורך התכתיים של קול ישראל מיכאל אוהד, העיתונאי חיים גליקשטיין ואחרים.

כ"י זוהי רשת העורקים והעצבים הנובע ממאורת הלב, כמו שנקרא ה קטע. "בצורה כזאת, ליגלג מי שה, היא הופכת למה שאנחנו קוראים בעברית פקעת עצבים."

מן החיכוחים אפשר היה להוציא רק מסקנה אחת: "יתכן מאד ש מארתה גראהם היא אמנית גדולה, אבל מספר האנשים המסוגלים לה בין כראוי את אמנותה בישראל הוא קטן בהרבה מכפי שמוכן מישור לי הודות בכך.

למארתה גראהם עצמה היתה תשר בה אחרת לשואלים. "היהודים הם עם מורו", אמרה היא. "הכל הם רוצים להבין דחקא. הצגתי בכל מדינות העולם כמעט ובשום מקום לא ביקשו ממני הסברים. ישבו, ראו ונהנו ככל שאפשר ליהנות מראייה ראשונה. האמנות שלי היא כמו מו

כדיו היאוש, על רקע צרותינו המגור כחות והתלהבותו המאוכזבת.

מבקר לא פאריסיה ליברה שם את הדגש על המחבר: "עמוס קינן, סו פר ישראלי, שנתן לנו חומר לאחת היצירות המעניינות ביותר בעולם הריקוד."

תיאטרון

אין עשן בלי צחוק

מה בוטר? (תוכניתה התשיעית של להקת הנחל; בבימוי דוד ברג' מן; מערכונים מאת אפרים קישון ודן בן-אמוץ; פיזמונים מאת יחי אל מוהר; מוסיקה מאת משה ווי לנסקי, אלכסנדר אברמוביץ, מרדכי זעירא ויוסף וואלד) - להקת הנחל מזודרות להשיב על השאלה החמה בתוכנית לוחשת ממש, המעלה עשן.

ראש פיזמון / תקף אותי מין חשק להופיע, / ולא אהיה עוד זנב המער כון. / גם לי סוף סוף תפקיד ראשי מגיע."

מיבצע אימוץ

פשיטה ככפר (מערך מוסיקלי בשלושה אימוצים מאת אהרן מגד; מוצג בלהקת פיקוד המרכז בבימוי גדעון שמר; פיזמונים מאת ש. כרמל, אברהם בירמן ויצחק יצחקי; מוסי קה מאת יוחנן זראי, ש. כרמל, ו אלכסנדר אוריה בוסקוביץ; הציר דאן גילון) - עורכת יחידת צה"ל שבתאם לאופנה האחרונה בארץ, אומצה על-ידי מושב עובדים סמוך. החיילים בטוחים כי הם באים לי שבועיים של מנוחה והתעללות עם בנות הכפר, אך המושבניקים גור לים מהם את המנוחה ולוקחים אותם

אין מתחרה לאבקת כביסה

זיוה

תלוש מתנה בכל קופסה תוצרת נקה המפיצים היחידים חבי גורית בע"מ

ההגרלה לקדחת יום העצמאות

Advertisement for a lottery with various prizes including a car, a motorcycle, a radio, and a television. Includes a drawing of a car and a motorcycle.

רקדנית סניירה וחברי להקת "ארבע העונות" ב"זה האיש" קאפקא, צ'אפלין ולבה רוקדת

את הדברים היפים בלהקה זאת, המתפתחת מתוכנית לתוכנית וכו' בשית לה בצדק מעמד של התיאטרון הסאטירי היחיד והטוב של ישראל, הוא שאיננה מנסה לקפוץ מעל לי עצמה. התוכנית הורכבה ממערכו גים ופיזמונים ההולמים בדיוק את יכולת המשחק של חברי הלהקה. ה תוצאה: התפוצצויות של צחוק בלי תי פוסקות למשך כל השעתיים.

מבחינת המגמה, להקת הנחל היא הנוצרת ביותר בין הלהקות הצב איות. היא היחידה שאיננה מתביישת להשמיע דברי ביקורת נוקבים ותרי פים, לדברי ההספה לחלוציות ונכר נות. על במתה מוצלפים קשות אותם קצינים שהפכו את הצבא לבית-הב ראה (בשביל עצמם) ולגיהנום (בש ביל אחרים), כמו גם מארגני הטכס התיטטורי לפתיחת הסניף החוש של השקים בכביש רמלה-לוד, המכונים מסכת ספרותית-מוסיקאלית-היסטו רית על השקם ואלפים השנה. כל מי שהיה פעם קורבן לטכס התיטטורי כזה אינו יכול להפסיק אף לדקא א חת את הצחוק הפרוע.

לאחר קטעים כאלה, נעים יותר ל עכל את מוסר-ההשכל החבוץ בצורה יפה במערכון על משתמטי קרן-המגן, שהוא אחד מן המוצלחים ביותר, וי אפילו מוסר-ההשכל עצמו, המופיע כגיבור של פיזמון מיוחד: "אני הוא הקרול מוסר-השכל / היום על הפיזמון הכרותי מרד. / גמאס לי בפרוודור להתבטל / ולשחק תפקיד בגודל זרת. / על כן פרצתי כאן ב

סיקה חדישה - אי אפשר להבין אותה מראייה ראשונה."

בחוק ישראלי בפארים

זהו האיש (עמוס קינן, פונטן דה קאטר סיוזן, פאריס) העסיק בי שבוע שעבר את מבקרי האמנות של עתוני פאריס. המחזה (העולם הזה 956) נראה מורו ויוצא-דופן גם ב בירת המחזות המזורים ויוצאיה דופן.

כתב לה מונד: התיאטרון לה-פוני טודיה-קאטר-סיוזן (מעין ארבע ה עונות), השוכן באירוה ישנה, מקפיד על העידון. הוא גם אסתטי יותר ממקומות רבים אחרים: תוכ ניתו החדשה מגישה את מאמציו של הכוריאוגרף מוריס בוזאר. שותפו לי מעשה, הפעם, הוא עמוס קינן, משר רר ישראלי צעיר.

סידרת המערכונים מציינים לנו את הבלי חיינו, המגיעים עד לכדי גיהנון מבהיל. אדאמוב, מילה, קפקא - נדמה כאילו התבטאו גם הם בשלר שת התמונות. להנאת העינים: תפי אורה משעשעת ויופיה של מישל סניירה, הלהבה הרוקדת.

קשה מאד ומריר מאד. פארי-פרס כינה את ההצגה כ"מין באלט סמלי, רחי רוח צ'אפליניה, ש במאי הצליח להפיק ממקור קשה מאד ומריר מאד." מבקר קומבא כתב אף הוא באותה רוח: מעשיהן של דמויות, שצוירו

השיחה התנהלה לאחר סיום ה מחול מאורת הלב, המבוסס על אגדת מדיאה, שהוצגה לא מוזמן גם בי הבימה. עם עלות המסך רואה הצופה משמאל הבמה שורה של גבעות קט נוד ועגולות בצבעי אפור חורו. מ צד ימין ניצב מבנה תלכלכל ומער קל, ומתוכו כמו צומח שיח דוקרני, עשוי חוטי זהב מוזהבים.

סיפור של מדיאה, האשה האומ ללה, שנקמה נקמת דמים בבעלה ה בוגדני ורצחה את אשתו הצעירה, הוצג בצורה מובנת למדי, בקהיו הכלליים. אך על הפרטים התנהל בהספקה חיכוח ער.

אחד המשותחים טען, כי הסרט האדום שהוציאה מארתה גראהם מי חיקה באמצע הריקוד והחלה להש תעשע בו, אינו אלא סמל לדם הש פון, שהיא שותה אותו בתאחה. על דיעה זאת חלקה שחקנית ידו עה, שאמרה כי היא סבורה שהסרט האדום הוא סמל לשני לודיה של מדיאה, שגם אותה היא רוצחת להג דיל נקמה ולהאדיר. פירוש שלישי, פשטני יותר, סיפק משוחח אחר. ל גביו, היה הסרט האדום סמל לי נקמה שמדיאה כורכת סביב עצמה.

לא פחות חיכוחים עורר השיח ה מוזהב מחוטי ברול, שלאחר ביצוע הנקמה נוטלת אותו מארתה גראהם ממקומו ומרכיבה אותו על תכפיה. "זוהו סמל הרוח העוקצני", אמר שחקן, "שהופך לחלק ממדיאה עצ מה, אחרי המעשה." "ואני סבורה", אמרה מי שמתכוננת להיות שחקנית,

קולנוע

אף החלודה של שבע שנות נישואים, מתנע רת הגבריות במלוא קומתה, מתישבת ליד השכנה על כסא הפסנתר, גופלת עמה על הארץ עם הנסיון הראשון לנשקה. מוסר ה"השכל, המבוטא בסרט עליידי פסיכולוג מקצועי: "אל תנסה לאנוס בחורה. אולם אם אינך יכול להימנע מכך, בחר במקום יציב יותר מאשר כסא הפסנתר!"

מאריילין, התמימה מן העיירה, מסוגלת לר מר את הדברים האיומים ביותר בפשטות ה"חיננית של בת טפשה עשרה. למשל:

"היה כל כך חם אצלי בדירה שהלכתי לישון באמבט. מה אתה חושב? לא יכולתי להירדם בכלל. הברז דולף והסיפון לא נתנו לי לישון. אז תחבתי את הבוהן שלי לתוך ה"ברז, אבל היא נתקעה בפנים ולא יכולתי להוציא אותה. למזלי יש טלפון בחדר ה"אמבטיה. אז טילפנתי לשוער שיעלה ויעזור לי. אתה יודע, הוא שרברב מצויין. אבל אני התביישתי נורא. תאר לך, בכלל לא היתה לי לכה על צפורני הרגליים!"

"הטא עץ סף ביתך" מונרושם אדיר

במחזה המקורי, של ג'ורג' אקסלרוד ששיגע את ברוודוויי, מסתיימת ההרפתקה במיטה מ"שותפת. למחרת היום חוזר הגבר, צעיר ו"רענן יותר לזרועות אשתו. אולם תועבה כזאת אינה מתאימה למוסר ההוליוודי ה"עדין. בסרט ישן הגבר על הספה בחדר ה"סוף, מתוודע עם מאריילין רק בחלומנו. בכל זאת לא יעורר הסרט חיבה בלב הנשים שנישאו לפני שבע שנים, ישאיר מונרושם חיובי רק בלב הגברים.

הפתעה בצד הפתעה

נערת הכפר (פרמאונט, ארצות הברית) הוא עיבוד קולנועי של מחזה (מאת קליפורד אודסט) אודות אזורי הקלעים של תיאטרון: מעשה בשחקן, אשה רעה (למראית עין ו"במאי המנסה להחזיר את אמוןנו בעצמו. תחילה סבור הכבאי (וויליאם הולדן) כי ה"אשה אישימה בירייתו של בעלה, מגלה כי: א. לא כן פני הדברים; ב. גם כי פניה של האשה נאים, מתאהב בה. השניים מחזירים לשחקן את כבודו העצמי.

אין בעלילה משום חידוש רב: דראמה פסי כולוגית על נושא לא-אהוד ביותר; הקהל מעדיף את פני הקלעים על אחוריהם — אולם ההפתעות צפונות בשחקנים הראשיים: בינג קרוסבי הוא השחקן, גרייס קלי — אשתו. שניהם מפתיעים, זמרש קרוסבי מדגים מש"חק דרמתי "כבד" בהצלחה מפתיעה, נסיכה עתיד * קלי מרכיבה משקפיים, מגלמת דמות שונה בתכלית מנשי החברה הגבוהה הקרירות והמנומסות אותן עיצבה ברב סרטיה.

* לאחר נישואיה הקרובים לנטיץ מונאקו ראינה.

ישראל כוכב דורך בבוב

(ראה שער)

"אין כעוגות של אמא, אומר הבעל לאש"תו המאוכזבת "אין חדש תחת השמש", "אין טוב מיין ישן". אימרות אלה ועוד רבות רבות מוכיחות מה גדולה שמרנותו של ה"אדם. אפילו המהפכן אינו מהפכן באמת. לרוב הוא שואף למהפכות כאלה שכבר היו פעם. החדש מעורר חשד. הישן, או הדומה למה שכבר היה נראה לו כידיד ישן, העדיף לאין ערוך על החדש.

באשה הדקה, ארוכת הגוף, כבדת ה"חזה, שהתהלכה על הכד באייכשרון, לא היה כל חדש. היא לבשה מכנסיים קצרים הדוקים לגופה. רגליה דרכו בבובץ הנהר. סילבאנה מג"גאנו בהארז המר? כמעט. סופיה לורן בבת הנהר.

אבל לקהל לא איכפת. הוא את שלו קיבל. הסרט נראה מיושן, הכל כמו שהיה פעם, אבל הכוכב — הכוכב החדש הוא. לא עץ ישן. הצלחת בת הנהר היא הוכחה בדוקה גוי ספת להצלחת המה-שבאפנה. סרט רע, משעמם, שהכל מוי דים שהוא רע — זוכה להצ"לחה רבתה. השמועה — ר"אין גורם משפיע מזה על ביקורם של אנשים בקול"נוצ — אומרת כי בהחלט לא כדאי לראות את בת הנהר וכי סופיה לורן נראית בו לבושה בצניעות מאקסימא"לית. אבל האיש ברחוב מס"רב להאמין לדברי חברו, אינו חודל מלנהור אל סופיה. "אינני מבין את טעם ה"קהל", הכריז סופר צעיר ב"יאוש בצאתו מבית הקולנוע, בראותו את המונים ממתינים לתורם להיכנס להצגה השנייה.

אבל מפיקי איטליה יודעים את טעם הקהל. הם גיל"לו את הסוד, מנצלים אותו עד תומה: הוליווד מלבישה את המועמדות לכוכבות בג"די פאר, מצעידה אותן על מרצפות השיש של תפאורות הפאר. האיטלקים נוקטים ב"סיטה אחרת: מלבישים או"תן בגדי עבודה, לא פחות צמודים לגוף מבגדיים יק"רים, מצעידים אותן על בויץ קרקע נהרות איטליה, הדרך הטבעית המובילה להצלחה בכל העולם. הקהל הישראלי, שלהישתו לקולנוע היא הגדולה שבעולם מוכיח כי הוא אוהב את הישן לא פחות מכל קהל אחר, עומד על אותה רמת-טעם נמוכה.

סרטים זוקש נגד נשואים

הטא עץ סף ביתך (פרמאונט, ארצות הברית) מוכיח כי השם מונרו, המוכר כמראשיהתביבות של "מוקש-נגד-רו" קיים, עלול לסמל גם מוקש-נגד-נשואים. אפי טעה שונה: מאריילין היפה אינה יותר בובת שעותה של פירסומת, אלא יצור אנושי שר"בהלבבות, המחונו בכשרון משחקי. האגדה אומרת ששבע שנים אחרי נישואיו נתקף הגבר ההגון עליידי תשוקה מוזרה לשלוח את אשתו ואת ילדיו לחופשה, ואת עצמו לזרועות השכנה הבלונדית. אנשים בלתי-הגונים נתקפים, כמוכונ, עליידי אותה תשוקה עצמה הרבה זמן לפני כן. אולם ה"ליבוד מאוכלסת עליידי אנשים הגונים בל"בד.

אחרי קרבות איתנים עם בנות המין היפה, שהתחוללו בדמינונו כלבד, בא רגעו של תום יואל להוכיח את גבריותו הלכה למעשה. על

הטא על סף ביתך נערת הכפר

הוא צעיר ובר החלטה... יודע במה הוא רוצה - ומשיג אותו! מובן מאליד: נלסון הוא מעשן!

פרס עשר לירות

יוגנד בין פותרי תשבץ "העולם הזה" 956

7	8	5	4	3	2	1
12	11	10		14		9
	15					13
		17		16		
22	21		20	19		18
		25	24	23		
	31	30		29		27
		34		33		32
			36		35	
	41	40		39		37
		44	43			42
				45		

מאוזן: 2. אר-תה חוגגים בהי"ב" אייר; 8. פרח חריף ריח; 10. ימת החור"ל; 13. זכות הש"מורה למעצמות ה"גדולות במועצת ה"ב טחון; 14. כן, באנ"גלית; 15. סמל ד"ת; 16. מלה אהר"ב; 17. ח"כ מוגית; 18. בית-הולים לחולי"רוח; 20. סמן ר"ב; 21. שית; 23. אות; 25. חברת ה"ליגה הערבית; 27. נהר הגבול בין פו"ל לין לגרמניה; 29. כלי-נשק; 30. משור"מ; 32. אהובות על סטטיסטיקאי; 34. מנהג דת קתו"לי; 35. מלת אוע"ק; 36. מי שהיה שר האוצר הבריטי; 37. אבר תינו; 39. כתר; 40. רב-אלוף; 41. מלת שאלה; 42. בן אדם; 43. לא נפרד מעולם מן האדם; 44. דירת-חמוצת המימן; 45. מכלול מידות רוחניות.

נושא מעניין למדי; 43. אויב. * * *

ע ש ר ה פ ר י מ לפותרי תשבץ "העולם הזה" 954 מיכה נתן, הרצל 162, רחובות; אהרון שרעבי, שכונת עזרא ובצרון, ליד ראשון-לציון; פנינה ליבון, כ"ג יורדי הסירה 32 תל-אביב; יורם ברנשטיין, חתת הבוקרים בית-נר, דואר גילאון; אברהם כר, שיכון רוניק, ראשון-לציון; יפה ספובק, אורלוב 7, פתח-תקפה; חנוך פשרובסקי, מכבי 19, רעננה; קטינה טובי, הרמיזה 5, תל-אביב; יהודה רונובויץ, סוקולוב 14, תל-אביב; יה"דית גולדמן, ברקת 4, נתניה.

מאוזן: 1. בשבת, אחר פרשת השבוע; 2. בן יהודה; 3. תכונה טובה לנערות; 4. חחה לכל חי; 5. חוקר הארץ; 6. אחד מבני ההגנה; 7. רהיט בית; 8. סקודה; 9. קרס; 11. כלי בשחמט; 12. מספר פרקי איוב; 18. ארץ מרכז-אמריקאית; 19. כמוצאי ש"ב; 21. בית דין גבוה; 22. מחשבות; 24. משק בגבול הצפון; 25. סגן; 26. מא"ל; 28. מייסד הפאביאנים; 29. תחת; 31. כמו 9; 33. מתלויי פורים; 34. תבוסת גפוליאון; 38. מלכות מרחבית קדומה; 41.

בדיק באמצע

מדוע החליט ראש הממשלה דוד בן-גוריון לחתור על מכוניתו? הסיבה האמיתית התבררה רק השבוע: נודע לו כי היה שיר הפופולארי ביותר ברחוב כיום הוא "לבן-גוריון יש קאדילאק / קאדילאק, קאדי יש לאק / לבן-גוריון יש קאדילאק / ולנו יש כזה". השיר, שמחברו אלמוני, מושר בערך לפי מנגינת הספיריטואל יהושע לחם בקרב יריחו, והוא שיר-הלכת מספר אחד בקרב הינוערים כיום... אגב, בן-גוריון כבר קיים את החלטתו זאת ולטכס חלוקת העודות קרן המגן הופיע השבוע במכונית וקסכול ברייט קטנה... סיפר השבוע הרב יהודה לייב מיימון (80): כשהציע בשעתו להקים סנהדרין, התלונן בנינו בן-גוריון כי השם הוא יחני, ואילו הרב הראשי יצחק אייזיק הלוי הרצוג טען כי השם מקורו דש, ואסור להשתמש בו. סיכס מיימון: אם שניהם מתלוננים, סימן שהשם הוא בדר יוק באמצע, כפי שדרוש... שלישייה מעניינת שנראתה השבוע אובלת ארוחת-צהריים בצוותא בזמנון הכנסת: ח"כ מפא"י עקיבא גוטברג, ח"כ חרות שמשוון יוניצ'מן וגייבור פרשת רומק, ראובן ("רומק") גרינברג... שרהאוצר לוי אשכול החל השבוע להתחרות בבלשנות עם משה שרת עצמו. הוא הודיע בשבת כי המונח "פיקוח על המחירים" אינו נראה לו מתאים, ולכן יגע ומצא מונח חדש: "שיגוח". מעתה זאילך יקויים איפוא לא אי-פיקוח על המחירים, אלא אי-שיגוח עליהם... אחרי שיש-ראל רודולף קסטנר חוייב השבוע לשלם 50 ל"ל למלכיאל גרינוולד הסתכם לפי שעה המאון הכספי ביניהם כך: גרינוולד וחוייב פעם, במשפט הגדול, לשלם 20 ל"ל ימפני שלא הכין את הגנתו. סכום זה בדיוק התחור לו בפעם אחרת על-ידי הינעץ המשפטי שיי חייב כהן, שלא הכין את תביעתו. בגורן גדין חוייב גרינוולד לשלם 1 (אחת) ל"ל בי של אי-הוכחת אחת האשמות, אך זכה ב-200 ל"ל מן האוצר, כפיצוי על שהואשם בשאר הסעיפים שלא צדק. סיכום זה אינו כולל כמובן את המליונים שמשפט זה עלה ועילה למדינה.

האמפטון והקתו עם מעריצים ים של נייר

לום קנס, כנהוג במכתב ללא בול. אתה חסרב לקבלו, והוא יחזור לשולח, זאת אר מרת לאיש שאינו רצית לשלוח את המכתב) — נאלץ הדואר להתקין בזריזות תקנה, לפיה יחוייב גם השולח לשלם קנס כדי לקבל את מכתבו בחזרה. אל קישון עצמו הגיעו עשרות מכתבים ללא-בול בהתאם לשיטה החדשה... המנהל הכללי של הדואר מושה בן-מנחם, שפתח השבוע את משרד הדואר "הנמוך ביותר בעולם" בסדרם — שלח משם מכתב ברכה מיוחד למשרד-הדואר הגבוה ביותר בעולם פיסגת הר היונגפראו ב שווייץ. הוא ציין בדבריו שמעמדו של המשרד הגבוה בעולם אינו מובטח, כי עלולים עוד לבנות משרד דואר על הר גבוה יותר, אך אין כל סכנה שייבנה משרד נמוך יותר מהמשרד הסדומי... המחזאי האמריקאי קאי ארתור (מות הסוכן) מילר שלח ה שבוע לתיאטרון הבימה, העומד להציג את מחזהו המראה מעל לגשר, כמה עמודים של תוספות למחזה. הבימה תהיה התיאטרון הראשון בעולם שיציג את נוסחתו הסופית של המחזה.

הסיר והשיר

חברי הפועל המזרחי, המכהנים בתפקידים גבוהים במנגנון המדינה, התכנסו השבוע כדי להביע את מורת רוחם על כך שמפלגתם אינה דואגת להם די הצורך. השיב להם השר משה שפירא: "אתם מזכירים לי את הבדיחה על חייל יהודי בשם מרדכי יענקלביץ, שהועלה בצבא הרוסי לדרגת קורפורל. על מכתבו הראשון לאחר המינוי חתם: קורפורל יענקלביץ, לשעבר בנכם מוטקה... ח"כ

מן הנומור אל הגבוה

לאחר שאפרים קישון גילה במדורו חדש גדיא את השיטה לשליחת מכתב בדואר חנינם (הגשמה), שהיא הצגת צייר הארץ "שמעון יצבר" כחוב את שמך כמקבל המכתב, חאת שם המינוען במקום המיועד לשם השולח. הדואר יביא אליך את המכתב וידרוש תש

פסוקי השבוע

ראש הממשלה דוד בן-גוריון, בסרבו להצעת שרי-המשפטים הפורגורטיבי המתפטר פנחס רוזן למסור את שבתת האקדמיים, שהסתיימה בניתיים, לבורות: "אין אני יכול ללכת לבורות כשאני יודע מראש שאפסידו?" הגנראל אריסון ז. מ. בארנס, ראש מטה משקיפי האו"ם בישראל, בהסבירו לעיתונאי מדוע הוא מתכוון לנצל את חופשתו השנתית לדייג בקאנדה ולא בכירת: "אני אוהב דייג, אך לא יריות. כל מי שמבין בדייג יודע כי הדי יריות מכריחים את הדגים". "שורת המתנדבים", ככתב ההגנה שלה במשפט שהוגש נגדה על הוצאת דיבה על-ידי סגן המפקח הכללי של משטרת ישראל עמוס בן-גוריון: "אשר לטענת התובע כי פירוטומי הנתבעים מוציאים עליו שם רע... (הרי) כבר קודם לפירוטומים הגידוניה לא היה לתובע שם טוב". הסופר בנימין גלאי, ברשימה שהוקדשה לאותה פרשה: "בינינו לבין עצמנו: מי מאתנו, נוסעי-חנינם במרכבת-הדואר של ההיסטוריה, לא משך מחוכה — באין רואים — משהו לעצמו?... כולנו, כולנו מרטנו, ברוך השם, נתחיים טריים למדי במשר אותה ממותה שקורין חזון אלפיים שנה!". שרי-התחבורה משה כרמלי, בנאום שנשא באסיפת המנדסים בחעד הפועל של ההסתדרות, בימי השבת: "עוד לא היה מקרה שאדם בישראל התעשר ממשכורתו. ואם קרה שמישהו התעשר ממשכורתו, הרי זו הוכחה מספיקה שלא התעשר ממשכורתו". ד"ר שמשוון יוניצ'מן, ח"כ חרות, בנאום בכנסת: "אינני מתפלל על שהממשלה לא קיימה את הבטחותיה... הממשלה אף פעם לא הבטיחה לקיים את הבטחותיה". העיתונאי שדום רוזנפלד, בטורו קראתי-רשמתי במערוב, על המעילה שנתגלתה בחברת הנפט: "פעם היה צריך לחפש מעילה בארץ זו בלפידים. היום אתה מוצא אותה בפיזות". שגריר צרפת בישראל איזן פייר זילבר, בנאום לפני חברי מועדון רוטצרי ברמת-גן: "קייבתו של דיפלומאט היא האבר החשוב ביותר בגופו — היא צריכה לעמוד בניסיון כל המאכלים והמשקאות המוגשים לה". ראש עיריית חדרה יוסף ווידרקר, בהסבירו מדוע, בניגוד לראש העיר הקודם דוד ברמן, הוא ממעט במסירת ידיעות לעיתונות על פעולות עירייתו: "חדרה כבר התפרסמה די הצורך בעבר. אני עושה עתה מאמץ שיהיה אולי קצת יותר משעמם". המבקר נחמן בן-עמי, ברשימה על מארתה גראם ולהקתה בעני המשמר: "שוב תקפה קדחת חלקים רחבים של הציבור בישראל — חובבי-אמנות וסובבבי אמנות כאחת."

זמרי בתחרות האחר והתפוקה * לכל טעם * ינוח לכל כיס

רדיו פאלאס

- 6 אפרה לונס
7 סופר
7 סופר לונס
8 ס'פוניק
8 פאגאניני
להשיג בכל חנויות הרדיו
תגדל רק קולור
1956
חברת תקליטים
החברה
חטיב ביותר בעולם-תוצרת אנגליה

והשתיה

כיד המלך...

נשפית פורים תהיה מוצלחת ביותר אם תקיים את המימרה הנ"ל ותשמח את אורחך ע"י הגשת מבחר משקאות מתוצרת תנו המשובחת הידועה לתהלה. קוניאק: סובריון ספריוור ברנדי קורדיאלים שרי קורדיאל (וישניאק) פלום קורדיאל (שיזיפים) ליקרים: בננות דה-לוקס שרי ברנדי אראק: נשיא האראק אראק קזבלן יינות: ישן-נושן טוקאי פורט מובחר הוק מובחר ישן

יקבי ש. פרידמן ובניו

פתח-תקוה — מאז 1889

לוקי בר-מסערה

תל אביב, רחוב אלנבי 3 טלפון 23752

מאכלים איטלקיים — מוסיקה

הפתעה נוספת בחנות המרווחת אחים גוהרי ושית תדאביב, רחוב דיונגוף 128 טלפון 20654 דהימו פלדה ועץ קלים מתקפלים עבודות קדיעה קומפלט פינת הזד שוחן וארבע כורסות שזורות עם כרים גומ'אזיר או פלסטו בצבעים לפי בחירת הקונה

פורנוגרפיה דתית

הסופר מושה שמיר השלים את כתיבתה של קומדיה חדשה המתארת התנגשות בין סולליכבישים תימני, המגלה במקרה עתיקות ונאלץ בשום כך להפסיק את העבודה לפי הוראותיו של פרופסור לארכיאולוגיה... זיגמונד טורקוב, המסיים את הכנת הצגת הבכורה של התיאטרון החדש באר-שבט, יתחיל לאחר-מכן בבימוי קומדיה חדשה של יהושע ("ויש") הלוי שתוצג באהל. הקר מדיה, הנקראת סנונית בחוף מיומבה, מתאר רת מלחי אנייה ישראלית הבאים לביקור כבוד במדינה נידחת על חוף אפריקה, נפגי שים עם ציגי הקהילה היהודית ובעי קר — בנותיה... הבדרן לייאונד המפטון, העומד לשוב לישראל בחודש הבא, זכה בניתיים להצלחה בלתי-ירגילה בהופעו תויו באולם אולימפיה הצפתיה, הוצף על-ידי הקהל הנלהב בשפע סרטי נייר צבעוניים ש' כיסו את החוצרות והתופים... ספר החינוך נות מאת רבי חיים וויטאל, איש אסי' כולת המקובלים הצפתיה, הודפס על-ידי מוסד הרב קוק לפני שנתיים, אך הוצא למכיר רה רק החודש. השמועה אומרת, כי הספר עובב בגלל קטעי הפורנוגרפיה שבו, רחמנא ליצלן, כמו חיזור הנשים, "שודיהן מגולות וממלאין חיקיתן בגדים להראות שידיהן גדור' לוח"... מיכאל טאוברה עומד לנצח בימי הפורים על קונצרט מיוחד של תזמורת רמת-גן — קונצרטו למכונות כתיבה, בו ישתתפו גם חובביים.

צת השכונה. יום אחד התארגנה כל הקבוצה במסגרת רשמית, הצטרפה למכבי חי' לון, אולם אחרי המשחק הראשון החליט רפי שאם כבר — אז כבר, אם לשחק כדור גל או לשחק בקבוצות טובות. הוא הצטרף למכבי תל-אביב, כשהיה כבן ארבע-עשרה. משך שלוש השנים שעברו מאז, עבר רפי את כל שלבי הגבולות הגיל. הוא שיחק בקבוצות הילדים של מכבי, וזו זכתה באלטר פות הילדים ובדגל ספיא (התאחדות הכדור-גל העולמית). עבר לקבוצת הנערים מכבי מנחם, ואז שוב נטלה קבוצתו את האליפות. רפי שיחק בתפקידים שונים, היה חלוץ מרכזי, זיי וקיצוני ימני, הוא היה מבקיע השערים של קבוצתו. במשחק נגד קבוצת הנערים של מכבי יפו הגיע לשיא הבקיע חמישה מתוך שמונה שערים.

זה מגיע לנו. לפני שנה צורף לקבוצת מכבי תל-אביב, כשזו הייתה במלוא כושרה, בפיסגת הליגה ובהחזקת הגביע. ו' גם בה קיבל לעיתים את תפקיד החלוץ המרכזי, בונה ההתקפות על שער היריב.

רפי עובד בתור מכונאי במוסך ממשלתי, מקדיש שלוש פעמים שבוע, שעתים משעות היום לכדורגל. השבת, הפגיו את תוצאות אימוניו.

החלוצים ידועי השם של מכבי תל-אביב עמדו בסריאונים מול שער הפועל חיפה. למרות שהצליחו לערוך את הקרב רב ה' זמן סביב שער היריב, היו בעיטותיהם חסרות תכלית. לזו היה כאן גלור, היו כבר שני תריסר גולים! התנגעו הצופים. ריכזו את געוניהם שני שערים נפלאים שהחזיר רפי לזו אל רשת הפועל.

עם הכדור הראשון, שבא מבטיחה טר' בה של "פפו" ישראל, נכנס לזו לשער, כשהוא צמוד לגופו. ואת השני החזיר מ' בעיטת פצצה מלווה חישובי הטעייה.

אמר רפי לאחר המשחק בקולו הרך: "פספסנו המון, אבל הנצחון היה מגיע לנו."

במסלול

נצחון צודק

במשחק כדורגל שנערך בפלרמו בירת סיי ציליה בין שתי קבוצות מקומיות, הושג שיא בהבקעת שערים. לאחר שהמשה חלוצי אחת הקבוצות הכריזו שבינת עמידה על המגרש, כמחאה על הגנת קבוצתם הלוקיה לא נגעו כלל בכדור, הבקיעו שחקני הקבוצה היריבה 28 שערים.

תחליף לאלוף

רוג'ר באניסטר, כוכב הריצה האנגלי, ה' ראשון שעבר את מרחק המיל בפחות מארבע דקות, ואשר פרש מפעילות ספורט אית מסיבות בריאות, החל להתעסק בספורט אחר: לאחרונה נראה באניסטר כבמסע ה' שויצריים כשהוא עוסק בלימודי הסקי.

חביות ברוקליניות

באליפות העולמית בבילינג מעל חביות, זכה השבוע צעיר יהודי מברוקלין, לאו בלב (24). בהתחרות שנערכה בניו יורק הצליח לבל לדלג מעל ל-15 חביות ב-30" ס"מ. ה' שיא הקודם השיג גם כן לו, הוא 15 חבילות ב-28" ס"מ.

מחסור במחבטים

משרד החקלאות האמריקאי הוציא איסור חמור על כריית עצי ברוש. מדי שנה בשנה נכרתים רבבות עצים מסוג זה שהם חומר הגלם המסורתי לתעשיית מחבטי כדור הבסיס. מחבטים אלה נשברים בכמויות של מיליונים לשנה, גרמו להחלת יערות שלמים.

כדור חטוף

במשחק הכדורגל שנערך השבת בין קבוצת הפועל וביתר תל-אביב, ושושנתיים בתוצאות 3:1 לזכות הפועל, אירעה תקרית שכמעט וגרמה להתפוצצות המשחק. מאיר ברציון, חלוץ ביתר פרץ לעבר שער הפועל שהחזיק את הכדור בידי, ובנגיחת ראשו הוציא ממנו את הכדור ונכנס יחד עמו לשער.

באירופה מהווה התפרצות כזאת פסע, שכן היא מסכנת את שלום השוער ומהווה עבירה על חוקי המשחק. בארץ, תופעות מעין זה הן שכיחות ביותר, אינן אסורות על פי חוק. אף על פי כן, נפסל שער של ברציון, והוא הוזהר בהחלטות.

כדורגל

קוצרט במלכס

אם יערוך פעם מישוה מחקר על תולדות הכדורגל בארץ, ישים לב לעובדה מוזר: אין כל קשר בין גודלן של ערי הארץ לבין רמת קבוצות הכדורגל שלהן. ב' עוד שערים כירושלים וטבריה לא זכו מי' עולם לקבוצת כדורגל ראוייה לשמה, זכ' תה פתח-תקוה להעמיד שתי קבוצות כדורגל מן המובחרות בארץ, התופסות זה ש' נימ את מקומות הפיסגה בכדורגל הישראלי.

לבני פתח-תקוה עצמם, אין עובדה זו מוזרה כלל וכלל. "כל מלכסי בנינוני הוא בערך כמו שני תל-אביביים", הם אומרים, "כדורגל בשבילנו זהו כמו לחם, אוכלים את זה עוד בנן הילדים", מתפארים הפתח-תקוה ואים.

השנה, תפסו שתי קבוצות פתח-תקוה, מכבי והפועל את מקומות הליגה הראשון נימ. בעשרת משחקי הליגה הלאומית שהת' קימו עד כה לא הפסידה מכבי המקומית אף משחק אחד. הפועל אלופת הליגה מאשת' קד, אף היא לא פיגרה אחריה, צעדה צמור דת עקב לאחותה בטבלה.

היתה זו, איפוא, המענינת בהתמודדויות העונה, כשנפגשו השתיים השבת, במולדת' תן.

החברה מזויפים. כל מי שיועד מה זה כדורגל בפתח-תקוה, בא למשחק. המתחיות בין הצופים לא נבעה הפעם מהבדלים מקר' מיים, כי אם מהבדלי גוונים. הצופים ניסו לשמור על קור רוחם לפני הפתיחה, בל' עו בוטנים, מצצו לימונים.

אולם כשהחל הכדור לטוס משער אל שער, במגרש הצר, נמצא גם הפורקן ליצ' רימ. מדי רגע התרום ים הראשים, ליהיה בתנועת ראש חדה את הכדור, צנח באכז' בה כלוית "אוף" המוני. אוהדי הקבוצות לא חסכו קללות גם מאוהדיהם. ביחוד זכו לכך המגינים משני הצדדים.

"הקוצרט מתחיל", הסביר אחד כאשר, מיד עם הפתיחה, הבקיע שפיגל ממכבי את שער הפועל. אותו צופה נשאר חרש כמחצית השעה, חיזיה דעתו עם סיום המחצית כש' התוצאה היתה 2:1 לטובת הפועל: "החבר' רה מזויפים".

אולם שחקני מכבי פתח-תקוה, לא נת' נו לאוהדיהם להתאכזב, גלגלו במשך ע' שר הרקות של המחצית השנייה שלושה כדור' רים לתוך שערן של שמיים, מחליפו של ויסקוק, שישב בין הצופים, מרט את שער' רותיו, "אצלי זה לא היה נכנס".

היו כאלה שראו את העניין גמור, נצחון מכבי מובטח. הם קמו ללכת הביתה. מ' חזק למגרש השיגו אותם פעמיים שאגות קהל. הפועל הישווה את התוצאות בדקות האחרונות: מאון סופי 4:4. מה שלא היו התוצאות, לא הפסידה פתח-תקוה.

הצעיר שהציל

בעת שעלתה קבוצת מכבי תל-אביב על מגרש באסה היטואי השבת, כדי להתמודד עם קבוצת הפועל חיפה, היה ברור כי לא תהיה זאת הפתעה באם יגברו החיפ' אים. "הם משחקים נגד השם של מכבי, לא נגד הקבוצה", הסבירו אוהדים מכבים הממשיכים, בסתר ליבם, לקוות כי עוד יע' לה בידי קבוצתם לעלות לפיסגה.

אם הסתיים המשחק בתוצאה 2:0 לטובת מכבי והקבוצה קפצה למקום הרביעי בטבל' לת הליגה, היה זה יותר מבצעם של כמה שחקנים בודדים במכבי, מאשר הישג קבוצ' תי. למעשה, השיג את שתי הנקודות עבור מכבי שחקן אחד, היחיד שיועד לסיים כהל' כה את האפשרויות הפתוחות להבקעת שער היריב. היה זה רפאל ("רפי"), לוי.

הצעיר בשחקנים. רפי הוא כיום ה' צעיר בשחקני מכבי תל-אביב, ואולי הצעיר ביותר בשחקני הליגה הלאומית, הוא כבן שבע-עשרה בלבד. את קריירת הכדורגל ה' קצרה שלו עשה במהירות ובהחלטיות.

הדבר התחיל במשחקי כדורגל בשכונה. רפי הצנום והשחרחך בעל התנועות העדי' נות, גר בשכונת גרין שבחולון. שם קנה את ראשוני המושגים בבטיחה בכדור, שיחק ת' מיד את תפקיד החלוץ המרכזי וראש קבוצתו.

בא למחות על אי ייצוגם במדור. כמו אחיו הבוגרים במקצת ממנו (הוא בן 18), הריהו מחפש חברה לעט. למרות שהוא צעיר מהם, אין הוא שונה כלל ברישותיו והתנהגותם שהוא מוסר. בכמהון עצמי רב, הוא מספר לי שאפשר להתחבב אתו על הכל, החל מפילוסופיה, וכלה בפוליטיקה ואין הוא מרלג אפילו על רומנטיקה. הנערה בת ה' 14—16 שהתחבב אליו חיבת להיות שחורת שער ונבוכה למדי. תרע להסיג את המרה שהחורה בה הוא לוקה (שאלה של ניל אם תשאל אותו). האם עלול הובר לעזור במשהו אם אוסיף שהוא מלכסי?

הסלון יצא מהאף

ניות בהן הסתובבה עד עכשיו, יצאו לה מן האף. היא בת 17, "בקיזור" — נחמדו מאד, מעידה היא על עצמה. היא מעוניינת בהתחבבות לשמה עם עלם בהיר שיער ועינים שלא איכפת לה אם יהיה קיבוצניק או מושב ניק אם הוא יושב כאילת או בתל-אביב. הכל טוב ויפה. מה שלא ברור לי הוא מרוע היא במקצת לראות דוקא את המונות?

מקורי?

וישבים אנו ומהרהרים כיצד לפתוח את מכתבנו, כך שלא יהיה רשמי מדי, לא נימוסי סתות מדי, ובכל זאת מקורי... אחרי פתיחה מעוררת כל כך התכוונתי לראות משהו מקורי באמת. אבל לא. הסתבב בא משני תלמידיו תיכון בני 18 (858/851) ירושלמיים, האומרים שהם בעלי רמ"ח אבי רים בריאים ושמיים. כמו אלפי העתקות' קופי אחרות הם מתעניינים במיאטרון, קול' נוע, ספורט, וזיוליס רכחל' הארץ. הם מעוניינים להתודע כחבב אל שתי נערות הספורט שתמצאנה עניין במכתביהם.

מטורנט לא כנותרת

(852/853) היא נערה בת 18 הדוגלת ב' סיסמה "עט לכס", כלומר, עת ללימודיה ב' שמינית, ועת לשעשועים, שהם במקרה זה, מכתבים אל בחור נחמד החושב כמותו. עליו להיות, אומרת היא, כבסיבות ניל העשירים ורציו מאד שיהיה מטורנט (אל תעש' מזה כותרת, היא מבקשת, לכן לא עשיתי). היא מוכנה להתחבב על כל נושא שהוא, וטר' ענת שיהיה זה ספק נמץ אם היא תאמר שהיא משתנת אחרי מוסיקה כלאיטי, ספי' רות ופוליטיקה. וכן, אומרת היא, איננה רוצה להוציא את ידויה מקבריהם כדי ש' יעירו עליה אם היא נחמדה או בעלת חוש הומור. על הרצפה לכתוב אליה להיות מוכן להסתכן כדי לגלות מה טיבה, טוענת היא. החוש הששי הפעום שלי, אומר לי גם הפעם שלנערה זו צפויים מכתבים רבים.

הכנמה, טפשה ומין עגבניות

(853/858) אומר במשפחה שהוא רוצה להתחבב עם נערה בחמישית שהיה מספיק חכמה כדי להבין את חכמתו הרבה, ויחד עם זאת, מספיק טפשה כדי לתקרוץ אותו על כך. עליה, להוכיח שלא מין עגבניות זורם בעורקיה על ידי שליחת תמונתה במכתב. הראשון מאחר שביקש שלא אוסיף שום הערה עוקצנית העלולה להוריד את מספר המתכבבות האפס.

אמר לי, האם כולכם בדעה כזו עלי?

יש לרבים, כנראה, דעה מצויינת עלי. תארו לכם שאני מקבלת השבוע מכתב, משעמם נורא, אבב, המתחיל במלים: "בקשה אחת לי אליך והיא: לא לוייף מכתב זה".

בחורים רבים מביאים אותי במבור' כה. המדובר הוא בחיילים הפונים כר' למ אל הרגש הפטרוטי שלי ומספרים לי סיפורים נשגבים על הרמת מוראל' ודברים מעין זה. דחילקום, חדלו מכך, אתם נותנים לי להרגיש, כל פעם שאני' גי מעבירה מכתבו של חייל כראשון — כבוגרת במולדת.

14 קאראט צבר

אחד מאלה הוא (858/846) הכותב: "הייל קרבי בן 19, צבר של 14 קאראט, וכמוכונ עירוני כמריבלום. שהיזע דם עד שעשה תער' דתי-נכרות, משתגע לנצל את המון שעות הפנאי שלו כדי לשוחח באמצעות הכתב עם נערה בת 18—16, המוכנה להאמין למפרע: (א) שהצר השני הוא חתך רי רציוני, (ב) שהוא נורא נאון, (ג) שבכדי להתחבב אתו, נערה המוצאת בעצמה את התכונות הללו י' אינאלונגיה מינימלית — מומנת".

מטורנטים (לא) למכירה

למרות שהאחד שחזר והשני ניניני, הרי שניהם (858/847) מאוהדים ברעה שהם רוי ציב במכתביו של נערות כולגל הסוכה שהיא עם עצמם הינם מטורנטים בני 18, טוענים שאינם רוצים להעמיר את תכונותיהם למכירה, אך מבטיחים לעשות זאת בהתעממנה. הם מוסיפים כי למרות היותן בלגדיות עליהן להיות גם קצת תרבותיות וצבריות באופיין. עבר של תנועת נוער, או אפילו הוזה כזה, היה רציו מאד.

הירושלמית, מטורנט מנוסה

(858/848) רוצה דוקא בהתחבבות עם מטורנט ירושלמי אולי כנלל הסוכה שהיא עם עצמה כזאת. כלומר ירושלמית, יש לי השד נורא שהיא רוצה גם להיפגש עמו. הוא ימצא ל' י נערה בת 18.5 בוגרת תיכון, שההיא שלה היא צור. היא מתרה בו מראש שאין היא מסוג הנערות המתלבשות כל יום כאילו זה הולכות לנשף, רואה גם צורך להוסיף שהיא יודעת לשעמם שלא להיות רציוני ביותר. היות רציו שאתו מטורנט ילמד מדעי הבע, היה וזה שטח בו היא מתעניינת אנו את שלי עשיתי.

מדי הפמפלוסים

כנציו הפספוסים, אומר (858/849), הריהו

הולכי כוס אנדרים

תספית * * * מאת יעקב גגון

האם אתה עורך נשף פורים ושובר את הראש בחיפוש אחרי תוכנית? אם כן — תוכל להסתייע בתסכית שבעמוד זה. ששודר לא מזמן בשבועון גלי צה"ל, "דגש קל". שתף בביצוע עוד חבר וחברה. ודי אם תערכו חזרת-קריאה אחת. להגברת הרושם. מוטב שתשתמש במוסיקה מעל גבי תקליטים. בפעמון דלת ובחיקוי כלשהו לרעש רחוב. כל מה שנחוץ מלבד אלה. הוא מצב-רוח טוב.

אתה. אבל היא מצפצפת עליו. בכל הזדמנות היא יוצאת עם אחרים וצוחקת עליו עד השמיים. הייתי רוצה שהוא יפקח פעם את העיניים ויבין מה היא עושה לו...
מייק: חבל, בחור טוב. תגיד, אתה מזדמן לרחוב הזה לעתים קרובות?
ג'ידי: כימים שאני בתל-אביב — זוהי כמעט דרכי היחידה אליה וממנה...
מייק: אם ככה, אינני מבין איך לא נפגשנו כל השנים האחרונות.
ג'ידי: אגב, מה ביחס לכוס גזוז? החום הזה הורג אותי...
מייק: אתה מספר לי? אינני עובר עלייד הקיוסק הזה בלי להרכיב כוס אחת או שתיים.

מוסיקה: שיר הציזבאת. מתמוזג עם...
פעולה: רעש רחוב. יורד לרקע.
ג'ידי: היי, מייק! מייק! מה אתה רץ? חכה רגע!
מייק: את מי אני רואה! ג'ידי! איזו הפתעה.
ג'ידי: אהלן, יא ברנש! מה נשמע? איפה אתה מתגלגל?
מייק: ומה אתה עושה כאן? שנים לא ראינו אותך. לאן פנית, לגליל או לגלב?
ג'ידי: אותי לא רואים? זה טוב! הלוא את מחצית חיי אני מבלה בתל-אביב. חצי כאן, וחצי בסדום.
מייק: אין זה? מין סידור עבודה כזה. ואני די מבוסס...
ג'ידי: ואני יושב בינתיים באינברסיטה. יורד הנה רק פעם בשבועיים...
ג'ידי: מה אתה לומד?...

פעולה: קול מכונית עולה מהר. יורד מהר.
ג'ידי: (מחשיך): אוף, היזהר! פרא אדם, הנהג הזה.
מייק: נו, ג'ידי, הייתי שמח לשבת אתך קצת, אבל אני במהר מאד. אני מוכרח לפנות כאן ימינה. שמע, אולי תקפוז אלי פעם ונשוחח קצת על כל מה שקרה בינתיים?
ג'ידי: זכרונות מבית-הספר, מה? אבל רגע. אין שום צורך שנפרד. אני יכול ללכת גם מכאן...
מייק: מצויין. אינני איהב ללכת לבד. או מה אתה מספר? את מי מתחברה אתה רואה?
ג'ידי: איפה החברה? אתה זוכר איך דיברו במסיבת הסיום? קבענו אז פגישת-כיתה בכל חנוכה... ומה יצא מזה? ידעתי מיד שלא יצא מזה כלום. מתחננים ושוכחים את כל העולם. אגב, מה המצב אצלך?
מייק: ג'ידי...? עוד לא... ואתה?
ג'ידי: אל תדאג. רוק מושבע עת עתה...
מייק: בעצם, אני מתכוון כבר בקרוב... אבל היום, עד שמשגינים דירה...
ג'ידי: מה יש? אפשר להתחיל בחדר אחד.
מייק: עזוב שטויות. החברה שלי מנגנת על פסנתר וגם נותנת שיעורים... ובכלל, בחדר אחד נתקלים זה בזה יותר מדי.

ג'ידי: שלום, אדוני! פעמיים חמוץ-מתוק! אגב, מה שמה?
מייק: מי? היא? ... אתה... קוראים לה מירה.
ג'ידי: שם נחמד. גם שלי, אגב, שמה מרים. אבל בוואריאציה אחרת — קוראים לה מירי.
מייק: שם נפוץ מאד. איפה שלא תזרוק אבן, תפגע לפחות בשתי מריימות.
ג'ידי: גמרת לשחות? בוא נזוז...! רגע! אדוני, תן לי חבילת מאסטיק בבקשה.

ג'ידי: רגע! זה מעניין! אמרת שהיא פסנתרנית? גם החברה שלי, כשאני בא אליה, תמיד היא עלייד הפסנתר. נדמה לי שהיא פורטת עשרים וארבע שעות כיממה. זאת אומרת, מלבד השעות שהיא מבלה אתי...
מייק: טוב, ג'ידי, מילא. נמשיך ברכילות בפעם אחרת. ברצונך הראשון אני פונה שמאלה.
ג'ידי: אני רואה שלא תיפטר ממני כל כך מהר. גם אני פונה בדיוק כאן.
מייק: מוקרה מוצלח! שמע, ג'ידי, רציתי לשאול אותך משהו... כן, מה נשמע עם בני, אולי אתה יודע?
ג'ידי: אל תשאל. הוא משתגע אחרי רינה. אתה זוכר אותה?
מייק: בוודאי! מעניין מאד. מה אתם?
ג'ידי: עלוב מאד. הוא לוקח אותה לקולנוע, לתיאטרון, לאנדיה, לאן לא? הוא סיפר לי אפילו שהוא עומד להתחתן

מייק: גם בשבילי אחת. מירה שלי בלי מאסטיק, זה כמו צ'רצ'יל בלי סיגאר...
ג'ידי: ומירי בלי מאסטיק, כמי שמשון בלי שיער.
מייק: שמע, אילמלי היה לשתים האלה אותו שם, הייתי מתחיל לחשוש שהן תאימות. בוא נזוז. בככר נאלץ להיפרד...
ג'ידי: כן, אני ממשיך דרך השדרה.
מייק: אני רואה שנגזר עליך ללכת אותי עד הסוף המר, כמו שאומרים. טוב פגשתי אותך. אני כל כך שונא ללכת לבד. ובצ'יקר, שמצב-הרוח שלי די שפוף. לא השגתי כרטיסים...
ג'ידי: גם אני לא, אבל לי לא איכפת. כשמירי מנגנת על הפסנתר, זה בילוי הרבה יותר טוב מכל סרט.
מייק: אם היא מנגנת את הקונצרט של צ'ייקובסקי כל כך טוב כמו מירה שלי, אני בטוח שתינה...
ג'ידי: מייק! כאן אנחנו גפרדים באמת. אתה רואה את הבית הכחול הזה... שלוש קומות? כאן היא גרה. היא כועסת כשאני מאחר לבוא...
מייק: רגע, ג'ידי! אל תלך! אני מתחיל לחשוב שמהשו איום קרה לנו...
ג'ידי: למה אתה מתכוון?
מייק: סיפרת לי קודם על בני, בני המסכן שיש לו עיניים ואינו רואה... צחקנו לו...
ג'ידי: אתה רוצה לומר ש...
מייק: ברור כשמש. מירה זו מירי, או להיפך. אולי יש לה שני פרצופים, אבל היא עצמה אחת ויחידה...
ג'ידי: איום! איום ונורא! אינני יכול להאמין...
מייק: גם לי זה לא קל, ג'ידי. תאמין לי. שבוע בתל-אביב ושבווע בסדום. זה היה סידור העבודה שלך, שהיית כל כך מבוסס ממנו. שבוע אני ושבוע אתה — פשוט מאד, לא כן? ג'ידי, נדמה לי שאנחנו צמד הטמבלים המושלם ביותר שהיה אי פעם עלי אדמות. רק הדירה היתה חסרה לנו... רק הדירה.
ג'ידי: אינני יכול להאמין, אבל... כל העובדות לצידך. אני מסתלק מכאן. אינני יכול לשאת זאת. אכתוב לה מה אני חושב עליה. אין טעם לגשת עכשיו... הנשים הן עם נבזי. יש לך סיגריה?
מייק: קח סיגריה, אבל אל תסתלק עדיין. לא לא! אסור לנו ללכת לה לצאת מנצחת מהפרשה. אסור שהיא תחשוב שרכבה על זוג התמורים שלה עד הסוף.
ג'ידי: מה אתה מציע לעשות?
מייק: אני מציע שניכנס אליה שנינו. תאר לעצמך את פרצופה! אני מציע שנעמיד פנים כאילו העניין היה ידוע לנו מזמן. אנחנו שיחקנו בה, ולא היא בנו. מה אתה אומר?
ג'ידי: עזוב אותי לכל השדים! אינני יודע מה היא היתה בשבילך, אבל אני... אינני יכול עכשיו...
מייק: אני?... היפשתי דירה אתה יחד, שכחת? אבל עכשיו... עכשיו עלינו לעשות בדיוק מה שאמרתי.
ג'ידי: טוב נעלה...
מוסיקה: ברקע נגינת פסנתר רחוקה.
ג'ידי: (מחשיך): היא מנגנת... כמו תמיד... לעולם לא תיארתי לי שאעלה במדרגות האלה במצב כזה... נו טוב, יהיה אשר יהיה. עכשיו זה באמת כבר לא חשוב...
מייק: ג'ידי, שחק לפחות כהוגן את התפקיד! תסיר את ההבעה האומללה הזאת מפניך, ובוא כבר. מה אתה נעצר? היי, אתה מצלצל כאן? בקומה הראשונה?
פעולה: צלצל פעמון דירה.
מוסיקה: הפסנתר נפסק.
ג'ידי: סתם בשביל לשמוע צלצל. מה התמימות הטפשית הזאת פתאום?
פעולה: צלצל.
מייק: שמע, אל תתבלבל לגמרי, בגלל מה שקרה. או... הנה, פותחים...
מירה: ג'ידי ידעתי שתבוא! תאר לך שקניתי זוג כרטיסים. אבל למה אחרת כל כך? מי זה אתך, חבר?
ג'ידי: אפילו לא הסמיקה. מה אתה אומר, מייק? קור מזג. אמרתי קודם שהגשים הם עם נבזי? טעות גסה — גשים הן עם גאוני!
מירה: אינני פבינה. מה אתך, ג'ידי?
ג'ידי: או, סליחה. שכחתי להציג בפניך את זה ששייך לשבוע הבא. נא להכיר — מייק. או אולי את קוראת לו אחרת? מותק, או צוציק, או משהו כזה?
מירה: ג'ידי, חדל להשתטות. יש גבול גם לחוכמות. מלבד זה עלינו למהר בעוד חצי שעה הסרט מתחיל.
ג'ידי: מה אתה אומר עליה, מייק? תמימות אלוהית, שתקנית בחסד עליון... מה אתה מתפוצץ מצחוק? ...
מירה: מה זה? ריח קוניאק לא נודף מכך, אבל... ג'ידי! עלינו למהר. אם לחבר שלך אין מה לעשות, הוא יכול להצטרף אלינו...
ג'ידי: מה אתה אומר, מייק? היא מואילה בטובה להציע לה...
מירה: ג'ידי, חדל! אינני מתלוצצת. יש לי שני כרטיסים מיותרים.
מייק: (בצחוק): שני כרטיסים, אמרת? חכו רק רגע שאעלה ואקח את מירה. לא הספקתי לומר לך, ג'ידי. מירה שלי גרה בקומה השלישית!
מוסיקה: שיר הציזבאת.

סדרת מועמדות ששית

ורדה כהן

נחל בית-הספר לדוגמניות בלונדון, הביט בתמהון בצעירה היפרועה שבקשה להתקבל לבית-הספר. בינימום הסביר לה כי סכוייה להצלחה אפיסיים, נבון כשאותה הצעירה סיימה את הקורס בהצטיינות.

המצטיינת — ורדה כהן, ילידת תל-אביב בת 23, נשואה זה שלוש שנים. ורדה היתה במשך שמונה שנים חניכת תנועת הצופים ברמת-גן. שנתיים התמסרה לנגינה על פסנתר, אך בחרה בעתיד אחר, למדה באנגליה ציור-אופנה, חושבת לה-מסר ליצירת אופנה ישראלית מקורית, מתאימה לאקלים ארצנו ולאורח חיינו.

אביבה פרניץ

יש לי השגעון לרקוד, אמרת אביבה, צברית ילידת ירושלים בת 21. "לא רקוד בלט או רקודים סלונים, אלא רקוד שיביע את חגי עמנו ויגלם דמויות תנ"כיות." פרט לרקוד עוסקת אביבה הספורטאית בריצה.

חניכת אחות-ילדים ויצו, באחווה שעל הר הכרמל, שרתה בצה"ל כפקידה ומיד לאחר השירות נישאה. התכונה הנראית לה חשובה ביותר בבעלה היא המטרה המשותפת לשניהם בחיים. לפני הנשואים היה שם משפחתה חרדי. גם עכשיו עובדת אביבה, חניכת הנוער-העובד, בפקידות. לא מעשנת ואינה שותה משקאות חריפים.

שבוחת דהיאן

מבשלת בקבוץ הראל שבפרוזדור ירושלים, היתה ידועה במי שק בכשרונות הזמרה והמשחק שלה, או תם היתה מוגימה גם בעת שהיתה קולפת תפוחי-אדמה במטבח. כיום זוכים כשרות נות אלה לייצוג מתאים על במת להקת פיקוד המרכז הצבאית, בה משרתת חבי-רת-המשק בת 20.

צבולת, ילידת ירושלים, חניכת השומר הצעיר, מוצאת כי ההוי הסאלוני, הולך ופושט ורועותיו ומנסה להחדיר את הקלוקל והמכווער בחיינו, מאושרת בחיי הקבוץ: "חוף לארץ אינה קוסמת לי בכ"ל. אם אוכל לחיות באילת או בנגב, דיי."

לאה כוסי

ול הסופרן הצלול אשר ללאה, לא זכה לפיתוח מתאים. אמנם, במשך תקופה ארוכה למדה לילדת שכונת שער-ריים שברחובות אצל מורה מפורסמת זמרה בתל-אביב, אולם מחוסר אמצעים נאלצה להפסיק. גם כיום, בעבודה כעוזרת לגוננת ברחובות, שואפת היא ללמוד זמרה, ומקווה לזכות בפרס שיעזור לה לקיים את שאיפותיה.

במשפחה המונה חמש נפשות, לאה היא המפרנסת היחידה, מלבד אמה. לאחר סיום בית-הספר העממי, מת האב והיא נאלצה להתחיל לעבוד. לאה, בת 19, היתה חניכת התנועה המאוחדת, עומדת להתגייס.

עדיה מיסלין

בית נשאר צברית, אפילו אם היא מתערכת בחברה זרה, נשאר רת רחוקה במשך שנים מהמולדת הצברית. כך סבור אחיה של עליזה בת ה-23, השווה זה חמש שנים בלונדון. האח לוי מד בבית-ספר החקלאי בפרדס-חנה.

היא סיימה את בית-הספר העממי על שם סמילנסקי ברחובות, עיר מולדתה, ושם גם למדה עד הכתה השביעית בבית-הספר התיכון. לאחר מכן המשיכה את לימודיה בלונדון. גמרה בגרות ולומדת כעת רפואה.

בילדותה היתה חניכת מכבי רחובות, הרבתה לעסוק במקצועות ספורט שונים.

מאשה מוקוצקי

נטיה למקצוע התחילה עוד בגיל צעיר באגודת הבריאות בבית-הספר העממי ברחובות. מאשה היתה פעילה באגודה, נשאה בכל הטילים של בית-הספר את תיק העזרה הראשונה, קיבלה תחת השגחתה את חדר האחות בבית-ספר. מאשה בת ה-19 היא קצת תלמידת בית-הספר לאחיות של הדסה בתל-אביב, מתכוננת להמשיך במקצוע זה אפילו אם תתחתן בינתיים. בימי החופש שלה פורטת מאשה על פסנתר, מבלה בתל-אביב עם חברה חצירסלוגית בקומוניזם על חוף הירקון. ברחובות מחכים לה שוב הקומדיציים, בחברת חבריה לתנועה המאוחדת.

בסוף חודש פברואר תיכנן רשימת המועמדות להחרות צברית '56. כל אדם או גוף ציינו בורי החפץ להמליץ על מועמדת, מתבקש להמציא את השאלון, התמונה ופרטי החיים עד ליום האחרון בחודש זה למערכת. בנגד המועד הקרוב של הופעת צברית '56 בתחרות הבינלאומית של נערת השנה בפאריס, לא תיתכן שום דחייה נוספת. רשימת המועמדות תסגור בינתיים החלה ועדת-המשנה, הבוחנת את המועמדות ובחרת מתוכן במועמדות הסופיות, בעבודתה. החל מגיליון זה יתפרסמו הדו"חים על המועמדות הסופיות (עמודים 10-11) אשר מביניהן תבחר הועדה הציבורית הרחבה את הזוכה בתואר צברית '56 ואת שתי סגניותיה.

שאלון מועמדות

את השאלון חיה זכצית לסלא המועמדת עצמה, ופן כל אדם אחר חסוניין להמליץ על מועמדת לתחרות. כמו כן רשאים לסלא אותן מוסדות חינוכיים, ארגוני נוער ומשננים חסבורים כי אסת מפניפותיהם או משרותיהם ראויות לתואר

השם: _____
מנכ משפחתי: _____
הכתובת המלאה: _____

שנת הלידה: _____
מקום הלידה: _____
שנת הקליה: _____
השכלה קודמת: _____

שרות צבאי (מקצוע ודרגה): _____
מקצוע או שמה לימודים: _____

מקום העבודה או הלימודים: _____

האם המועמדת היתה או הנח חברה בתנועת-נוער, תנועה קיבוצית, ארגון ספורט, להקה אמנותית או כל אגוד אסר?

פרט איזה זמתי: _____

חובבויות: _____

אם אחד הפריטים אינו חל על המועמדת, אל תמלא אותה. יש לצרף לשאלון זה תולדות חיים של המועמדת, עד כמה שתן ידועות לסמלא השאלון. במקרה שהשאלון ממולא עליי מיליך או מו"ס, עלי לצרף תנמקה מדוע לדעתי ראוייה המועמדת לתואר. במקרה שהמורעמדת ממלאת את השאלון בעצמת, עלי לצרף חסבר קצר של דרכה בחיים ושאי פותיה לפתיד. במקרה שהשאלון ממולא על-ידי מיליך או מוסד, ציין לחלן את

זשם: _____
וכתובת: _____

נא לשלוח את השאלון חסמולא בצרף תחומר לטערכת העולם הזה, ת. ד. 136, תל-אביב ולציין על חסעטפח "צברית '1956".

מקום זה נא לחדיק תמונה של ח' ומעטת.